

บิชอปคาทอลิกชายเดี่ยว

จุดเริ่มต้น

กรกฎาคม 2017

พิมพ์เผยแพร่ครั้งแรก ค.ศ. 1917 / พ.ศ. 2460

I. I will give them all the graces necessary for their state of life.

II. I will establish peace in their families

III. I will console them in all their difficulties

IV. I will be their assured refuge in life, and more especially at death.

V. I will pour out abundant benedictions on all their undertakings.

VI. Sinners will find in my Heart a boundless ocean of mercy.

VII. Tepid souls shall become fervent.

VIII. Fervent souls shall advance rapidly to great perfection.

IX. I will bless the houses in which the image of my Heart shall be exposed and honoured.

X. I will give to priests the power of touching the most hardened hearts.

XI. Persons who propagate this devotion shall have their names inscribed in my Heart and they shall never be effaced from It.

XII. I promise thee that those who receive Communion on the First Friday of nine consecutive months shall not die under my displeasure

Come to Me all you that labour, and are burthened, and I will refresh you. I am the way, and the truth, and the life.

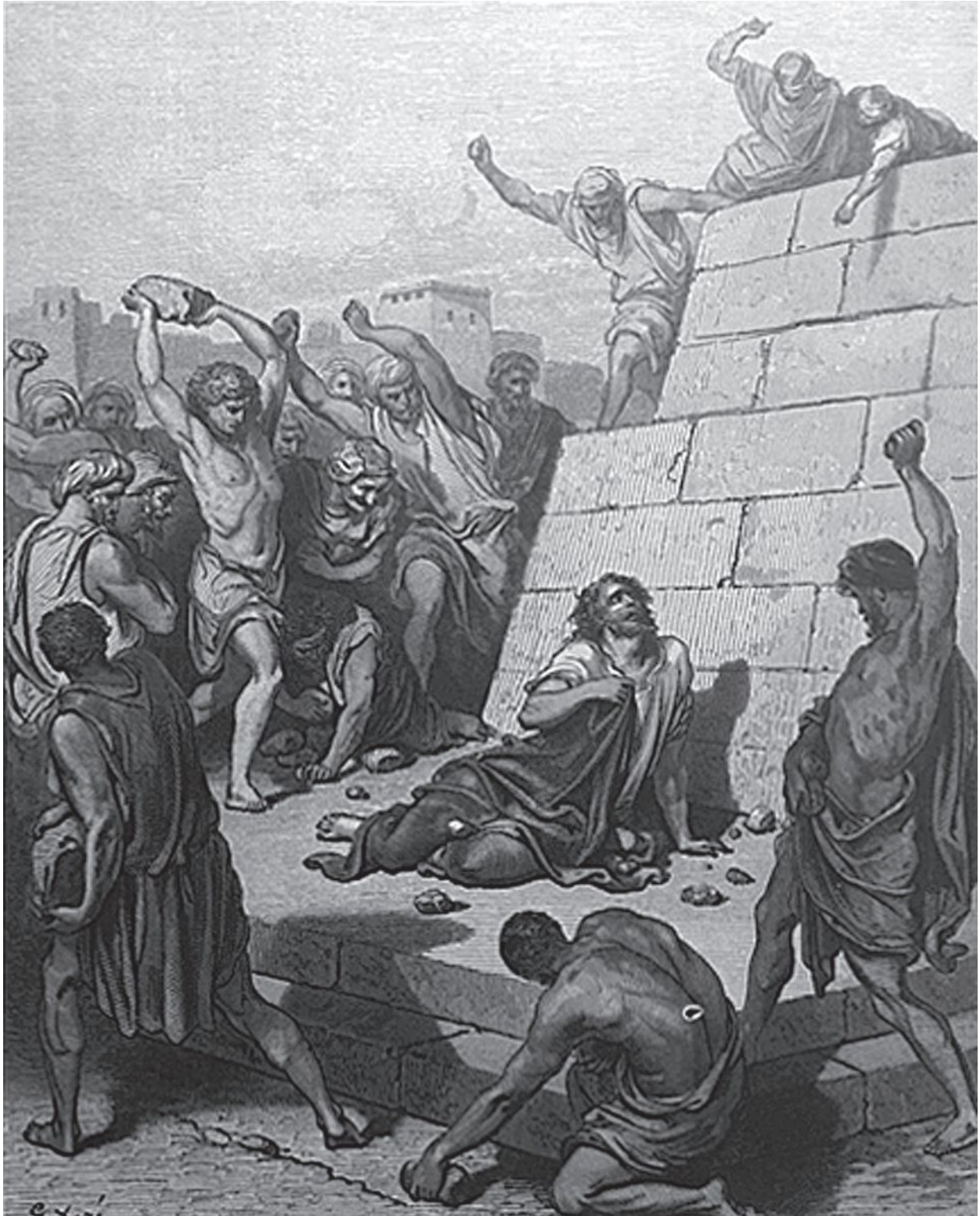

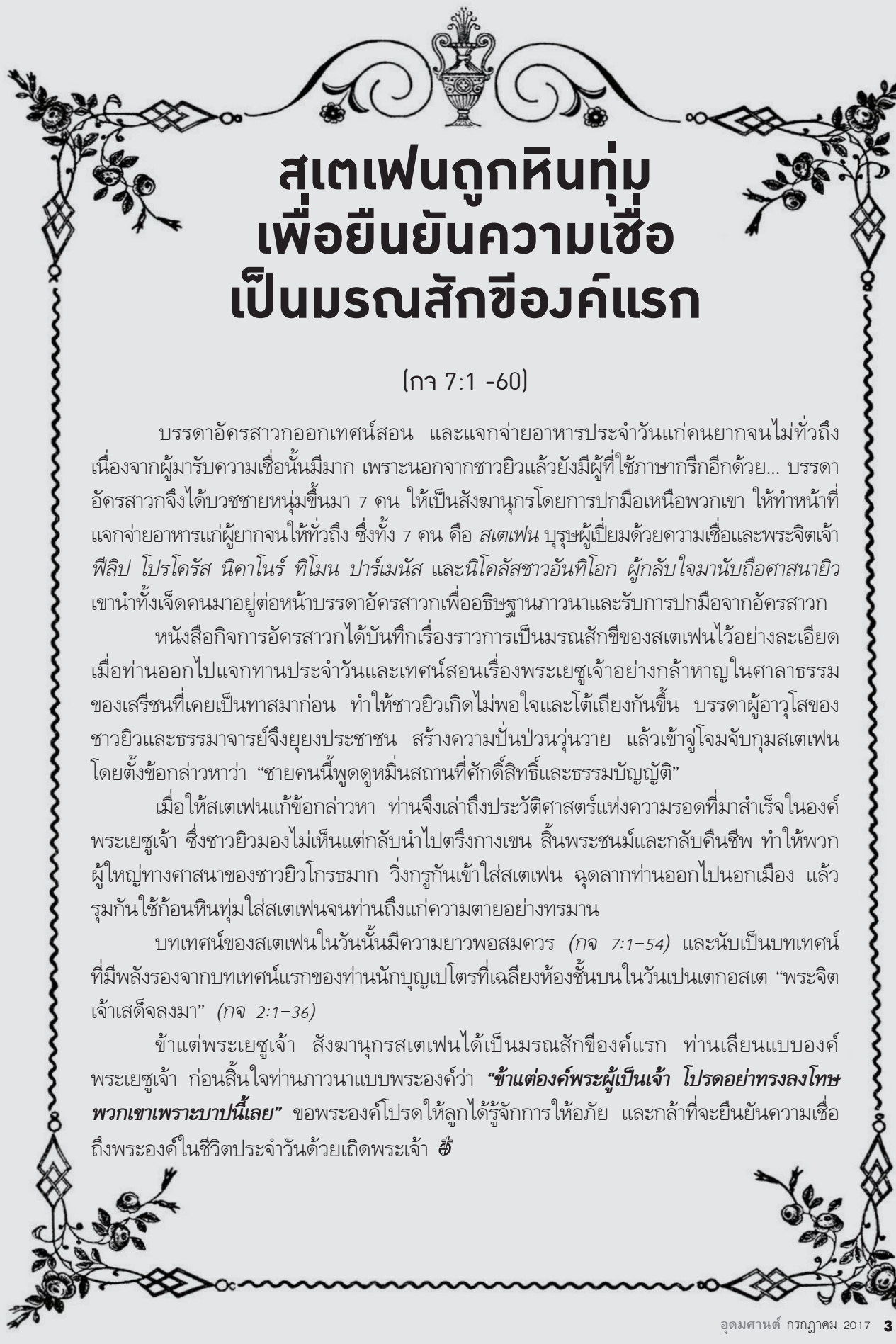
**“ถ้าพวกคุณยอมรับไม้กางเขนพร้อมกับพระคริสตเจ้า
พวกคุณก็จะกลายเป็นผลผลิตที่ทรงประสิทธิภาพของพระศาสนจักร”**

ข้อคิดจากสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส

พระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส
ประจำปี ค.ศ. 2017 กรกฎาคม

เพื่อพี่น้องของเราที่หันเหออกจากความเชื่อ
จะได้ค้นพบการประทับอยู่ของพระเจ้า ผู้ทรงเปี่ยมด้วยพระเมตตา
และได้ค้นพบความงดงามของชีวิตคริสตชนอีกครั้ง

สฺเตเฟนถูกหินทุ้ม เพื่อยืนยันความเชื่อ เป็นมรณสักขีองค์แรก

(กจ 7:1 -60)

บรรดาอัครสาวกออกเทศน์สอน และแจกจ่ายอาหารประจำวันแก่คนยากจนไม่ทั่วถึง เนื่องจากผู้มารับความเชื่อแน่นมีมาก เพราะนอกจากชาวยิวแล้วยังมีผู้ที่ใช้ภาษากรีกอีกด้วย... บรรดาอัครสาวกจึงได้บวชชายหนุ่มขึ้นมา 7 คน ให้เป็นสังฆานุกรโดยการปกมือเหนือพวกเขา ให้ทำหน้าที่แจกจ่ายอาหารแก่ผู้ยากจนให้ทั่วถึง ซึ่งทั้ง 7 คน คือ สฺเตเฟน บุรุษผู้เปี่ยมด้วยความเชื่อและพระจิตเจ้า ฟิลิป โปรโครัส นิคานอร์ ทิโมน ปาร์เมนัส และนิโคลัสชาวอันท็อก ผู้กลับใจมานับถือศาสนาวยูเชานำทั้งเจ็ดคนมาอยู่ต่อหน้าบรรดาอัครสาวกเพื่ออธิษฐานภาวนาและรับการปกมือจากอัครสาวก

หนังสือกิจการอัครสาวกได้บันทึกเรื่องราวการเป็นมรณสักขีของสฺเตเฟนไว้อย่างละเอียด เมื่อท่านออกไปแจกทานประจำวันและเทศน์สอนเรื่องพระเยซูเจ้าอย่างกล้าหาญในศาลาธรรมของเสรีชนที่เคยเป็นทาสมาก่อน ทำให้ชาวยิวเกิดไม่พอใจและโต้เถียงกันขึ้น บรรดาผู้อาวุโสของชาวยิวและธรรมจารย์จึงยุยงประชาชน สร้างความปั่นป่วนวุ่นวาย แล้วเข้าจู่โจมจับกุมสฺเตเฟน โดยตั้งข้อกล่าวหาว่า “ชายคนนี้พูดดูหมิ่นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์และธรรมบัญญัติ”

เมื่อให้สฺเตเฟนแก้ข้อกล่าวหา ท่านจึงเล่าถึงประวัติศาสตร์แห่งความรอดที่สำเร็จในองค์พระเยซูเจ้า ซึ่งชาวยิวมองไม่เห็นแต่กลับนำไปตรึงกางเขน ลั่นพระชนม์และกลับคืนชีพ ทำให้พวกผู้ใหญ่ทางศาสนาของชาวยิวโกรธมาก วิ่งกรูกันเข้าใส่สฺเตเฟน ฉุดลากท่านออกไปนอกเมือง แล้วรวมกันใช้ก้อนหินทุ้มใส่สฺเตเฟนจนท่านถึงแก่ความตายอย่างทรมาณ

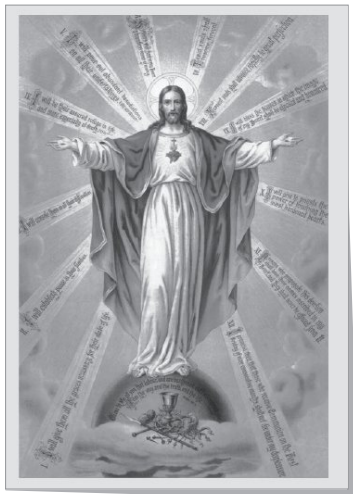
บทเทศน์ของสฺเตเฟนในวันนั้นมีความยาวพอสมควร (กจ 7:1-54) และนับเป็นบทเทศน์ที่มีพลังรองจากบทเทศน์แรกของท่านนักบุญเปโตรที่เฉลียงห้องชั้นบนในวันเพนเทกอสเต “พระจิตเจ้าเสด็จลงมา” (กจ 2:1-36)

ข้าแต่พระเยซูเจ้า สังฆานุกรสฺเตเฟนได้เป็นมรณสักขีองค์แรก ท่านเลียนแบบองค์พระเยซูเจ้า ก่อนสิ้นใจท่านภาวนาแบบพระองค์ว่า **“ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า โปรดอย่าทรงลงโทษพวกเขาเพราะบาปนี้เลย”** ขอพระองค์โปรดให้ลูกได้รู้จักการให้อภัย และกล้าที่จะยืนยันความเชื่อถึงพระองค์ในชีวิตประจำวันด้วยเถิดพระเจ้า **อ**

ปกหน้า

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ทรงอารมณ์กาสุลาสีชมพู ปาสเทลของลิปดาห์ที่สามเทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตสมภพ หัวไม้เท้าของพระองค์เป็นแบบไม้กางเขนที่ไม่มีพระรูปพระเยซูเจ้า และเส้นสายฝีมือช่างเฉียบคมตามธรรมเนียม ซึ่งถ้าเป็นอีกอันหนึ่งที่ใช้บ่อยกว่าก็จะมีพระรูปพระเยซูเจ้า ทรงถูกต้องกางเขนบนหัวไม้เท้าเป็นปฏิมากรรมแบบศิลปะร่วมสมัย เส้นสายบิดพลิ้วอิสระกว่าอันนี้ ใครทราบชื่อศิลปินผู้ทำไม้เท้าทั้งสองอันนี้ของพระสันตะปาปาเขียนมาเล่าสู่กันฟังบ้างก็ได้จะครับ ไม้เท้าทั้งสองอันนี้ใช้มาตั้งแต่นักบุญยอห์น ปอล ที่ 2 พระสันตะปาปา สมเด็จพระสันตะปาปาปิอิตติอุส เบเนดิกต์ ที่ 16 จนมาถึงสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสในปัจจุบัน

ปกหน้าใน

แม้จะเลยเดือนพระหฤทัยของพระเยซูเจ้า (เดือนมิถุนายน) ที่เราฉลองพระหฤทัยของพระเยซูเจ้ามาแล้ว แต่อุดมสถานต์ขอแนะนำเอาคำสัญญา 12 ประการของพระเยซูเจ้าต่อผู้ที่มีความศรัทธาภักดีต่อพระหฤทัยของพระองค์ มาตีพิมพ์ลงไว้อีกครั้งหนึ่ง

พระสัญญาของพระหฤทัยของพระเยซูเจ้า

พระสัญญาข้อที่ 1

“เราจะประทานพระคุณทุกๆ ประการ ที่จำเป็นตามสถานภาพชีวิตของเขา”

พระสัญญาข้อที่ 2

“เราจะนำสันติสุขมาสู่ครอบครัวของเขา”

พระสัญญาข้อที่ 3

“เราจะปลอบบรรเทาใจเขาในความทุกข์ยากต่างๆ”

อ่านต่อหน้า 70

เพื่อนบ้าน บ้านเพื่อน พาไปเยือนถิ่นฟิลิปปินส์

ริมโขง ผังจังหวัดหนองคาย ร้านแดงแหม่มเนือง ตอนนั้นดวงอาทิตย์ใกล้ลาขอบฟ้าแล้ว ผมยกานั่งทานด้านนอก แต่ที่นั่นด้านนอกริมโขงผู้คนจับจองเต็มทุกโต๊ะ ของเขาดีจริงๆ มันเป็นเย็นๆ ในวันนี้เรากำลังจะได้กลับบ้าน 5 วันคือวันที่ใช้ไปทั้งหมดเพื่อการเดินทางในทวีปนี้ ประเทศที่ 4 ในภูมิภาคอาเซียน เราма 40 เปอร์เซนต์แล้ว ไซ้ครับ เราปรารถนาจะทำเรื่องราวของศาสนาคริสต์จากประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มอาเซียน มากไปกว่าความรู้ที่ได้รับคือความเชื่อ ในความเชื่ออันมีความทรงจำและความประทับใจ

ผมถามทีมงาน ที่ร่วมทุกข์ร่วมสุขกันมา ตั้งแต่ประเทศที่อาจจะดูโหดหน่อย ในความเป็นอยู่และอาหารการกินอย่างประเทศกัมพูชา หรือประเทศที่อยู่กันง่าย บรรยากาศดี วัฒนธรรมสวยงาม อย่างเวียดนาม และไปต่อที่ฟิลิปปินส์กันแบบเหนื่อยทุกวัน เพราะไปทำรายการช่วงสัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์ รวมทั้งต่างประเทศที่ใช้ภาษาเดียวกับประเทศเราอย่าง สปป.ลาว ผมถามด้วยคำถามที่ง่ายที่สุด “ชอบประเทศไหนมากที่สุด...?” แทนที่จะถามแล้วตอบเลย ผมนึกสนุกด้วยการให้ทายใจกันก่อน แต่ในที่สุดเมื่อมาถึงผม ผมก็เฉไฉ จะตอบประมาณว่า “ชอบทุกประเทศ” ทีมงานไม่ยอม และคาดเดาว่าผมคงชอบประเทศนี้แน่ ๆ พวกเขาบอกว่าผมน่าจะชอบประเทศฟิลิปปินส์

ประเทศฟิลิปปินส์ เป็นต่างประเทศ ประเทศเดียวที่ผมไปใช้ชีวิตมา 1 ปี ไม่เคยเสียดายเวลา ผมจำได้ว่า ความสุขหลัก ๆ เกิดจาก 2 สิ่งนี้ ได้มีเวลาอ่านหนังสือมากขึ้น และได้เสาะแสวงหาวัดคาทอลิก เมื่อสัก 5-6 ปีที่ผ่านมา ภูเก็ลแมยยังไม่ค่อยมีประสิทธิภาพขนาดนี้ ถ้าไม่อย่างนั้นการเสาะแสวงหาวัดของผมคงจะง่ายตายกว่านี้ แต่วิธีแบบเก่ามันก็เหมือนกับเราเดินไปตามลายแทง บางที่ตั้งใจไปให้ถึงที่หนึ่ง กลับได้พบบางอย่างที่ดีกว่า ผมอาจจะเคยเล่าแล้วว่า เพลงไตเติ้ลในรายการ Power of Love ก็กำเนิดขึ้นตอนที่ผมอยู่ที่ฟิลิปปินส์

ถ้าการอยู่ที่ฟิลิปปินส์ผมอยู่ที่เดียวคงไม่สนุก การได้อยู่ที่ต่างจังหวัดและในเมืองให้อารมณ์ที่แตกต่างกันไป ตอนอยู่ที่ตาไกไต ผมชอบลงไปนั่งห้องชั้นล่าง ในมุมรับแขกที่นั่นเงียบสงบ มีความชื้นหน่อย ๆ ไม่ค่อยมีใครสังเกต แต่ผมสังเกต มันมีตู้ไม้เล็กๆ เก็บหนังสือของผู้ที่เคยมาใช้ชีวิตที่นี่ หนังสือหลายเล่มอยู่ในสภาพที่ดี เพราะคนที่มาใช้ชีวิตที่นี่คงไม่ได้นำกลับไป ผมพบสมุดบันทึกอยู่เล่มหนึ่ง จริง ๆ เป็นมารยาทที่ไม่ดีถ้าเราแอบอ่านบันทึกของใคร แต่คนที่บันทึกไว้ เขียนด้วยลายมืออ่านง่าย เรื่องราวขั้นตอนของชีวิตคล้าย ๆ กัน ตอนแรกผมเป็นตุนเป็นตะอากผูกเรื่องแต่จนแล้วจนรอด ชีวิตก็ต้องเดินทางออกมาจากตาไกไต เพื่อไปอยู่มะนิลาเมืองหลวง ที่นั่น มีร้านหนังสือเพียบ และแน่นอนการเสาะแสวงหาวัดยังเป็นความสุขในการใช้ชีวิตที่ฟิลิปปินส์ ผ่านไป 5-6 ปี ผมกลับมาอีกครั้งด้วยหน้าที่และเป้าหมายอีกแบบ แต่จนแล้วจนรอดฟิลิปปินส์ก็ยังคงเป็นประเทศคาทอลิกในเอเชีย ที่มีอะไรน่าค้นหาไม่รู้จบ และท่านกำลังจะได้พบเรื่องราวของฟิลิปปินส์อีกครั้ง จากการถอดความของหัวหน้ากองบ.ก. คนเก่งของเรา ในสัปดาห์ “สัมผัสความเชื่อ ที่ฟิลิปปินส์” ส่วนผู้อ่านจะเชื่อหรือไม่ จะเชื่อแบบนั้น เปิดโอกาสให้ตนเองได้สัมผัสความเชื่อของประเทศเพื่อนบ้าน ที่เป็นอีกชาติหนึ่งที่เขาบอกว่า หน้าคล้ายคนไทย

ส่วนคอลัมน์อื่น ๆ เช่นเช่นเคย อุดมศานต์เดือนกรกฎาคม อยู่ในมือท่านแล้วนี้ครับ รออะไรกันละ

บรรณาธิการบริหาร

ปฏิทิน

เดือนกรกฎาคม

8

วันที่ 8 กรกฎาคม

คณะธรรมทูตปีแปด และ
สังฆมณฑลอุบลราชธานี
บวชพระสงฆ์ของสังฆานุกร
ยอห์น พงษ์พันธ์ ววอาษา
โดยพระสังฆราชฟิลิป
บรราว ไชยรา เป็นประธาน
เวลา 10.00 น.
ที่วัดพระวิสุทธรังษี
บ้านหนองคู อ.เสนานิคม
จ.อำนาจเจริญ

10 - 14

วันที่ 10-14 กรกฎาคม

สัมมนาพระสงฆ์ประจำปี ครั้งที่ 31 ค.ศ. 2017
หัวข้อ “การอภิบาลครอบครัว ในบริบทสังคมปัจจุบัน :
การป้องกัน การเยียวยา และการส่งเสริมชีวิตครอบครัว
เข้มแข็ง” เนื้อหาความปิติยินดีแห่งความรัก (Amoris
Laetitia) และ FABC XI เรื่องครอบครัวทวีปเอเชีย
ที่บ้านผู้หว่าน สามพราน พร้อมฉลองชีวิตสมัช
ครอบครัว 60 ปี 50 ปี 25 ปี และพระสงฆ์บวชใหม่

15

วันที่ 15 กรกฎาคม

ฉลองอารามคณะนักพรตหญิง
พระมหาไถ่แห่งประเทศไทย
จ.นครราชสีมา เวลา 10.30 น.
พระสังฆราชยอแซฟ ชุศักดิ์ สิริสุภรณ์
เป็นประธาน

22

วันที่ 22 กรกฎาคม

คามิลเลียน โซเซียม เซนต์เตอร์
ปราจีนบุรี จัดฉลองนักบุญ
คามิลโล เด แลลลิส องค์อุปถัมภ์
ผู้ป่วย โดยพระสังฆราชซิลวีโอ
สิริพงษ์ จรัสศรี ประมุข
สังฆมณฑลจันทบุรี เป็นประธาน
วันเสาร์ที่ 22 กรกฎาคม 2017
เวลา 10.30 น.
ที่ศูนย์สวเคราะห์คามิลเลียน
โคกวัด

20

วันที่ 20 กรกฎาคม

คณะพระมหาไถ่แห่งประเทศไทย
บวชพระสงฆ์ของสังฆานุกร
ยอห์น ธนากร จันทร์ลือชัย, C.Ss.R.
สัตบุรุษวัดพระนามเยซู บ้านนาคำ
อ.พรหมนิคม จ.สกลนคร
เวลา 17.00 น.
พระสังฆราชฟิลิป บรราว ไชยรา, C.Ss.R.
ประมุขสังฆมณฑลอุบลราชธานี
เป็นประธาน ที่วัดนักบุญโทมัส อโศกนัส
ซอยรามคำแหง 184 มินบุรี
กรุงเทพมหานคร

อุดมการณ์

คณะผู้จัดทำ

ประธานเลื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย
พระคุณเจ้าประธาน ศรีदारุณศีล

คณะกรรมการที่ปรึกษา

พระสังฆราชกิตติคุณยอร์ช ยอด พิมพิสาร
ภราวาทหลุยส์ ซาแนล
อ.ชัยณรงค์ มนเทียรวิเชียรฉาย

เจ้าของ

สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย

ผู้อำนวยการ

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

บรรณาธิการบริหาร

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

หัวหน้ากองบรรณาธิการ

วีชัย กิจสวัสดิ์

กองบรรณาธิการ

เสกสรร กองคำ

สุพร เล่าเรียนธรรม

อุดมการณ์ นิตยสารรายเดือน

ฉบับปฐมฤกษ์ 400 บาท

โอนเข้าบัญชี ธนาคารกรุงเทพ

สาขาย่อยไอเรียมเตีล บัญชีสะสมทรัพย์

ชื่อบัญชี การพิมพ์คาทอลิก เลขที่ 226-0-006040

เช็คขีดคร่อมสั่งจ่าย การพิมพ์คาทอลิก

สำนักงาน

122/11 ซ.นนทรี 14 (นาคสุวรรณ) ถนนนนทรี แขวงช่องนนทรี
เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120 โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1805
โทรสาร 0-2681-5401

CATHOLIC PRESS OF THAILAND UCIP/SEACPA (THAILAND)

122/11 Soi Nonsi 14 (Nak Suwan) Nonsi Rd.,

Chong Nonsi, Yannawa Bangkok 10120 Thailand

Tel. 0-2681-3900 ext. 1805 Fax 0-2681-5401

E-mail : udomsarn@gmail.com

Website : udomsarn.com

พิมพ์ที่

โรงพิมพ์อัสสัมชัญ โทร. 0-2268-1646-8

lwan

บริษัท วี.ไอ.พี. โทร. 0-2683-5544-5

สารบัญ

Contents

สติป/บทความพิเศษ/สัมภาษณ์

- 6 ปฏิทินคาทอลิก
8 สัมผัสความเชื่อ ที่ฟิลิปปินส์

ชีวิตคริสตชน

- 33 ช้างธรรมาสัน
34 ระหว่างเดือน
36 วันละก้าวกับพระเยซู
40 บ้านที่ภรรยาทุต
43 บทความเตือนใจตนเอง
หุบเขาคักดีลีทธีอินคา (1): ลิมา เปรู
46 ลือศึกษา
48 บัญญัติศัพท์
49 ท่วงทำนองแห่งรัก
50 กว่าจะเป็นนักบุญ
52 พระพรที่ล้ำค่า 'วันเวลา'
54 ผ่านมา 55 ปี พอจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง
ได้ตามโค้งตะวัน
65 เยวชนของเรา

เด็กและเยาวชน

- 71 ชวนน้องคุย
74 ผ่อนคลายสไตล์ที่อ้อย
76 มุมเด็กศิลป์
81 เกมสโมสร
84 เงินหนึ่งทะลันต์

กวี-ศิลป์

- 77 พงศ์ ประมวล
86 จดหมายจากผู้อ่าน
88 เขียนบทกวี เขียนชีวิต

วิสัยทัศน์

ประชากรของพระเจ้าร่วมเป็น
หนึ่งเดียวในความรัก แสวงหา
ติดตามและประกาศพระเยซู
คริสตเจ้า

พันธกิจ

พระศาสนจักรในประเทศไทยมุ่งอุทิศตนฟื้นฟู
ชีวิตให้สัมพันธ์กับพระคริสตเจ้าโดยอาศัยพระ
วาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์ เป็นหนึ่งเดียวร่วมมือ
และแบ่งปันซึ่งกันและกัน แสวงหาคุณค่าพระ
อาณาจักรในบริบทสังคม เสวนาอันพี่น้องกับ
ผู้มีความเชื่ออื่น ประกาศพระเยซูคริสตเจ้า และ
เป็นประจักษ์พยาน ด้วยการดำเนินชีวิตเรียบง่าย
รักและรับใช้ปวงชน โดยเน้นผู้ยากไร้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่างพระสงฆ์
นักบวช และฆราวาสทั่วไป
2. เพื่อเสนอข่าวสาร บทความ สารคดี
บันเทิงคดี บทความที่มีคุณค่าต่อชีวิต
ตามจิตตารมณ์พระวรสาร
3. เสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจ
อันดีระหว่างประชาชนในด้านศาสนา
สังคม และวัฒนธรรม

ล้มผัสความเชื่อ ที่ฟิลิปปินส์

วันนี้อุดมคานต์พาเลาะข้ามฟ้า ไปยังอีกประเทศหนึ่งที่มีเกาะแก่งมากที่สุด ไปชมความสวยงามของความเชื่อ และพูดคุยกับผู้นำผู้ซึ่งเป็นพระสังฆราช พระสงฆ์ อธิการ พร้อมสอดแทรกประวัติศาสตร์ทุก ๆ เกร็ดเล็กเกร็ดน้อย และความเชื่อมโยงของประเทศไทย บุคคล และความเชื่ออันเป็นเอกลักษณ์โดดเด่นของชาวตากาล็อก ไปกันเลยครับ

ฟิลิปปินส์ หรือชื่อทางการว่า **สาธารณรัฐฟิลิปปินส์** เป็นประเทศเอกราชที่เป็นหมู่เกาะในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตั้งอยู่ในมหาสมุทรแปซิฟิกตะวันตกประกอบด้วยเกาะ 7,641 เกาะ ซึ่งจัดอยู่ในเขตภูมิศาสตร์ใหญ่ 3 เขตจากเหนือจรดใต้ ได้แก่ ลูซอน วิวายัสและมินดาเนา เมืองหลวงของประเทศ คือ มะนิลา ฟิลิปปินส์มีเนื้อที่ประมาณ 300,000 ตารางกิโลเมตร (115,831 ตารางไมล์) มีประชากรประมาณ 105 ล้านคน ณ ปี ค.ศ. 2013 ยังมีชาวฟิลิปปินส์อีกประมาณ 10 ล้านคน อาศัยอยู่ในต่างประเทศ

ฟิลิปปินส์แบ่งเป็นหน่วยรัฐบาลท้องถิ่น (Local Government Units, LGUs) โดยที่มีจังหวัดเป็นหน่วยหลักปัจจุบันมี 81 จังหวัด แบ่งออกเป็นนคร และเทศบาล ซึ่งหน่วยการปกครองทั้งสองยังประกอบไปด้วยบารังไกย์ ถือเป็นหน่วยรัฐบาลท้องถิ่นที่เล็กที่สุด

พระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศฟิลิปปินส์ คาทอลิก 85,000,000 (85%) 86 สังฆมณฑล พระคาร์ดินัล 4 องค์ ได้แก่ **1. พระคาร์ดินัลหลุยส์ อันโตนิโอ ตาเกล** พระอัครสังฆราชแห่งมะนิลา **2. พระคาร์ดินัลเกลตาเดนซีโอ บี. โรซาลัส** พระอัครสังฆราชกิตติคุณแห่งมะนิลา **3. พระคาร์ดินัลริคาร์โด เจ. วิดอล** พระอัครสังฆราชกิตติคุณแห่งเซบู **4. พระคาร์ดินัลโอแลนโด บี. เคววีโด**, OMI พระอัครสังฆราชแห่งโกตาบาโต

พระอัครสังฆราช 15 องค์ พระสังฆราช 69 องค์ พระอัครสังฆราชกิตติคุณ 12 องค์ พระสังฆราชกิตติคุณ 28 องค์ พระสงฆ์ 10,000 องค์ มหาวิหาร 13 แห่ง ลัทธิการสถาน 21 แห่ง

ในศตวรรษที่ 16 และ 17 สเปนมีเป้าหมายหลัก 3 ประการในการยึดครองหมู่เกาะฟิลิปปินส์ ประการแรกเพื่อยึดเอาฟิลิปปินส์เป็นอาณานิคมของตนและมีส่วนแบ่งการค้าเครื่องเทศที่ผูกขาดโดยโปรตุเกส ประการที่สองสเปนต้องการใช้ภูมิศาสตร์ของเกาะเป็นจุดทำการค้ากับประเทศจีน ญี่ปุ่น และทำการเผยแพร่คริสต์ศาสนาแก่วัฒนธรรมเก่าแก่ และประการที่สามเพื่อที่สเปนจะได้เผยแพร่คริสต์ศาสนาในดินแดนที่เป็นอภิสิทธิ์พิเศษของตน

ปัจจัยที่ไม่เชื่อเป็นอุปสรรคต่อความพยายามของธรรมทูตชาวสเปนในการเผยแพร่ศาสนาไปทั่วแคว้นที่เป็นอภิสิทธิ์พิเศษของตน จำนวนพระสงฆ์ธรรมทูตที่ไม่เพียงพอบนเกาะทำให้เป็นเรื่องยากที่จะไปพบกับทุกคน แล้วที่ยากกว่าอีกก็คือการที่จะทำให้พวกเขากลับใจ เป็นความจริงว่าเส้นทางไปสู่ประเทศฟิลิปปินส์นั้นลำบากยิ่งนัก พระสงฆ์บางองค์ไม่มีแม้แต่โอกาสที่จะเหยียบเท้าบนเกาะ

บางองค์ก็เกิดล้มป่วยหรือต้องใช้เวลาหลายปีในการเดินทาง ส่วนคนอื่นๆ นั้นพอเดินทางมาถึงแล้วก็พบว่าตนเองทนไม่ไหวกับความแตกต่างของดินฟ้าอากาศ ธรรมชาติหลายคนอยากที่จะไปญี่ปุ่นหรือจีนแทนแล้วเผยแผ่ความเชื่อที่นั่น อุปสรรคใหญ่ที่สุดที่บรรดาธรรมทูตเผชิญ ได้แก่ การที่ชาวฟิลิปปินส์อยู่กันแบบกระจัดกระจาย ซึ่งต่างก็มีภาษาพื้นเมืองหรือภาษาเฉพาะของตน หมู่บ้านเล็กๆ มากมายอยู่ห่างไกลกันเชิงภูมิศาสตร์ทำให้แต่ละจังหวัดใช้ภาษาต่างกัน ในศตวรรษที่ 16 มีการพิมพ์บทสวดเป็นภาษาตากาล็อกหรือคำสอนคริสตัง

ฟิลิปปินส์เป็นบ้านของคณะนักบวชที่สำคัญๆ ของโลกหลายคณะ ทุกวันนี้มีคณะออกัสติเนียน รีคอลเล็คต์ เยสุอิต โดมินิกัน ฟรังซิสกัน คาร์เมลไลท์ ซาเลเซียน และนักบวชหญิงพื้นเมืองคณะพระแม่พรหมจารี

คณะนักบวชที่ได้รับหน้าที่ประกาศพระวรสารให้กับชนพื้นเมืองมีอยู่ 5 คณะ ซึ่งมีคณะออกัสติเนียนที่มาพร้อมกับเลปัสซี คณะฟรังซิสกัน (1578) คณะเยสุอิต (1581) คณะภยาซีฟรังซิสกัน (1587) และคณะออกัสติเนียน รีคอลเล็คต์ที่ต่อมาเรียกว่า เรโกเรโตส (1606) ในปี 1594 ทุกคณะมีข้อตกลงกันว่า จะแบ่งพื้นที่กันในการทำงานเพื่อครอบคลุมทุกท้องที่มีชนพื้นเมืองอาศัยอยู่

สมเด็จพระสันตะปาปาเปาโล ที่ 6 เสด็จเยือนประเทศฟิลิปปินส์ในปี 1970 **สมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ปอล ที่ 2** เสด็จเยือน 2 ครั้งในปี 1981 และ 1995 พิธีมิสซาของสมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ปอล ที่ 2 ที่กรุงมะนิลา นั้นมีผู้คนเข้าร่วมพิธีถึง 4 ล้านคน ซึ่งเป็นจำนวนที่มากที่สุด ในประวัติศาสตร์ **สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส** เสด็จเยือน วันที่ 15-19 มกราคม 2015

พระศาสนจักรคาทอลิกมีบทบาทมากในการศึกษาทุกระดับ มีสถาบันการศึกษาหลายร้อยแห่งทั้งระดับชั้นประถม มัธยม วิทยาลัย และมหาวิทยาลัยนานาชาติซึ่งเป็นที่รู้จักดี มหาวิทยาลัยอันเตเนโอของคณะเยสุอิต มหาวิทยาลัยเดอ ลาซาลของคณะภราดาลาซาล และมหาวิทยาลัยซานโตโทมัสของคณะโดมินิกัน จัดอยู่ในอันดับหนึ่งแห่ง “มหาวิทยาลัยระดับโลก”

คริสตชนชาวฟิลิปปินส์มีความศรัทธาแรงกล้าต่อแม่พระซึ่งเห็นได้ชัดจากชื่อของเมืองและสถานที่ต่างๆ ทั่วประเทศ ที่สำคัญคือมีสักการสถานที่แต่ละเมืองสร้างขึ้นเพื่อการแสวงบุญของสัตบุรุษ

วัดซานออกัสติน พิพิธภัณฑสถานออกัสติน

วัดซานออกัสติน (San Agustin Church and Convent) เป็นวัดที่เก่าแก่ที่สุดในฟิลิปปินส์ ถือว่าเป็นวัดแรกที่สร้างในประเทศฟิลิปปินส์ เป็นที่รวมคนให้ได้มาสรรเสริญพระเจ้า ปัจจุบันถือว่าเป็นมรดกโลก ดูแลโดยคณะออกัสติเนียน ถ้าเราจะรู้จักและเรียนรู้ประวัติศาสตร์เกี่ยวกับสเปน มีสถานที่หนึ่งที่น่าสนใจ ที่เราสามารถศึกษาเรียนรู้ได้คือ พิพิธภัณฑสถานออกัสติน ซึ่งอยู่ติดกับวัดซานออกัสติน

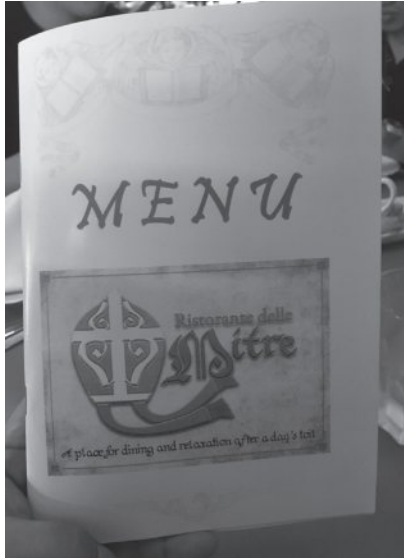
ประเทศฟิลิปปินส์เคยตกอยู่ภายใต้การดูแลของประเทศสเปน และเป็นอาณานิคมของประเทศสหรัฐอเมริกา หรือแม้แต่ประเทศญี่ปุ่นในช่วงระยะเวลาสั้นๆ

ภายในพิพิธภัณฑ์ ประกอบด้วย เรือลำใหญ่ ทำให้คิดถึงยุคของการสำรวจ ยุคที่บรรดายุโรปแล่นเรือ ยุคที่มีการค้นพบโดยใช้เข็มทิศ มิซซันนารีก็มากับเรือ พวกเขามีหน้าที่ในการอภิบาลบุคคลที่อยู่ในเรือด้วย เวลาเดียวกันก็ออกไปทำหน้าที่ศาสนบริการเวลาที่ถึงดินแดนต่างๆ ด้วย

เมื่อเราเข้าประตูพิพิธภัณฑ์ จะมีห้องแยกเป็นส่วนๆ เช่น ห้องสิ่งของเครื่องใช้ ห้องที่เป็นของใช้ในพิธีกรรม ห้องวัตถุที่ใช้ เรื่องของศิลปกรรม ข้างในก็จะมีศพของบรรดามิชชันนารีและสัตบุรุษที่เคยอยู่รอบๆ วัดออกัสติน ซึ่งวัดนั้นก็ตั้งอยู่ในบริเวณอินทราฆูรอส

ถ้าเราข้ามฝั่งจากวัดซานออกัสติน ประมาณสัก 10 ก้าว เราก็จะพบกับร้านมายเต (Ristorante-delle Mitre) เป็นร้านอาหารในบริเวณอาคารสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทยฟิลิปปินส์

เมนูร้านพยายามเชิญชวนด้วยคำแนะนำว่าเป็นเมนูที่พระสังฆราชแต่ละองค์ชื่นชอบ ซึ่งสิ่งที่ทำให้ร้านนี้ไม่เหมือนใคร คือ เมนูของร้านนี้ไม่มีภาพ แต่ต้องแปลกใจในชื่อของเมนูของร้าน ก็จะมีวงเล็บว่าเป็นเมนูที่ชื่นชอบของพระสังฆราชขององค์นั้น องค์นี้เป็นพระสังฆราชที่ประจำของสังฆมณฑลมะนิลาบางพระสังฆราชประจำสังฆมณฑลบาเกียวบ้าง

แรงศรัทธาที่ไม่เคยหยุด

สักการสถานแห่งชาติพระมารดานิจจานุเคราะห์ บัคคลารัน (National Shrine of Our Mother of Perpetual Help : Baclaran Church) ทุกวันพุธจะมีงานพรวนพระมารดานิจจา-

นุเคราะห์ ช่วงเช้า 6 รอบ ช่วงบ่าย 7 รอบ ความเชื่อศรัทธาส่วนตัวแสดงออกให้เห็นในการมาจุดเทียน (ข้างวัด) ภาวนาส่วนตัวในวัด ประตුවัดที่นี่จะเปิดตลอดวัน นอกจากการบริการด้านศีลอภิบาลแล้ว ที่นี้มีอาสาสมัครที่เป็นนักจิตวิทยามาให้บริการสำหรับคนที่ต้องการคำปรึกษา เกือบตลอดทั้งวัน จะเห็นภาพสัตบุรุษมาขอมิสซาที่สำนักงานของวัด มีการรอนขอผ่านทางคำเสนอวิงวอนของท่านนักบุญเทเรซาที่น้ำพุด้านข้างวัด มีการโยนเหรียญลงบ่อน้ำ มีการนำกุญแจมาคล้องบริเวณรั้วข้างพระรูป

คณะพระมหาเถไถ่เป็นผู้นำพระมารดานิจจานุเคราะห์เข้าประเทศฟิลิปปินส์ในปี 1906 ลีลิปปี

หลังจากนั้น คณะแนะนำให้คริสตชนทั่วประเทศ ทำนพวารพระมารดานิจจานุเคราะห์ พิธีนพวาร ครั้งแรกเกิดขึ้นที่วัดนักบุญเคลเมนต์ในปี 1946 ซึ่งเป็นวัดภายใต้การปกครองของคณะพระมหาไถ่ ที่ชุมชนอิลอิลโล ไม่ใช่ที่บักคาลาร์น

ในปีเดียวกันนั้นคุณพ่ออธิการคณะพระมหาไถ่แห่งเมืองลิปาในสังฆมณฑลบาตังกัสบังเยอู ไปเยี่ยมสังฆมณฑลอิลอิลโล ท่านอยู่ในพิธีนพวาร จึงตั้งใจที่จะนำไปปฏิบัติที่เมืองลิปาด้วยซึ่งปีต่อมาก็มีการเริ่มต้น เมื่อ**คุณพ่อจอร์จ โอดอนเนล** อธิการแห่งลิปาย้ายไปเป็นอธิการที่บักคาลาร์น ความคิดแรกของท่านคือจัดให้มีพิธีนพวารซึ่งท่านเริ่มเป็นครั้งแรก วันที่ 23 มิถุนายน 1948 เวลา 18.00 น.

คุณพ่อเลโอ อิงกลิช เป็นผู้ประกอบพิธีนพวารแรกที่บักคาลาร์น มีสัตบุรุษมาร่วมพิธีเพียง 70 คนเท่านั้น ส่วนวัดในเวลานั้นสามารถบรรจุสัตบุรุษได้ 300 คน อีก 1 ปีถัดมาต้องแบ่งจัดพิธีนพวารเป็นสองครั้งและต้องขยายวัดเก่าที่เป็นไม้ให้ใหญ่ขึ้น ก่อนสิ้นปี 1949 ต้องจัดนพวารถึง 8 ครั้ง และแต่ละครั้งก็ล้มเหลวไปด้วยผู้คน ทุกวันพุธในแต่ละสัปดาห์กลายเป็นวันภาวนาต่อพระมารดานิจจานุเคราะห์ทั่วประเทศ

จำนวนของผู้ศรัทธามาร่วมพิธีที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ทำให้พระสงฆ์คณะพระมหาไถ่ต้องหาทางที่จะสร้างวัดใหม่ที่ใหญ่ขึ้น **คุณพ่อลูวิส โอลิเยร์** อธิการในตอนนั้นได้รับหน้าที่ให้ดำเนินการ

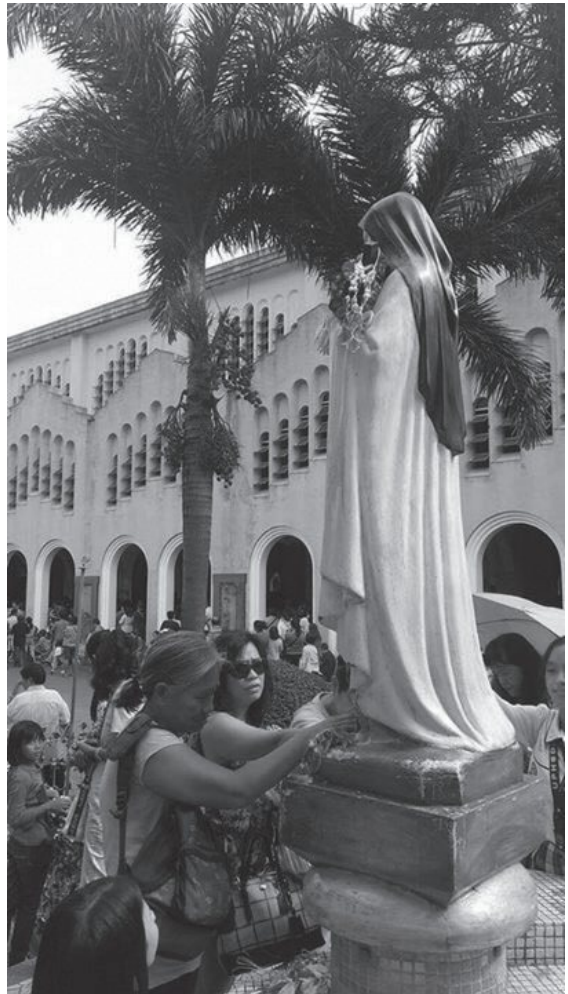

สร้างวัดใหม่ดังกล่าว เงินมหาศาลที่จะเอามาสร้างวัดนั้นได้มาจากการบริจาคเล็กน้อยของสัตบุรุษ มีการเทศน์รณรงค์ขอบริจาคคนละ 10 เซนต์บาทต่อสัปดาห์ นี่คือเหตุที่ต้องใช้เวลาถึง 6 ปีกว่าจะสร้างวัดเสร็จ เมื่อขาดเงินการสร้างก็ต้องหยุดชะงักเมื่อมีเงินเพิ่มเข้ามาก็สร้างกันต่อไป ส่วนวัดเก่าก็ยังคงเก็บรักษาไว้ และพิธีนพวารก็ยังคงดำเนินต่อไป

พระคาร์ดินัลกลรอยแห่งซิดนีย์ เป็นผู้ทำพิธีวางศิลาฤกษ์วันที่ 11 มกราคม 1953 ต่อมาในเดือนมกราคม 1958 สมเด็จพระสังฆราชฟิลิปปินส์ประกาศอย่างเป็นทางการให้วัดบักคาลารันเป็นสักการสถานแห่งชาติพระมารดานิจจานุเคราะห์ มีพิธีเสกวันที่ 1 ธันวาคม 1958 โดย**พระอัครสังฆราชซันโตส**แห่งมะนิลา พร้อมด้วย**พระสังฆราชอันตีปอร์ตาและซานาฮัน**

พิธีเปิดอย่างเป็นทางการจัดขึ้นวันที่ 5 ธันวาคม 1958 พระอัครสังฆราชซันโตส เป็นประธานพิธี พร้อม**พระคาร์ดินัลอากายาเนียนและบรรดา**พระสังฆราชอีกหลายท่าน ตั้งแต่วันที่มิพิธีเปิดประตูสักการสถานไม่เคยปิด เปิดตลอด 24 ชั่วโมง ถ้ามาตอนกลางคืนอาจจะเห็นบางคนนอนอยู่ในวัด อาจจะเห็นคนจำนวนมากยังคงภาวนาอยู่ เทียงคืนดีหนึ่ง ดีสอง เป็นบรรยากาศของความเชื่อประเทศคาทอลิก

ในปี 1981 **นักบุญยอห์น ปอล ที่ 2 พระสันตะปาปา** ได้เสด็จเยือนประเทศฟิลิปปินส์อย่างเป็นทางการ พระองค์ได้ยกถวายประชากรของเอเชียไว้ในความคุ้มครองดูแลของพระมารดานิจจานุเคราะห์ พระองค์ได้เคยเสด็จมาเยี่ยมสักการสถานนี้ครั้งแรกในช่วงเวลาที่ทรงเป็นพระอัครสังฆราชแห่งสังฆมณฑลคราคูฟ ประเทศโปแลนด์ โอกาสชุมนุมเคารพศีลมหาสนิทโลกที่เมืองเมลเบิร์นประเทศออสเตรเลีย

ที่นี่คือสักการสถานที่ได้ยกถวายพระมารดานิจจานุเคราะห์ สักการสถานพระมารดานิจจานุเคราะห์ สักการสถานของการปลอมประโลมบรรเทาใจ สถานที่มีวัดซึ่งบอกได้ว่าเป็นวัดแห่งความเมตตา กรุณา สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่เปิดกว้างสำหรับทุกคน บางทีสิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นเหตุผลที่ว่าทำไมผู้มีความเชื่อและผู้แสวงบุญยังคงกลับมา ณ สักการสถานแห่งนี้ ซึ่งตั้งอยู่ที่มะนิลาเบย์เพื่อเป็นพยานและมีประสบการณ์กับพระเจ้าผ่านทางคำเสนอวิงวอนของพระมารดานิจจานุเคราะห์

หลายๆ คนกลับมาที่นี่เพราะพระเจ้าทรงตอบสนองคำภาวนาของเขาไม่ว่าจะเป็นการภาวนา

วอนขอการรักษาโรค ภาวนาสำหรับครอบครัว การศึกษา ปัญหาชีวิต และอื่นๆ อีกมากมายและพวกเขายังคงมาที่นี่เป็นประจำทุกวันพุธเพื่อร่วมภาวนานพวารพระมารดาปัจฉิมเคราะห์พร้อมกับความรู้สึกลึกที่สามารถสัมผัสกับสันติสุขได้

หากใช้เวลาตลอดทั้งวันสัมผัสบรรยากาศโดยรอบของที่นี่ พร้อมกับมองดูกิจกรรมงานอภิบาลต่างๆ ที่สักการสถานแห่งนี้ได้ ก็คงสามารถบอกได้ว่ากิจกรรมโครงการต่างๆ นั้นตั้งอยู่บนหลักการรากฐานสำคัญ 7 ประการ

พื้นที่ของการพบปะรวมถึงเสาหลักทั้ง 7 ประการคือ

1. เสาที่หลบภัยของผู้ที่ต้องการเพราะวัดนี้เปิดตลอดทั้ง 7 วันตลอด 24 ชั่วโมง สำหรับคนที่ต้องการเข้ามาพักพิง
2. เสาที่เป็นบ้านของการกลับคืนดีสถานที่ซึ่งให้ความสำคัญกับพิธีกรรมศีลอภิบาล
3. เสาแห่งสักการสถานของความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ที่นี่ไม่ได้แยกชนชั้น ทุกคนได้รับการปฏิบัติเท่าเทียมกัน เป็นสวรรค์สำหรับทุกคนที่ต้องการการต้อนรับจากอ้อมแขนที่อบอุ่นของพระมารดา เป็นมากกว่าศูนย์กลางการแสวงบุญ

สามารถบอกได้ว่าเป็นชุมชนของการรับใช้

4. เสาที่เป็นชุมชนของการรับใช้ ที่นี่มีนักวิชาการทางแพทย์ หมอพื้น บ้านของเด็กๆ Sarnelli home

5. เสาแห่งความยุติธรรมสันติภาพ

6. ความสมบูรณ์ของสิ่งสร้างเพื่อจะทำให้สิ่งนี้บรรลุผล สักการสถานได้สนับสนุนโครงการของการศึกษา (จัดคอมพิวเตอร์)

7. เสาแห่งช่องทางแห่งความรู้คุณและพระพรพรชทาน คำภาวนาอ่อนน้อมจำนวนมากภายใต้กถาถวายแด่พระแม่ ในขณะที่เดียวกันคนที่ได้รับพระพรต่างขอบพระคุณพระแม่ผ่านทาง การเขียนจดหมาย คำภาวนา การขอมิสซา

(มีบางคนที่ได้รับตามที่ต้องการ กลับมาภาวนาคลานเข้าจากหน้าประตูสักการสถานเข้าไปยังพระแท่น)

ที่น่าสนใจมีบางคนรับอาสาภาวนาตามจุดประสงค์ด้วย พระแม่ได้กลายเป็นที่พึ่งแห่งความหวังสำหรับใครก็ตามซึ่งมีปัญหาความยากลำบาก เจ็บป่วย ขอให้ใครก็ตามให้บริการรับใช้ อันเป็นเครื่องหมายของความหวังเหมือนกับพระมารดาปัจฉิมเคราะห์

พระเยซูเจ้าองค์ดำ อัศจรรย์เหนือความอัศจรรย์

วัดพระเยซูเจ้าองค์ดำ The Minor Basilica of the Black Nazarene (Quiapo Church) พระรูปพระเยซูเจ้าองค์ดำ เกี้ยวโป พระรูปนี้ได้ถูกไฟเผา แต่สภาพของพระรูปไม่ได้ถูกทำลายและได้รับความเสียหายเลย พระรูปทรงฉลองพระองค์สีแดงนี้ ได้เลียนแบบตามเรื่องราวในพระวรสารสมัยที่พระเยซูเจ้าได้ทรงแบกและถูกตรึงบนไม้กางเขน ดังนั้นจึงมีการประดับตกแต่งและใช้สีตามที่มักกล่าวไว้ในขณะนั้น จะมีพิธีฉลองพระรูปพระเยซูเจ้าองค์ดำ วันที่ 9 มกราคม ของทุกปี และมีเนปวารเป็นเวลา 9 วัน ซึ่งจะมีสัตบุรุษมาร่วมจำนวนมหาศาล พวกเขาได้รับอัศจรรย์จากการหายจากโรคหายจากความเจ็บปวด และสามารถสัมผัสได้ถึงพระทรมานของพระเยซูเจ้า ผ่านทางพระรูปนี้ พวกเขาไม่เคยสิ้นหวังเมื่อมาขอ ผู้ที่มาแล้วก็จะกลับมาอีก เพื่อขอบพระคุณพระองค์ ซึ่งเป็นเรื่องยิ่งกว่ามหัศจรรย์ของความมหัศจรรย์ที่ผู้คนนับล้านมาราบเรศและนมัสการพระรูปนี้ ที่เป็น

พระเยซูเจ้าพระองค์เองเชื้อเชิญผู้คนมาหาพระองค์ ได้มีความหวังและกำลังใจในการดำเนินชีวิต ในการเข้ามีประสบการณ์กับพระองค์ในทุกเรื่อง วัดนี้จะเปิดตลอด 24 ชั่วโมง และในเวลากลางคืนก็เป็นที่พักของผู้ที่ไร้ที่อยู่อาศัย ซึ่งพวกเขาจะมาพัก มานอนหลับพักผ่อนในวัดและตอนเช้าก็กลับออกไป

คุณพ่อดугลัส บัดดง (Fr. Douglas Badong) ผู้ช่วยเจ้าอาวาส มหาวิหารองค์เล็กเบเล็คนาซาเร็น (เกี้ยวโป) หรือวัดพระเยซูเจ้าองค์ดำ บวชเป็นพระสงฆ์ 4 ปีแล้ว ที่นี่คือวัดแห่งที่สองที่คุณพ่อได้รับหน้าที่ช่วยดูแล หลังจากที่บวชเป็นพระสงฆ์เมื่อปี 2012 ให้สัมภาษณ์ว่า

“ตามประวัติศาสตร์เมื่อปี ค.ศ. 1602 ได้บันทึกไว้ว่า พระรูปพระเยซูเจ้าองค์ดำ ถูกย้ายจากอินทรามูรอสมาแทนที่พระรูปนักบุญยอห์น บัปติสตัน ที่วัดแห่งนี้ ภายใต้การดูแลของพระสงฆ์ที่ประจำวัดนี้ ซึ่งจะมีการระลึกถึงการย้ายพระรูปนี้จากอินทรามูรอส มายังวัดเกียโวปีนี และในสมัยนั้นยังไม่ได้มีการแต่งตั้งวัดแห่งนี้เป็นมหาวิหารองค์เล็ก (Minor Basilica)”

“พระรูปนี้ได้ถูกไฟเผา แต่สภาพของพระรูปไม่ได้ถูกทำลายและได้รับความเสียหายเลย ไม่แน่ว่านี่จะเป็นสาเหตุที่ทำให้พระรูปนี้เป็นสีดำหรือเปล่า เรื่องฉลองพระองค์สีแดงนี้ ได้เลียนแบบตามเรื่องราวในพระวรสารในสมัยที่พระเยซูเจ้าได้ทรงแบกและถูกตรึงบนไม้กางเขน ดังนั้นแล้วจึงมีการประดับตกแต่งและใช้สีตามที่กล่าวไว้ในขณะนั้น และในปัจจุบันนี้ฉลองพระองค์สีแดงอาจจะเพื่อจะเป็นสีที่ให้ความสนใจของผู้ที่เข้ามานมัสการพระรูปด้วย ซึ่งในโบสถ์อื่นๆ อาจจะมีการใช้ฉลองพระองค์ที่แตกต่างกัน ตามความต้องการของผู้ที่ดูแลพระรูปต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นสีขาว สีดำ สีแดง สีชมพู ตามความเหมาะสมและความต้องการของโบสถ์นั้นๆ”

“พระรูปนี้ลัทธิบูชผู้ที่ให้ความเคารพสามารถเข้าใจและสัมผัสถึงความเจ็บปวด พระมหาทรมาน การทรมานทุกข์ของพระเยซูเจ้าผ่านทางพระรูปนี้ และด้วยเหตุผลใดเหตุผลหนึ่งพระรูปนี้ก็ยังคง

แสดงให้เห็นการที่ไม่ให้ลึกลับหรือหมดหวัง ซึ่งเราได้เห็นพระรูปที่พระเยซูเจ้าทรงแบกกางเขน ไม่ใช่ที่พระองค์ทรงกลม ซึ่งให้กำลังใจกับผู้ที่มานมัสการ และแสดงความเคารพที่มากขึ้นทุกๆ ปี ผู้ที่มาแล้วก็จะกลับมาอีก ผู้ที่วอนขอความช่วยเหลือเมื่อได้รับแล้วก็จะกลับมาขอบพระคุณ ซึ่งเป็นเรื่องเหนือกว่ามหัศจรรย์ของความมหัศจรรย์ที่ผู้คนนับล้านมากราบเคารพและนมัสการพระรูปนี้ ที่เป็นพระเยซูเจ้าพระองค์เองเชื้อเชิญผู้คนมาหาพระองค์ได้พักผ่อน ได้มีความหวังและกำลังใจในการดำเนินชีวิต ในการเข้ามาสัมผัสประสบการณ์กับพระองค์ในทุกเรื่อง”

“ในวันที่ 9 มกราคมของทุกปี ตลอดสองปีที่พ่ออยู่ที่วัดเกียโวปีนี พ่อทิ้งและประหลาดใจในความเชื่อของพี่น้องลัทธิบูชในพระเยซูเจ้าและในพระรูปพระเยซูเจ้าองค์ดำนี้ ซึ่งพ่อได้พยายามที่จะทำความเข้าใจ โดยการเป็นผู้หนึ่งที่แสดงออกในความเคารพและกราบนมัสการพระรูปนี้ แต่ในฐานะที่พ่อเป็นพระสงฆ์ พ่อกล่าวได้ว่า เราจะต้องเชื่อในการกลับคืนพระชนมชีพ ไม่ใช่แค่การสิ้นพระชนม์ ซึ่งพ่อก็ไม่สามารถที่จะไปตัดสิ้นความเชื่อของเขาได้”

“สำหรับการแห่พระรูปพระเยซูเจ้าองค์ดำ ในวันที่ 9 มกราคม เรามีการเตรียมตัวแห่พระรูปที่ยาวนานมาก ถึง 6 เดือน เพื่อให้มีระเบียบและมีความหมายกับพี่น้องลัทธิบูชที่มาร่วมพิธีนี้ เรามีพิธีบูชาขอบพระคุณและบทภาวนานานพวารตามปกติใน

ใช้หวัดใหญ่

ทุกสายพันธุ์ป้องกันได้
ด้วยมาตรการ

ล้าง

ล้างมือบ่อยๆ ด้วยสบู่
หรือ แอลกอฮอล์เจล

ปิด

ปิดปาก
ปิดจมูก
เวลา ไอ
จาม

เลี่ยง

เลี่ยงคลุกคลี
ผู้ที่มีอาการ
คล้าย
ไข้หวัดใหญ่
เลี่ยงเข้า
ไปในที่แออัด
อากาศไม่ถ่ายเท

หยุด

ผู้ที่มีอาการคล้ายไข้หวัดใหญ่
หยุดงาน หยุดเรียน
หยุดเข้าไปในกิจกรรมชุมชน

ทุกวัน ตลอดเวลา 9 วันในการเตรียมการฉลองนี้ ซึ่งทุกๆ วันพี่น้องสัตบุรุษก็มาร่วมพิธีกันอย่าง ล้นหลาม มีจำนวนสัตบุรุษมากกว่าหนึ่งหมื่นคน มาร่วมมิสซาของเรา ซึ่งจะเห็นได้ว่าในทุกๆ วันจะมี สัตบุรุษเข้าออกวัดอยู่ตลอดเวลา”

“วัดนี้ชื่อว่าวัดนักบุญยอห์น บัปติสต์ เป็น องค์อุปถัมภ์ และในขณะเดียวกันก็มีชื่อว่า วัดพระเยซู เจ้าองค์ดำด้วย ในปัจจุบันนี้นักบุญยอห์น บัปติสต์ ยังคงทำพันธกิจของท่านอยู่ คือการแนะนำและ เชื้อเชิญให้ผู้คนมารู้จักพระเยซูคริสตเจ้า ซึ่งนี่คือ หน้าที่และพันธกิจหลักของท่านที่ท่านเองตรัสไว้ใน พระคัมภีร์ว่า “นี่คือลูกแกะของพระเจ้า” ซึ่งวัดของ เราไม่ได้ทอดทิ้งหรือหลงลืมท่าน แต่ยิ่งทำให้เรา เข้าใจถึงเสียงเรียกในถิ่นทุรกันดารผู้ทำให้เราเข้าถึง องค์พระเยซูเจ้าได้ ซึ่งจะเห็นรูปปั้นของนักบุญยอห์น บัปติสต์อยู่ข้างๆ พระแท่น ที่จะนำบรรดาสัตบุรุษเข้า มาหาองค์พระเยซูเจ้าที่อยู่ตรงกลางพระแท่น”

“วัดของเราเปิดตลอด 24 ชั่วโมง และใน เวลากลางวันวัดของเราก็ได้เป็นที่พักของผู้ที่ไร้ที่อยู่ อาศัย ซึ่งพวกเขาที่พัก นอนหลับพักผ่อนในวัดได้ มีผู้คนหลากหลายฐานะ คนยากจน คนมีฐานะ ซึ่ง เราจะต้อนรับเขาหมดทุกคน”

“ที่วัดแห่งนี้เรามีงานช่วยเหลือด้าน สังคมสงเคราะห์ ที่วัดนี้มีผู้ช่วยเหลือเกี่ยวกับด้าน ยารักษาสำหรับผู้ที่มาขอความช่วยเหลือ อย่างเช่น พวกเขาจะนำไปส่งยามาขอความช่วยเหลือจากเรา เราก็จะจัดซื้อยาให้กับพวกเขาแทนที่จะให้เงิน เราก็ ได้จัดเตรียมอุปกรณ์ยังชีพแก่ผู้ที่ประสบภัยพิบัติ ตามธรรมชาติในพื้นที่ต่าง ๆ ของประเทศฟิลิปปินส์ ไม่ว่าจะเกิดภัยพิบัติใดๆ ซึ่งเราขอขอบพระคุณ พระเจ้าที่เรามีกองทุนในการจัดหาอุปกรณ์และ ข้าวของสำหรับช่วยเหลือพวกเขาในยามประสบ ภัยพิบัติ และงานช่วยเหลืออื่นๆ ที่วัดของเรา พยายามช่วยเหลือผู้ที่ตกทุกข์ได้ยาก”

“บางครั้งบรรดาผู้ค้าขายของเหล่านี้อาจจะสร้างความรำคาญแก่ผู้ที่มาวัด เราพยายามที่จะจัดการและควบคุมพวกเขาไม่ให้รบกวนผู้ที่มาสวดภาวนาในวัด ซึ่งผู้ค้าขายก็ได้ประโยชน์จากผู้มาสวดภาวนาในการซื้อข้าวของจากพวกเขา แต่พวกเขาที่ไม่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาขายภายในวัด ทางเราได้กำหนดขอบเขตพื้นที่สำหรับพวกเขาในการวางข้าวของ”

พระคาร์ดินัลตาเกลผู้รับผิดชอบงานสังคมของพระศาสนจักร

พระคาร์ดินัลทูลยส์ อันโตนิโอ ตาเกล ประมุขแห่งอัครสังฆมณฑลมะนิลา พระคาร์ดินัลตาเกล เป็นบุคคลหนึ่งที่มีชื่อเสียง เพราะด้วยบุคลิกที่สุภาพ เรียบง่าย ยิ้มแย้มแจ่มใส เป็นพระสังฆราชในปี 2001 และหลังจากนั้นในปี 2011 ได้เป็นพระอัครสังฆราชแห่งอัครสังฆมณฑลมะนิลา และในปี 2012 ได้รับแต่งตั้งให้เป็นพระคาร์ดินัล

พระคุณเจ้ามองพระศาสนจักรฟิลิปปินส์ ในการเป็นพระศาสนจักรใหม่ของการประกาศข่าวตืออย่างไร?

“พันธกิจของพระศาสนจักรทั่วโลกยังคงเป็นเช่นเดิม คือการประกาศพระวรสาร ทว่าสถานการณ์ในโลกเปลี่ยนแปลงไป ดังนั้นจึงมีการท้าทายเกิดขึ้นว่าเราจะทำการประกาศพระวรสารอย่างไร พระ

สังฆราชซึ่งมีหน้าที่ประกาศพระวรสารต้องค้นหาวิธีที่เหมาะสมกับกาลเวลาที่มีการเปลี่ยนไป เพราะฉะนั้นเราต่างได้ยินคำว่า “เราต้องเป็นพระศาสนจักรใหม่ในเอเชีย” ถึงสองครั้งสองครา นี่เป็นการแสดงออกซึ่งคำพูดใหม่และโครงการใหม่สำหรับการประกาศพระวรสาร เช่นว่าอย่างไรในประเทศฟิลิปปินส์ของเรา ในสมัยที่ข้าพเจ้ายังเป็นเด็ก ชีวิตเรียบง่ายธรรมดา เราตั้งหน้าตั้งตากันอยู่แต่โรงเรียน การเล่าเรียนวัด และครอบครัว เพราะฉะนั้นการประกาศพระวรสารของเราจึงอยู่ที่ครอบครัว พ่อแม่สอนเราให้รู้จักสวดภาวนา ให้ไปวัดวันอาทิตย์ และที่วัดก็มีโครงการสำหรับเยาวชน แต่บัดนี้ชีวิตมันซับซ้อนยุ่งยากไม่เหมือนเมื่อก่อนแม้แต่เยาวชนฟิลิปปินส์ก็ไม่เว้น พวกเขาหลงเฟลิดเฟลินอยู่กับสื่อสารมวลชนและอินเทอร์เน็ต พวกเขามีทางเลือกมากมาย พวกเขาเป็นเด็กอยู่ในเมืองหนึ่งแต่ต้องไปศึกษาเล่าเรียนอีกเมืองหนึ่ง ดังนั้นพวกเขาจึงมีการเคลื่อนย้ายที่อยู่ตลอด ไม่ใช่แค่เคลื่อนไหวกายเท่านั้นแต่ยังได้รับผลกระทบมากมายจากการเคลื่อนไหวกายเหล่านั้น ดังนั้นความกังวลของเราในขณะนี้คือ เราจะเข้าถึงเยาวชนเหล่านี้ได้อย่างไร เราจะเข้าถึงคนจนได้อย่างไร เราจะจัดการกับผู้ที่มีการเคลื่อนไหวกายอยู่ตลอดเวลาได้อย่างไร แล้วเราจะสามารถใช้สื่อในการประกาศพระวรสารได้อย่างไร”

พระศาสนจักรมีบทบาทอย่างไรในการอภิบาลคนจนคนทุกข์ยาก ซึ่งสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสทรงเรียกร้องให้พระศาสนจักรก้าวออกไปอยู่เคียงข้างพวกเขาเหล่านั้น?

“ในปี ค.ศ. 2021 ฟิลิปปินส์จะทำการเฉลิมฉลองการเข้ามาของศาสนาคริสต์ในประเทศฟิลิปปินส์ครบ 500 ปี ดังนั้นในการเตรียมตัวแต่ละปีเราจะมุ่งเน้นความสำคัญในด้านต่างๆ ของชีวิตคริสตชน ปีนี้เราอยากให้วัดเป็นบ้านหรือครอบครัว

ที่สองของพี่น้องชาวฟิลิปปินส์ทุกคน สมัยก่อนชีวิตเรียบง่าย ที่เรามุ่งเอาครอบครัวเป็นหลักในปีนี้ เพราะว่ามีสมาชิกของครอบครัวอยู่กันอย่างกระจัดกระจาย เด็กหลายคนเติบโตขึ้นโดยดำเนินชีวิตอยู่กับพ่อแม่ แต่สำหรับเด็กในฟิลิปปินส์แม่ไปทำงานที่ฮ่องกง พ่อไปทำงานที่ตะวันออกกลาง ดังนั้นเด็กจำนวนมากต้องการที่จะอยู่กับครอบครัว

เราจึงอยากให้วัดเป็นประสบการณ์แห่งความหวังสำหรับครอบครัวเพื่อที่จะพัฒนาความสัมพันธ์แห่งความเป็นหนึ่งเดียวกันและเพื่อที่บรรดาสัตบุรุษที่มีพระพรต่างกันจะได้แบ่งปันพระพรและภูมิปัญญาของตนแก่กันและกัน การรับใช้พันธกิจนี้ยังเป็นความมั่งคั่งของพระศาสนจักรอีกด้วย เพราะทั้งวัดจะมีชีวิตแห่งการทำพันธกิจภายในครอบครัวเดียวกัน”

สังเกตว่าพระคุณเจ้ามีความโดดเด่นมากในช่วงเลือกตั้งพระสันตะปาปา ประเด็นนี้ พระคุณเจ้าคิดว่ามาจากเหตุผลอะไร?

พระศาสนจักรในยุคแรกแม้ในช่วงชีวิตของพระคริสตเจ้าจะมุ่งพันธกิจไปที่คนยากจน แต่แน่นอนละว่ามันเป็นการช่วยเหลือคนจนในเรื่องของความจำเป็นขั้นพื้นฐานอย่างเช่นอาหาร การศึกษา สุขภาพ ซึ่งสำหรับประเทศฟิลิปปินส์เองแล้วมีประวัติศาสตร์ยาวนานเกี่ยวกับประเด็นนี้ และข้าพเจ้าก็เชื่อว่าการกระทำเช่นนี้มีอยู่ในพระศาสนจักรส่วนใหญ่ทั่วโลก เรามีงานเมตตาธรรม สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล ฯลฯ ในฟิลิปปินส์งานใหญ่ชิ้นหนึ่งที่เป็นชิ้นโบว์แดงในการช่วยเหลือคนจนก็คือเวลาที่มีภัยธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นพายุไต้ฝุ่น แผ่นดินไหว เราตระหนักดีเช่นเดียวกันว่า มันไม่ใช่แต่การให้ความช่วยเหลือคนจน สิ่งสำคัญที่คนจนนอกจากจะได้พบกับชีวิตใหม่เพราะได้รับความช่วยเหลือแล้ว พวกเขาเองมีอะไรเป็นสิ่ง

ตอบแทนด้วย พวกเขาสามารถสอนบรรดาสัตบุรุษได้เกี่ยวกับความเชื่อ แม้ไม่ใช่ความเชื่อสำหรับทุกคน แต่คนจนรู้ว่าจะต้องมีความหวังในพระเจ้าอย่างไร ดังนั้นพวกเขาจึงสามารถสอนพวกเราทุกคนได้ว่า จะต้องมีความไว้วางใจและความหวังในพระเจ้าเช่นไร เมื่อชีวิตเรตาทที่หนักลำบาก ดังนั้นคนจนจึงมิได้มีแต่จะรับ เราช่วยพวกเขาโดยทำให้พวกเขาเป็นครูของเรา พวกเขาสอนเราเกี่ยวกับความเชื่อ ความไว้วางใจ และความรัก ดังนั้นคนจนจึงเป็นผู้ประกาศพระวรสารด้วย พวกเขาไม่เพียงแต่จะคอยรับแต่อย่างเดียว แต่ยังมีอะไรที่จะให้ด้วย”

พระคุณเจ้าเป็นพระคาร์ดินัลท่านหนึ่งที่ใช้สื่อในการแพร่ธรรม พระคุณเจ้ามีมุมมองเรื่องนี้อย่างไร?

“ข้าพเจ้าเข้าสู่โลกของสื่อมานานับสิบปีมาแล้ว ซึ่งในขณะนั้นข้าพเจ้ายังไม่เป็นพระสังฆราช เป็นครั้งแรกที่สถานีโทรทัศน์แห่งหนึ่งเชิญข้าพเจ้าไป ถวายมิสซาออกโทรทัศน์ ซึ่งข้าพเจ้านั้นเยาวชนเป็นกลุ่มเป้าหมายพิเศษแล้วข้าพเจ้าก็ทราบหลังจากนั้นว่า ข้าพเจ้าสามารถติดต่อกับพวกเขาได้โดยสื่อ

และข้าพเจ้าได้เรียนรู้ด้วยว่าพวกนักธุรกิจเขาก็ใช้สื่อเพื่อขายสินค้าของพวกเขา ไม่ว่าจะเป็นอาหารหรืออื่นๆ ทำไมพวกเขาจึงใช้สื่อในการขายผลิตภัณฑ์ ด้วยการใช้แรงกดดันที่ไม่ถูกต้อง มีการขายคุณค่าของสินค้าจนเกินความเป็นจริง

เรามีพระวรสาร แล้วทำไมเราถึงไม่ใช่สื่อบ้างเล่า เพราะฉะนั้นตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมาข้าพเจ้าจึงมีรายการบรรยายทางโทรทัศน์ในวันอาทิตย์ แล้วมันก็ไม่ได้เป็นการบรรยายทางโทรทัศน์แต่อย่างเดียว มันเปิดกว้างสู่โลกของเฟซบุ๊ก แพนเพจ และทวิตเตอร์ของข้าพเจ้าซึ่งทำให้เราสามารถติดต่อกันได้ ข้าพเจ้าจึงตระหนักได้ดีว่าอัครสังฆราชสามารถใช้สื่อเข้าถึงผู้คนจำนวนมาก โดยเฉพาะเยาวชนคนหนุ่มสาว หากข้าพเจ้าถวายมิสซาในวัดแห่งหนึ่ง ข้าพเจ้าก็ปรากฏตัวอยู่เฉพาะกับคนที่มาฟังมิสซา แต่อัครสังฆราชสามารถใช้สื่อปรากฏตัวแก่สายตาของคนอื่นๆ อีกเป็นอันมาก นี่ไม่ใช่ตัวช่วยที่น่าสนใจดอกหรือ แต่ข้าพเจ้าก็ตระหนักดีเช่นเดียวกันว่าโลกของสื่อเองก็ต้องได้รับการประกาศพระวรสารด้วย สื่อมิได้เป็นเครื่องมือสำหรับการประกาศพระวรสารแต่

อย่างเดียว เราจำเป็นต้องประกาศพระวรสารให้กับ โลกของสื่อด้วย เพราะว่าในกระบวนการของสื่อที่มีสิ่งยั่วยวนล่อใจมากมาย ในขณะที่สื่อกำลังถูกใช้ไปเพื่อเงิน และมีการกล่าวกันว่ามีการใช้อินเทอร์เน็ตรับสมัครผู้ก่อการร้ายด้วยเหตุผลที่ไม่เข้าท่าด้วย ดังนั้นจึงเป็นเหตุผลที่เราต้องใช้สื่อในการประกาศพระวรสาร”

พระคุณเจ้ารับผิดชอบงานสังคมของพระศาสนจักร ส่วนกลาง พระคุณเจ้ามีแนวคิดในการอภิบาลเรื่องนี้อย่างไร และสำหรับประเทศของพระคุณเจ้าด้วย?

“ข้าพเจ้าเคยทำงานร่วมกันเป็นเวลา 3 ปี ในคณะกรรมการชุดหนึ่งในวาทิกันกับสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ก่อนที่พระองค์จะได้รับเลือกเป็นพระสันตะปาปา ดังนั้นเราจึงรู้จักชอบพอกันเป็นอย่างดีแม้กระทั่งทุกวันนี้ พระองค์ทรงมีอำนาจทุกอย่างแต่พระองค์ก็ชอบที่จะปฏิบัติตนเป็นคุณธรรมดาในการติดต่อกับผู้อื่น พระองค์มักจะชี้แจงจรรยาบรรณต่มาหาข้าพเจ้า พระองค์เขียนจดหมายถึงข้าพเจ้า ซึ่งข้าพเจ้าไม่เคยตอบ แต่หากตอนนี้ พระองค์เขียนถึงข้าพเจ้าอีก แน่แน่นอนว่าข้าพเจ้าต้องตอบ พระองค์เป็นคนที่สุภาพมาก พระองค์ชอบรำพึงภาวนา พระองค์ตระหนักว่าพระองค์เป็นคนบาป และข้าพเจ้าคิดว่าเรื่องนี้มีความสำคัญมาก เพราะพระองค์ทรงฟังการสวดภาวนา พระองค์ทรงเชื่อใจในคำภาวนาของประชาชน เพราะพระองค์ตระหนักดีว่าพระองค์นั้นมีความอ่อนแอ พระองค์เข้าใจคนจนและคนบาป และนี่คือเหตุผลที่พระองค์ไม่ชอบการเป็นคนสองหน้าหรือถือว่าตนศักดิ์สิทธิ์กว่าผู้อื่น ดังนั้นเราทุกคนล้วนเป็นคนบาป เราจึงจำเป็นต้องเข้าใจคนจนและเราต้องเป็นคนเรียบง่าย ข้าพเจ้าชอบอุปทานเช่นนั้นมาก”

คนไทยรู้จักและชื่นชมพระคุณเจ้ามาก พระคุณเจ้ามีอะไรจะฝากถึงคนไทย ในโอกาสนี้ไหม?

“ท่านคงทราบดีว่าประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่ข้าพเจ้าชอบไปมาก และต้องขอบคุณพระเจ้าที่ข้าพเจ้ามีโอกาสไปเยือนทุกปีเพื่อประชุมกับบรรดาพระสังฆราชแห่งเอเชีย ข้าพเจ้าใคร่ที่จะเรียนให้ท่านทราบว่าข้าพเจ้าชื่นชมมากกับความกล้าแก่งแห่งปรัชญา ความเจริญแห่งวัฒนธรรม การให้ความเคารพต่อชีวิตมนุษย์ การต้อนรับขับสู้ ความสามารถในการให้การต้อนรับวัฒนธรรมที่แตกต่าง ศาสนาและวัฒนธรรมต่างๆ ข้าพเจ้าจึงขอขอบคุณท่านและหวังว่าเราที่เป็นคริสตชนจะมีส่วนช่วยให้ประเทศชาติและประชาชนมีความเป็นอยู่ร่มเย็นเป็นสุขมากขึ้น เราต่างมีความปรารถนาเช่นเดียวกัน เราต้องการมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความดีส่วนรวม ความเชื่อของเรา พระวาจาของพระเจ้า ซึ่งฟิลิปปินส์มีบางสิ่งบางอย่างที่จะมอบเพื่อเป็นการช่วยเหลือประเทศไทย ไม่ใช่เพื่อทุกคนจะได้เป็นคนดีเท่านั้นแต่ยิ่งจะเป็นคนดีเพิ่มขึ้นไปอีก”

พระคุณเจ้าได้ให้มุมมองในหลายๆ เรื่อง แต่สิ่งหนึ่งที่ท่านได้เป็นตัวอย่างให้กับเรา คือการอยู่เย็นเคียงข้างคนยากจน ท่านเป็นประจักษ์พยาน ให้เห็นในชีวิตของท่าน เวลาที่เราเข้าไปในอินทรามารอส อาสนวิหารของท่านที่ตั้งอยู่ตรงนั้น รอบนอกยังเห็นภาพของคนยากจน มีบ้านของคนเร่ร่อน มีบ้านของคนยากจน เป็นเครื่องหมายว่า พระศาสนจักรยังคงยืนเคียงข้างคนยากจน และเดินไปกับคนยากจน นี่จึงเป็นเหตุผลว่า ทำไมพระคาร์ดินัลตาเกลในฐานะที่เป็นผู้รับผิดชอบงานสังคมของพระศาสนจักร

ในปัจจุบัน ท่านให้ความสนใจกับบรรดาคณยากจน คนที่ต้องทนทุกข์ พระคุณเจ้าได้ให้มุมมองที่น่าสนใจเกี่ยวกับ “สื่อสารมวลชน” เพราะท่านเป็นคนหนึ่งที่ใช้สื่อมวลชนอย่างกว้างขวาง ท่านเริ่มจากการได้รับเชิญให้บรรยายในที่ต่างๆ และในเวลาเดียวกันท่านก็เริ่มคุ้นเคยกับสื่อมวลชน ท่านใช้ช่องทางนี้ในการประกาศพระวาจา ในการถ่ายทอดคำสอนของพระศาสนจักร ในการส่งสารของพระเจ้าให้กับบรรดาคนที่ท่านติดต่อด้วย สิ่งที่สำคัญก็คือในเรื่องของชีวิตจิตที่เรียบง่าย ที่ท่านถ่ายทอดออกมาในการเป็นประจักษ์พยาน ผ่านทางการดำเนินชีวิตของท่าน ท่านคุ้นเคยกับพระศาสนจักรในเมืองไทยเป็นอย่างดี เพราะว่าการประชุมของพระศาสนจักรหลายครั้งที่เกิดขึ้นที่เมืองไทย ท่านก็เป็นบุคคลหนึ่งที่เป็นวิทยากร

มหาวิทยาลัยซานโตโทมัส มหาวิทยาลัยแห่งแรกในเอเชีย

มหาวิทยาลัยซานโตโทมัส (University of Santo Tomas) มหาวิทยาลัยแห่งแรกในเอเชีย ตั้งขึ้น ค.ศ. 1611 อายุกว่า 400 ปี ของคณะโดมินิกัน เคยรับเสด็จพระสันตะปาปา 3 องค์ องค์แรกคือ สมเด็จพระสันตะปาปาเปาโล ที่ 6 ค.ศ. 1970 องค์ที่สองคือสมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ปอล ที่ 2 ค.ศ. 1981 และ ค.ศ. 1995 องค์ที่ 3 คือสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ค.ศ. 2015

ภายในบริเวณมหาวิทยาลัยมีให้บริการโรงพยาบาลสำหรับนักศึกษาและประชาชนทั่วไป (UST Hospital) มีวัดประจำมหาวิทยาลัย (Santissimo Rosario Parish) มีบ้านเณร (Central Seminary)

บ้านเณรที่นี้ถือเป็นบ้านเณรส่วนกลางที่แต่ละสังฆมณฑลในประเทศฟิลิปปินส์จะคัดเลือกเณรที่เก่งๆ เข้ามา เพราะที่พักมีจำกัดสำหรับสามเณร อย่างไรก็ตามที่บ้านเณรได้เปิดบางส่วนให้เป็นที่พักสำหรับพระสงฆ์ในภูมิภาคเอเชียที่ได้รับทุนให้มารับการศึกษากับ ปัจจุบันจากประเทศไทย มีคุณพ่อศราวุธ สหายแก่น สังฆมณฑลอุดรธานี พักอยู่

สถาบันนี้พระสังฆราชขอเซฟ ซูศักดิ์ สิริสุทธิ ได้มาศึกษาด้านศาสนสัมพันธ์ ในปี ค.ศ. 2000–2004 และมีภาพของท่านติดอยู่ในบริเวณบ้านเณร ซึ่งตามธรรมเนียมจะมีการนำรูปของศิษย์เก่าที่ได้รับการเลือกสรรจากพระสันตะปาปาให้เป็นพระสังฆราช มาติดไว้ภายในมหาวิทยาลัย

พิพิธภัณฑ์แห่งนี้ยังได้เก็บรักษาเก้าอี้ซึ่งนักบุญยอห์น ปอล ที่ 2 พระสันตะปาปา ได้ประทับเมื่อครั้งเสด็จยัง UST นอกจากนี้ยังได้เก็บรักษาเก้าอี้ซึ่งสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสใช้ประทับเมื่อถวายบุญฆามิสซาปิดการเยือนฟิลิปปินส์เช่นเดียวกัน

ปัจจุบันคุณพ่อควิริโก้ เปเตรโกซ่า (Fr. Quirico Pedregosa, Jr., OP) เป็นอธิการบ้านเณรศูนย์กลางแห่งมหาวิทยาลัยซานโตโทมัส คุณพ่อเป็นนักบวชคณะโดมินิกัน

คุณพ่อเป็นอธิการบ้านเณรนานเท่าไรแล้วครับ?

“พอรับตำแหน่งอธิการบ้านเณรแห่งนี้ ตั้งแต่ วันที่ 7 พฤศจิกายน ค.ศ. 2012 ประมาณ 4 ปีครึ่ง ก่อนหน้านั้นพ่อดำรงตำแหน่งอธิการเจ้าคณะโดมินิกันแห่งประเทศไทยฟิลิปปินส์”

ขอคุณพ่อช่วยเล่าประวัติของมหาวิทยาลัยซานโตโทมัสให้ฟังหน่อยครับ?

“เริ่มต้นจากเมื่อคณะโดมินิกันได้เข้ามาทำงานที่ประเทศฟิลิปปินส์ในปี ค.ศ. 1587 ซึ่งคุณพ่อหนึ่งในบรรดามิชชันนารีรุ่นแรกที่ได้เดินทางมาในเวลานั้น ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นพระสังฆราชแห่งกรุงมะนิลาในช่วงปลายศตวรรษที่ 16 ท่านชื่อว่า **คุณพ่อมิเกล เด เบนาวีเดส, O.P. (Fr. Miguel de Benavides, OP)** ท่านเป็นผู้คิดริเริ่มที่จะก่อตั้งมหาวิทยาลัยแห่งนี้ขึ้น โดยเริ่มจากการก่อตั้งสถาบันอบรมมีจุดประสงค์เพื่อให้โอกาสแก่พี่น้องประชาชนที่ต้องการจะเข้ารับการอบรมเป็นพระสงฆ์ และบรรดาเยาวชนในเมืองมะนิลาที่ต้องการรับความรู้และการศึกษา ในช่วงแรกเริ่มนั้นท่านได้เปิดสอนในสาขาเทววิทยาและศิลปศาสตร์ และก่อนที่ท่านจะสิ้นชีวิต ท่านได้บริจาคทรัพย์สินทั้งหมดของท่านที่มีในฐานะที่เป็นพระสังฆราชแห่งกรุงมะนิลา และได้ยกห้องสมุดส่วนตัวให้กับมหาวิทยาลัยแห่งนี้ การก่อ

ตั้งมหาวิทยาลัยอย่างที่ท่านตั้งใจไว้นั้น เกิดขึ้นเพียงไม่กี่ปีหลังจากที่ท่านเสียชีวิต โดยมีพี่น้องสมาชิกคณะโดมินิกันช่วยกันสานความตั้งใจของท่านในการก่อตั้งมหาวิทยาลัยนี้

เมื่อปี ค.ศ. 1611 ซึ่งเราได้กำหนดวันที่ 28 เมษายน ค.ศ. 1611 เป็นวันก่อตั้งมหาวิทยาลัย เพราะในวันนั้นได้มีการลงนามอนุญาตจัดตั้งมหาวิทยาลัยซานโตโทมัสจากพระมหากษัตริย์แห่งสเปนอย่างเป็นทางการ มหาวิทยาลัยซานโตโทมัสได้กำเนิดในปี ค.ศ. 1611 ซึ่งส่วนหนึ่งก็ด้วยความมีน้ำใจดีของ **พระคุณเจ้ามีเกล เด เบนาวิเดส** และสมาชิกคณะโดมินิกันในการสนับสนุนการก่อตั้งมหาวิทยาลัย จนทำให้มหาวิทยาลัยแห่งนี้ ได้ค่อยๆ พัฒนาเติบโตขึ้นเรื่อยๆ ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

ในปี ค.ศ. 1645 มหาวิทยาลัยซานโตโทมัสได้รับรองวิทยฐานะจาก **สมเด็จพระสันตะปาปาอินโนเซนต์ ที่ 10** ซึ่งอย่างที่ทราบกันแล้วว่าในช่วงแรกเป็นเพียงแค่สถาบันอบรมผู้เตรียมตัวเป็นพระสงฆ์ เปิดสอนเพียงคณะเทววิทยาและศิลปศาสตร์ แต่ช่วงเวลาผ่านไปได้มีการเปิดคณะด้านกฎหมายพระศาสนจักร ตามด้วยคณะนิติศาสตร์ (กฎหมายบ้านเมือง) ในภายหลังได้เปิดคณะแพทยศาสตร์และเภสัชศาสตร์เพิ่มอีกเรื่อยๆ

ในศตวรรษที่ 20 ปี ค.ศ. 1902 **สมเด็จพระสันตะปาปาเลโอ ที่ 13** ได้ขอให้มหาวิทยาลัยซานโตโทมัสเป็น **“มหาวิทยาลัยของสันตะสำนัก”** (Pontifical University) และในปี ค.ศ. 1947 **สมเด็จพระสันตะปาปาปิโอ ที่ 12** ได้พระราชทานให้ชื่ออีกชื่อของมหาวิทยาลัยซานโตโทมัสเป็น **“มหาวิทยาลัยคาทอลิกแห่งประเทศไทยฟิลิปปินส์”**

มหาวิทยาลัยแห่งนี้ได้เป็นมหาวิทยาลัยแรกที่นำการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้กับประเทศฟิลิปปินส์ ซึ่งสามารถกล่าวได้ว่าระบบการศึกษาจากตะวันตก(ทวีปยุโรป) รวมทั้งหนังสือเรียนใน

แขนงวิชาต่างๆ และวรรณกรรมต่างๆ จากยุโรป ได้มีการนำมาศึกษาและได้เริ่มต้นขึ้นแห่งแรก ณ มหาวิทยาลัยซานโตโทมัสแห่งนี้ ซึ่งมหาวิทยาลัยแห่งนี้ได้มีส่วนให้การศึกษากับชาวฟิลิปปินส์กลุ่มแรกที่เรียกร้องต่อสู้เพื่อเสรีภาพและอิสรภาพให้ประเทศของเขา”

จริงไหมครับที่ว่ามหาวิทยาลัยซานโตโทมัส ภายใต้การดูแลของคณะโดมินิกัน ในการอภิบาลทางด้านการศึกษานี้ นอกจากการให้การอบรมการศึกษาสำหรับพระศาสนจักรในฟิลิปปินส์หรือบรรดาเยาวชนของประเทศแล้ว ยังให้ความรู้กับบรรดาผู้ทำงานให้กับพระศาสนจักรในเอเชียและพระศาสนจักรส่วนรวมด้วย

“จริงครับ ซึ่งอันดับแรกภายในประเทศฟิลิปปินส์ ดังคำกล่าวของ **พระสังฆราชโซคราเตส เวลีกัส** ประธานสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทยฟิลิปปินส์ที่ว่า **“มหาวิทยาลัยซานโตโทมัสแห่งนี้ เป็นเสมือนมารดาแห่งการศึกษาของทุกโรงเรียนและทุกมหาวิทยาลัยในประเทศฟิลิปปินส์”** หรืออีกนัยที่ว่า เป็นสถาบันการศึกษาแห่งแรกที่ทำให้ความรู้กับนักการศึกษายุคแรกของประเทศฟิลิปปินส์ ซึ่งทำให้งานแพร่ธรรมของพระศาสนจักรได้แผ่ขยายและแพร่กระจายไปทั่วประเทศ นอกจากนี้ทางมหาวิทยาลัยยังให้ความรู้และการศึกษากับประชาชนชาวฟิลิปปินส์ทั่วไปในประเทศเช่นเดียวกัน จะเห็นได้จากที่มหาวิทยาลัยได้ผลิต ประธานาธิบดีของฟิลิปปินส์ หัวหน้างานด้านรัฐศาสตร์ หรือแม้กระทั่งในยุคแรกๆของมหาวิทยาลัยได้ผลิต นักบุญและมรณสักขี ซึ่งบรรดาธรรมทูตคณะโดมินิกันได้เข้ามาทำงานแพร่ธรรม ได้สอนพระธรรมคำสอนแก่พวกเขาให้ไปประกาศข่าวดีกับประเทศเพื่อนบ้าน และกล่าวได้ว่ามหาวิทยาลัยซานโตโทมัสแห่งนี้เป็นมหาวิทยาลัยที่เก่าแก่ที่สุดในทวีปเอเชีย ซึ่งมีบรรดานักศึกษาชายและหญิงจากประเทศเพื่อนบ้าน

ได้มาศึกษาที่มหาวิทยาลัยนี้เช่นเดียวกัน ภายหลังจากในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 และเริ่มต้นศตวรรษที่ 20 มีมหาวิทยาลัยต่างๆ เกิดขึ้นตามมา แต่ก่อนหน้านั้นมหาวิทยาลัยแห่งนี้ได้ให้การศึกษแก่ประเทศฟิลิปปินส์เพียงแห่งเดียว จึงทำให้มหาวิทยาลัยซานโตโทมัสนี้เป็นศูนย์กลางแห่งการศึกษาของประเทศฟิลิปปินส์”

สาเหตุใดจึงทำให้ในทุกครั้งที่พระสันตะปาปาทุกพระองค์ที่เสด็จเยือนประเทศฟิลิปปินส์ จะต้องเสด็จมาเยี่ยมที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้ครับ?

“สาเหตุแรกนั้นก็น่าจะเป็นที่พระสันตะปาปาต้องการพูดคุยสนทนากับบรรดาเยาวชนและนักศึกษาของมหาวิทยาลัยแห่งนี้ เป็นพิเศษแก่บรรดานักศึกษาในกรุงมะนิลา อีกสาเหตุก็เป็นที่ทราบกันดีแล้วว่ามหาวิทยาลัยแห่งนี้เป็นมหาวิทยาลัยเดียวที่เป็นของสันตะสำนักในประเทศฟิลิปปินส์ และเท่าที่พอทราบมาว่าเป็นแห่งเดียวในทวีปเอเชียด้วย จากประวัติศาสตร์มีพระสันตะปาปา 3 พระองค์ได้เคยเสด็จเยี่ยมมหาวิทยาลัยซานโตโทมัสแห่งนี้ องค์แรกที่เสด็จมาในปีค.ศ. 1970 คือ **สมเด็จพระสันตะปาปาเปาโล ที่ 6** องค์ที่สองคือ **สมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ปอล ที่ 2** ได้มาถึงสองครั้งในปีค.ศ. 1981 และ ค.ศ. 1995 และล่าสุด

คือ**สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส**ที่เสด็จมาเยือนประเทศฟิลิปปินส์ในเดือนมกราคม ค.ศ. 2015 ที่ผ่านมา เราได้เห็นลานกว้างของมหาวิทยาลัยนั้นได้มีการประกาศจากทางรัฐบาลว่าเป็นสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ของฟิลิปปินส์ และเป็นโบราณสถานแห่งชาติก็เพราะว่าประวัติศาสตร์มากมายที่เกิดขึ้นกับมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ที่พระสันตะปาปาได้พบกับบรรดาเยาวชนของฟิลิปปินส์ ณ ลานของมหาวิทยาลัยหลายๆ ครั้งด้วยกัน”

คุณพ่อมีมุมมองอย่างไรต่อบรรดาเยาวชนหนุ่มสาวในประเทศฟิลิปปินส์?

“ในประเทศของเรามีเยาวชนหนุ่มสาวหรือวัยรุ่นจำนวนมาก เหมือนกับประเทศต่างๆ ในเอเชีย ที่มีกลุ่มคนอายุน้อยเป็นจำนวนมาก ซึ่งพอสามารถสังเกตเห็นว่า พวกเขามีความต้องการที่จะพัฒนาชีวิตของพวกเขา ต้องการมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต และช่วยเหลือครอบครัวของพวกเขา รวมทั้งพวกเขาต้องการที่ออกไปค้นหาและเดินทางไปในที่ต่างๆ นอกประเทศ ซึ่งเครื่องมือที่จะช่วยให้พวกเขาสามารถทำสิ่งเหล่านี้ได้ก็คือการศึกษานั่นเอง แม้จะมีเรื่องที่เศร้าที่ภายในประเทศเราที่อาจจะไม่มีงานที่เพียงพอจะรองรับพวกเขาให้ทำงานในประเทศ แต่พวกเขาก็ยังสามารถใช้ความรู้ความสามารถของเขาเป็นโอกาสที่จะออกไปทำงานในต่างประเทศได้

ในมุมมองด้านศาสนานั้น พ่อมองว่าบรรดาเยาวชนชาวฟิลิปปินส์ยังเป็นผู้ที่มีความเชื่อ ความศรัทธา ซึ่งถ้าเราได้ไปร่วมพิธีในโบสถ์ในวันอาทิตย์(และเป็นพิเศษในช่วงสัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์) เรา จะพบว่า มีเยาวชนหนุ่มสาวจำนวนมากไปร่วมพิธีมิสซา หรือแม้กระทั่งอาสาสมัครที่ช่วยเหลืองานอภิบาลต่างๆ ทางศาสนา และการแสดงออกทางด้านความเชื่อในกิจกรรมของพวกเขา ซึ่งเป็นที่น่าประหลาดใจในวันพฤหัสบดีศักดิ์สิทธิ์ที่มีการเดินทางเยี่ยมเยียนตามวัดต่างๆ เราจะพบไม่ใช่เพียง

แต่บรรดาพวกผู้ใหญ่หรือคนสูงอายุเท่านั้น แต่เราจะพบบรรดาเยาวชนหนุ่มสาวที่จัดกลุ่มกันไปเยี่ยมเยียนวัดต่างๆ ด้วยกลุ่มของพวกเขาเอง

พ่อสามารถกล่าวได้ว่างานอภิบาลด้านเยาวชนยังเป็นงานที่น่าสนใจและท้าทายต่อพระศาสนจักรทั้งท้องถิ่นและสากล ที่จะให้ความสนใจในการอบรมพวกเขาในด้านความเชื่อและความศรัทธาของพวกเขา ซึ่งบรรดาชาวฟิลิปปินส์มีความเชื่อความศรัทธาและปฏิบัติกิจศรัทธาเป็นพิเศษ ต่อบรรดานักบุญ พระเยซูเจ้า และโดยเฉพาะในชื่อพิเศษอย่าง พระกุมารเยซูหรือซานโตนิโญ(Santo Niño) พระเยซูเจ้าองค์ดำหรือแบล็คนาซารีน(Black Nazarene) ดวงพระหฤทัยศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูเจ้า ซึ่งเราต้องช่วยเพิ่มพูนความเชื่อของพวกเขาในชีวิตด้านความเชื่อ โดยจะต้องทำให้ความเชื่อของเขานั้นสัมพันธ์กับชีวิตและความเป็นอยู่ในสถานการณ์ปัจจุบันตลอดจนสภาพการเปลี่ยนแปลงทางสังคมทั้งในประเทศและของโลก”

ในฐานะที่คุณพ่อเป็นอธิการบ้านแณร ณ มหาวิทยาลัยซานโตโทมัสนี้ คุณแณรและพระสงฆ์ที่ศึกษาที่นี่ คุณพ่อมองและมีความเห็นอย่างไรในการอบรมผู้ทำงานอภิบาลพระศาสนจักรในอนาคตครับ?

“พันธกิจของบ้านแณรนี้คือ การอบรมแบบบูรณาการของผู้เตรียมตัวเป็นผู้อภิบาล ซึ่งเราไม่ได้ออกไปหากระแสรายก แต่บรรดาสามแณรที่จะมาศึกษาที่นี่ล้วนแล้วได้ถูกส่งมาจากพระสังฆราชและสังฆมณฑลต่างๆ เพราะเป็นบ้านแณรศูนย์กลางการอบรมของประเทศฟิลิปปินส์ ปัจจุบันเรามีสามแณร 112 คน จากทั้งหมด 43 สังฆมณฑล (42 สังฆมณฑลภายในประเทศ และ 1 สังฆมณฑลจากประเทศจีน) โดยการอบรมแบบบูรณาการนี้เราพยายามที่จะช่วยให้พวกเขาเป็นบุคคลที่มีความคิดเป็นผู้ใหญ่ และเป็นผู้เติบโตในด้านชีวิตจิต อุทิศตนต่อพระวรสาร มีความสัมพันธ์ส่วนตัวต่อพระเยซูเจ้า

รักและมีความสัมพันธ์อย่างลึกซึ้งต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของคริสตชนในศีลมหาสนิท รักพระศาสนจักร ที่นี้เรายังฝึกเขาให้เป็นผู้อภิบาลอย่างมั่นใจ เพราะการอบรมของเขาเพื่องานอภิบาลรับใช้ช่วยเหลือเพื่อนพี่น้องทั้งในพระศาสนจักรและในสังคม ที่นี้บรรดาสามแณรสามารถจะได้รับการอบรมที่ถูกต้องและดีในด้านเทววิทยาและกฎหมายพระศาสนจักร ซึ่งจะช่วยให้เขาเป็นผู้นำแห่งการรับใช้ของชุมชนและสังคมของพวกเขาเมื่อได้กลับไปตามสังฆมณฑลต่างๆ ของพวกเขา ดังนั้นจึงมีสามแณรหลายคนที่ถูกส่งมาที่นี่เพราะบรรดาพระสังฆราชเชื่อว่า พวกเขาจะได้รับการอบรมที่ได้ความรู้และการอภิบาลอย่างดี โดยการเตรียมตัวทั้งฝ่ายร่างกายและจิตใจเป็นอย่างดี สำหรับชีวิตของการเป็นผู้อภิบาลในอนาคตของพวกเขา”

พระสังฆราชไมโล แวร์การา ประมุขสังฆมณฑลปาลิก

“สังฆมณฑลปาลิกอยู่ภายในขอบเขตเมืองหลวงเมโทรมะนิลา ดังนั้นเราจึงเป็นสังฆมณฑลที่เชื่อมติดอยู่กับอัครสังฆมณฑลมะนิลา สังฆมณฑลของเราเป็นสังฆมณฑลที่มีพื้นที่ไม่กว้างนัก แต่มีจำนวนประชากรคาทอลิกประมาณ 1.4-1.6 ล้านคน เรารู้สึกภูมิใจที่ได้รับใช้พี่น้องคาทอลิกในสังฆมณฑลนี้ซึ่งในฟิลิปปินส์ประชากรส่วนใหญ่เป็นคาทอลิก ข้าพเจ้าบวชเป็นพระสังฆราชในปี ค.ศ.

2005 สังฆมณฑลแรกของข้าพเจ้าคือสังฆมณฑล San Jose Nueva Ecija อยู่ในจังหวัดหนึ่งห่างจากมะนิลาประมาณ 160 กิโลเมตร ข้าพเจ้าทำงานประจำอยู่ที่นั่น 6 ปี จากนั้นข้าพเจ้าก็ย้ายมาเป็นพระสังฆราชแห่งสังฆมณฑลปาลิกในปี 2011 ปีนี้เป็นปีที่ 7 ที่ฉันเป็นพระสังฆราชแห่งสังฆมณฑลปาลิก

ขณะนี้เรามีงานยุ่งมาก เพราะเมื่อท่านพูดถึงสัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์ในฟิลิปปินส์มันเป็นงานที่มีตารางเวลาแน่นอนจริงๆ ท่านจะเห็นได้ว่าทันทีที่เราเริ่มสัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์ในวันอาทิตย์โบราณ สัตบุรุษจำนวนมากจะพากันมาวัด ความจริงแล้วอาสนวิหารของเราไม่สามารถรับสัตบุรุษทุกคนที่มาวัดได้ มันก็ไม่ใช่เรื่องใหญ่โตอะไร หากเราจะมองกันที่จำนวนสัตบุรุษทั้งหมด ดังนั้นเราจึงมีการถวายบูชามิสซาขอพระคุณกันนอกอาสนวิหารด้วย พอวันจันทร์ในสัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์จะมีการเริ่มเตรียมงานกันทันทีในบรรดาวัดต่างๆ จะมีการรำพึงไตร่ตรองเกี่ยวกับเทศกาลมหาพรตและสัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์ จะมีพระสงฆ์นักเทศน์มาในตอนเย็นเทศน์ให้สัตบุรุษรำพึงถึงชีวิตของพระเยซู นอกนั้นยังมีการเทศน์ให้มีการไตร่ตรองเกี่ยวกับชีวิตคริสตชนที่ดีด้วย

วันพฤหัสบดีศักดิ์สิทธิ์เป็นวันที่เหนื่อยที่สุด

เพราะในตอนเช้ามีพิธีมิสซาหรือฟื้นคำสัญญาของพระสงฆ์ ซึ่งพระสงฆ์ทุกองค์ของสังฆมณฑล (รวมถึงพระสงฆ์จากที่อื่น) ที่อยู่ในสังฆมณฑลปาลิกขณะนั้น จะมาร่วมกันหรือฟื้นคำสัญญาในช่วงของพิธีบูชามิสซา เขาถือว่าเป็นวันครบรอบประจำปีของบรรดาพระสงฆ์เราทุกคนรวมทั้งพระสังฆราชด้วย ขอพระคุณพระเจ้าสำหรับพระพรแห่งกระแสเรียกการเป็นพระสงฆ์ ในตอนบ่ายเราจะเริ่มทำนพวารบัสก้า หากจะมองนพวารแบบครบวงจรจะเป็นมิสซาแห่งการเลี้ยงอาหารค่ำมื้อสุดท้ายของพระคริสตเจ้าที่จะดำเนินต่อเนื่องกันเรื่อยไปจนกระทั่งเย็นวันรุ่งขึ้นซึ่งจะมีวจนพิธีกรรมมหาพรตมานของพระเยซู ตามด้วยการนมัสการไม้กางเขน วันเสาร์เป็นวันสุกดิบในตอนเช้าวันอาทิตย์บัสก้า ความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของชาวฟิลิปปินส์ คือ การพบกันแห่งบัสก้า ขบวนแห่จากเรื่องเล่าว่าพระเยซูเจ้าผู้เสด็จกลับคืนชีพมาพบกับรูปปั้นแม่พระมหาทุกข์ หลังการกลับคืนชีพเป็นคนแรก เป็นธรรมเนียมเก่าแก่ของหลายๆ เมืองที่เรียกกันว่า “ซาลูบง” มีการกล่าวกันว่าตอนเช้าตรู่หากจะมีใครสักคนที่พระเยซูทรงแสดงพระองค์ให้ผู้นั้นเห็น ผู้นั้นคงจะต้องเป็นพระมารดา มารีย์ เพราะความรักยิ่งใหญ่ที่พระเยซูทรงมีต่อพระมารดา”

กิจกรรมที่บีบปีงกาที่ประชาชนกรมานตนและ เอาตนไปตริงบนไม้กางเขน

“มีหลายวัดด้วยกันที่อนุญาตให้ทำกันได้ แต่ สิ่งสำคัญอยู่ที่ว่าพระศาสนจักรในฐานะที่เป็นสากล ไม่แนะนำให้กระทำเช่นนั้นอย่างสิ้นเชิง ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่า ต้องทำให้มีความชัดเจน ปัญหาของที่นี่คือ เมื่อพระ ศาสนจักรประกาศหรือกล่าวว่สิ่งนี้ทำได้ ประชาชน ก็จะเชื่อพร้อมกับคิดว่านั่นเป็น “ข้อความเชื่อ” แต่ เราทราบดีถึงคำสอนพื้นฐานของพระศาสนจักร เรา ทราบดีว่าพระคริสตเจ้าได้ทรงกระทำการบูชาสูงสุด ครั้งเดียวสำหรับทุกคนแล้ว ในชีวิตของเราทุกคนใน โลกนี้ไม่ว่าเราต้องผ่านปัญหาหรือความทุกข์ใดๆ นี่เป็นการมีส่วนร่วมในการบูชาของพระคริสตเจ้า แล้ว บางคนรู้สึกว่มันเป็นการล่่านักถึงบาปและ เป็นการใช้โทษบาปในวิธีของเขา เราสามารถบอก พวกเขาว่ามันมีวิธีที่ดีกว่านี้ แต่พวกเขาอาจตอบว่ วิธีของเขานั้นดีกว่า แล้วท่านจะท่อย่างว่?

ข้าพเจ้าคิดว่าสิ่งสำคัญอยู่ที่พระศาสนจักร ไม่ควรที่จะหยุดสอน ต้องสอนต่อไปว่วิธีที่ถูกต้อง ควรจะเป็นเช่นใด จำได้ไหมว่ปีทีแล้วพระ สันตะปาปาทรงประกาศให้เป็นปีศักดิ์สิทธิ์แห่ง เมตตาทธรรม พระสันตะปาปาทรงสอนเราว่อย่างไร? สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสทรงบอกว่เราต้อง

ทำอย่างไรเพื่อที่จะเป็นเครื่องมือแห่งพระเมตตา เราต้องการที่จะมีส่วนร่วมในไม้กางเขนของพระ คริสตเจ้าอย่างไร? ไปเยี่ยมคนเจ็บไข้ได้ป่วย ให้อาหาร กับคนที่หิว ให้น้ำดื่มกับคนที่กระหาย และเยี่ยมคน ที่อยู่ในเรือนจำ มีงานเมตตาทธรรมฝ่ายกายมากมาย ความจริงแล้วมันล้วนเป็นการบูชาทั้งสิ้น เพราะว่ใน ทุกวันนี้คนเป็นอันมากคิดถึงแต่ตัวเอง คิดเอาแต่ ความสะดวกสบายของตน แต่หากท่านไปเยี่ยม คนป่วย ไปเยี่ยมนักโทษในเรือนจำ ให้อาหารหรือ บางสิ่งทีท่านจะรับประท่านแก่ผู้อื่นเพราะว่เขาจน ข้าพเจ้าคิดว่าท่านจะรู้เองว่นั่นคือการพลีกรรม”

ประเทศฟิลิปปินส์ที่เรพาไปเยี่ยมเยือน และสัมผัสเรื่องราวในฉบับนี้ อาจจะไม่ใช่ประเทศ ที่ร่ำรวย หรือมีสิ่งทีน่าสนใจมากมาย แต่พลังความ เชื่อทีมีอยู่ในคนของประเทศฟิลิปปินส์ กลับส่งให้ พวกเขา อดทน มานะ ยอมรับความทุกข์ยากทีอาจ จะเกิดขึ้น เพื่อเป็นบันไดขั้นแรกและก้าวเดินทีสำคัญ ถ้าความเชื่อสร้างความหวังได้ ผมคิดว่าคำตอบนี้แหละครับ ทีทำให้คนของประเทศเขา ยังมีศรัทธา ยังปลุกฝ่ความเชื่อต่อไป เพราะทราบดีทียังมี ลมหายใจ ความหวังทีจะจุดพวกเขาให้ลุกขึ้น และ ก้าวข้ามอุปสรรคหรือความยากลำบากทีต้องเผชิญ โลกไม่ได้จบแค่ดินกลบหน้า ๕

ท่องเที่ยวประเทศรัสเซีย

เมืองเซนต์ปีเตอส์เบิร์ก ตอนที่ 2

มหาวิหารนักบุญไอแซก (St. Isaac's Cathedral)

ในฐานะที่ผู้เขียนรักการเดินทางแบบ
ตะลุยเดี่ยว (Solo Traveller) แยกเบ้และ
สะพายกล้องคู่มือท่องเที่ยวไปยังประเทศต่าง ๆ
ตามลำพัง มักจะถูกถามอยู่เสมอว่า “ไปเที่ยว
คนเดียวไม่กลัวหรือ” “ถ้าตกธต ตกเครื่องบิน
ขึ้นมาจะทำอย่างไร” “ไม่กลัวโจรปล้นหรือ” “เป็น
ผู้หญิงไปเที่ยวคนเดียวอันตรายนะ” “จะไปอยู่
อย่างไร คนเดียว” ฯลฯ ล้วนแล้วแต่เป็นคำถาม
ที่ผู้เขียนถูกถามจากคนใกล้ตัว ด้วยความเป็น
ห่วงเป็นใย และไม่แน่ใจว่า ผู้เขียนจะเอาตัวรอด
ได้จริงหรือไม่ และที่สร้างความวิตกให้ผู้เขียน
เพิ่มขึ้นไปอีก คงหนีไม่พ้นข่าวผู้ก่อการร้าย
วางระเบิดรถไฟใต้ดินที่เมืองเซนต์ปีเตอส์เบิร์ก

เมื่อวันที่ 3 เมษายน 2560 ยังผลให้มีผู้เสียชีวิต
และผู้บาดเจ็บจากเหตุการณ์ดังกล่าว ก่อนหน้า
ผู้เขียนเดินทางเพียงแค่ 3 วัน และหลังจากที่
ผู้เขียนเดินทางกลับมาถึงเมืองไทยได้ไม่กี่วัน
ก็ทราบข่าวเครื่องบินจากสายการบิน และเส้นทาง
เดียวกัน ตกหลุมอากาศและมีผู้บาดเจ็บบน
เครื่องจำนวนหนึ่ง ก่อนถึงสนามบินสุวรรณภูมิ
เพียงไม่กี่ชั่วโมง

จากเหตุการณ์ข้างต้น หากผู้เขียน จะ
ตอบว่า “ไม่กลัว” ก็จะไม่ถูกต้อง ผู้เขียนมีความ
กล้าและมั่นใจเกินตัวไปซะหน่อย จึงขอเปลี่ยน
จากความกลัว เป็นกังวลใจในบางเรื่องที่ยังไม่มี
ประสบการณ์มากกว่า แต่ครั้งจะปล่อยให้ความ
วิตกกังวลในสิ่งที่อยู่นอกเหนือความสามารถที่จะ
ควบคุมได้ด้วยตนเองมาทำลายความตั้งใจ และ

ยกเลิกการเดินทางที่ได้เตรียมทำการบ้านมาหลายเดือนไปนั้น ก็แลดูจะไม่ใช่นิสัยของผู้เขียนเท่าใดนัก

ก่อนการเดินทางครั้งนี้ ผู้เขียนได้ปรึกษาขอคำแนะนำ จากคุณพ่อท่านหนึ่งในเรื่องของการเข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนาคริสต์นิกายออร์ทอดอกซ์ เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องและเสริมความรู้อะไรที่ทำได้ หรือไม่ควรกระทำเมื่อไปเยี่ยมชมสถานศักดิ์สิทธิ์ในประเทศรัสเซีย และ คุณพ่อก็ถามว่า “ไปเที่ยวคนเดียวไม่กลัวหรือ” ผู้เขียนขออนุญาตเก็บคำตอบนี้ไปเฉลยในช่วงท้ายของบทความนี้ เพื่อที่ตอนนี้ผู้เขียนจะได้เล่าถึง สถานที่ศักดิ์สิทธิ์และสวยงามติดอันดับโลกอีกแห่งหนึ่งของเมืองเซนต์ปีเตอร์-

สเบิร์ก ประเทศรัสเซีย ที่มีชื่อว่า “มหาวิหารนักบุญไอแซค (St. Isaac's Cathedral)

มหาวิหารนักบุญไอแซค ถูกตั้งชื่อตามนักบุญไอแซค แห่งดัลเมเชีย (St. Isaac of Dalmatia) ซึ่งเป็นนักบุญองค์อุปถัมภ์ของพระเจ้าซาร์ ปีเตอร์มหาราช (Peter the Great) และถูกจัดอันดับว่าเป็นมหาวิหารคริสต์นิกายออร์ทอดอกซ์ ทรงโดมที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งของโลก ตั้งอยู่ที่เมืองเซนต์ปีเตอร์สเบิร์ก ประเทศรัสเซีย โดยนักออกแบบ ชาวฝรั่งเศส ผู้มีนามว่า Auguste Montferrand

ด้วยความจริงที่ว่า นักออกแบบชาวฝรั่งเศสคนดังกล่าว มิได้เป็นสถาปนิกอย่างแท้จริง จึงเกิดข้อโต้แย้งจากสถาปนิกท้องถิ่น

คนอื่น ๆ ที่ไม่เห็นด้วยและมีความคิดเห็นต่างออกไปร่วมกันหาข้อผิดพลาดทางเทคนิคจากการออกแบบ อย่างไรก็ตาม มหาวิหารนักบุญไอแซค ก็สามารถผ่านพ้นช่วงแห่งความไม่ลงรอยกันทางความคิดของมนุษย์ สามารถก่อสร้างจนแล้วเสร็จโดยใช้เวลาทั้งสิ้นถึง 4 ทศวรรษนับตั้งแต่เริ่มออกแบบ ในปี ค.ศ.1818 และเสร็จสิ้น ในปี ค.ศ.1858 ซึ่งเป็นช่วงที่พระเจ้านิโคลัส ที่หนึ่ง (Nicholas I) ทรงครองราชย์พอดี ยังผลให้พระองค์ทรงพอพระทัยในความงดงามและอลังการของมหาวิหารยิ่งนัก ทรงถึงกับรับสั่งตรัสว่า มหาวิหารนักบุญไอแซคนั้น ยิ่งใหญ่กว่าที่ Auguste Montferand ได้ออกแบบไว้เสียแต่แรกเสียอีก ด้วยวัสดุที่ใช้ในการก่อสร้างและประดับตกแต่ง อาทิ ทองคำจำนวนมากว่า 100 กิโลกรัม ที่ใช้ประดับหลังคาโดมของมหาวิหารที่มีความสูงถึง 21.8 เมตร

อีกทั้งเสาหินแกรนิตแต่ละด้านของมหาวิหารที่ต่างมีน้ำหนักถึงตันละ 120 ตัน

ทั้งการตกแต่งภายในด้วยเสาหินสีเขียว (Malachite) ภาพวาดและโมเสก (Mosaic) และ จากช่างฝีมือจิตรกรฝาผนัง (Fresco) ที่บรรจงวาดภาพเล่าเรื่องราวทางคริสตศาสนา ได้อย่างวิจิตรตระการตา การประดับประดาตกแต่ง ลวดลายอันอ่อนช้อยที่เรียกว่า ศิลปะชุบทอง (Gilded) กระฉกสี (Stained Glass) และ โคมระย้า (Chandelier) ขนาดมหึมาประดับด้วยแสงไฟ ที่ห้อยโยงจากเพดาน ส่องแสงสว่างไสวไปทั่วภายในมหาวิหาร จนทำให้ผู้เขียนแห่งนี้คอตั้งบ่า ชมความงามและความยิ่งใหญ่ที่ไม่เคยเห็นมาก่อนในชีวิตอย่างเพลิดเพลิน จนอดไม่ได้ที่จะนึกชมความตั้งใจในการออกแบบของศิลปินชาวฝรั่งเศสท่านนี้

อ่านต่อหน้า 61

อาวุธไม่เปื้อนเลือด

สุภาษิตจีน “bǐng bù xuè rùe” “ปัง บู้ แชว เยิ่น” “อาวุธไม่เปื้อนเลือด” หมายความว่า “ชนะโดยไม่ต้องรบ” โดยการพูดจาหวานล่อมให้ศัตรูยอมอ่อนน้อมโดยไม่ต้องรบกัน คือคนฉลาด รู้จักพูดจาให้ทุกคนยอมรับ ทำตามที่เขาต้องการด้วยความยินดี และเต็มใจ โดยไม่ต้องออกคำสั่ง หรือบังคับ

การพูดจา เป็นสื่อทำให้มนุษย์สามารถติดต่อ ลัทธิพันธมิตร และเข้าใจกันและกันได้อย่างง่ายดาย เป็นธรรมชาติที่สุด เป็นการแสดงความรู้สึกภายในจิตใจออกมาให้คนอื่นได้เห็น และรับรู้อย่างแจ่มชัด

ความรู้สึกภายในจิตใจของเราแต่ละคนแตกต่างกัน เช่น ความรู้สึก ดีใจ โกรธ เกลียศ คิดร้าย สุข ทุกข์ ฯลฯ จะแสดงออกมาเป็นคำพูด หรืออากัปกริยา ทำทางก็ได้

การพูดจามีคุณลักษณะต่างกัน เช่น พูดดีพูดชั่ว พูดสุภาพอ่อนหวาน พูดหยาบคาย ดุดัน พูดตลกตลกตลก พูดชมเชยสรรเสริญ ฯลฯ

การพูดจามีประโยชน์มากมาย เช่น อบรม สั่งสอน แนะนำให้กำลังใจ และอื่นๆ อีกมาก ในเวลาเดียวกันการพูดจาที่ไม่ดีมีโทษ ทำร้าย ทำลาย ก็มากมายด้วย เช่น ต่ำว่า นินทา ทะเลาะ เบาะแว้ง ใส่ความ ฯลฯ

การตีเตียน ตักเตือนเพื่อนบ้าน ผู้น้อยหรือผู้ใหญ่ ก็เป็นการดีอยู่ แต่วิธีการตีเตียน ตักเตือนต้องใช้ให้เหมาะสมกับกาลเวลา และเหมาะสมถูกต้องด้วยครับ ตัวอย่างจากพระคัมภีร์ เช่น

ยอห์น บัปติสต์ ตีเตียน เฮโรด ที่เอภรรยาของน้อยชายมาเป็นภรรยาของตน ตรงเกินไป ผลทำให้ท่านต้องถูกตัดคอก และถูกประหารชีวิต (มัทธิว 14)

ประกาศกนาธาน ตำหนิษัตริย์ดาวิด ด้วยวิธีแยบยล ทำให้ษัตริย์ดาวิดรู้สึกสำนึกผิด กลับใจ โดยที่ประกาศกนาธานไม่มีอันตรายใดๆ (2ซามูเอล 12)

ใครๆ ก็ชอบคนที่พูดจาสุภาพอ่อนโยน และให้กำลังใจ ตรงข้ามไม่มีใครนิยมชมชอบ คนพูดจาหยาบคาย โมโหดูร้าย ทำลายความสามัคคี ฯลฯ ฉะนั้น ขอให้เราทุกคนพูดจาสุภาพ อ่อนหวาน สร้างสรรค์เสมอครับ

พูดดีเป็นศรีแก่ปาก พูดไม่ดีปากมีสี ครับ **๕**

ศาสนาที่พึงทวงใจ

โดยทั่วไปเราถือว่า ศาสนาเป็นที่พึงทวงใจของมนุษย์เรา และเป็นที่ยึดเหนี่ยวสร้างวามสัมพันธ์กันของศาสนิกชนผู้มีจิตเสรีในการเลือกถือความเชื่อศรัทธาใดๆ (ท่ามกลางความหลากหลาย) เราจึงพึงควรเคารพและให้เกียรติกันเป็นพิเศษในจุดนี้ ซึ่งเป็นจุดที่ลุ่มลึก ละเอียดย่อและเปราะบาง มันแตะเข้าไปถึงระดับอารมณ์ความรู้สึกภายในจิตใจส่วนลึก และจิตสำนึกทางมโนธรรมที่กำกับชีวิต

คนที่มีความเชื่อศรัทธาในศาสนาอย่างจริงจัง จริงจังและจริงแท้แน่นอนสำหรับชีวิตเขาย่อมให้คุณค่าสูงสุดกับศาสนาที่ตนนับถือจนเป็นที่เทิดทูนบูชาสักการะได้

ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นสิทธิที่เสรีและหน้าที่อันชอบธรรมในการส่งเสริมด้วยความประพฤติปฏิบัติชีวิตให้สอดคล้องกับหลักธรรมคำสอนในการสร้างสรรค์ด้วยการพัฒนาทำนุบำรุงศาสนาให้เจริญก้าวหน้าเป็นต้นด้านจิตวิญญาณ และในการเสียสละอุทิศตน เพื่อยืนหยัดป้องกันภัยพิบัติที่จะเกิดกระทบต่อศาสนา

ในยามถูกเบียดเบียนทางศาสนา สมาชิกหรือบุคลากรทางศาสนานั้นๆ จะยอมพลีได้แม้กระทั่งชีวิต เทียบของความโหดร้ายโหดเหี้ยมเหล่านั้นจะได้รับการยกย่องเชิดชูเป็น “มรณสักขี”

ผู้พลีตนเป็นแบบฉบับแห่งความเชื่อศรัทธา และเป็นประจักษ์พยานที่มีประสิทธิภาพให้กับเพื่อนานาญหรือจิตวิญญาณของบรรดาสัตบุรุษและอนุชนรุ่นหลัง สืบไปตราบนานเท่านาน

กระบวนการทางศาลของพระศาสนจักร เพื่อจะนำไปสู่การแต่งตั้งเป็นบุญราศีได้ทันที และเป็นนักบุญโดยมีอัครรย์รับรองได้แล้ว นั้นจะนำมาซึ่งความชื่นชมยินดีและภาคภูมิใจในความเชื่อศรัทธาที่ตนยึดมั่นร่วมกับบรรดาบุญราศีผู้ได้ยืนหยัดค้ำประกันให้ด้วยชีวิต

ในประวัติศาสตร์พระศาสนจักรจวบจนถึงปัจจุบันนี้ ได้มีบันทึกลือเลื่องไม่ว่าด้วยสงครามศาสนาหรือด้วยการเบียดเบียนศาสนาในลักษณะใดๆ จึงไม่พึงควรที่จะให้เกิดขึ้นเป็นประวัติศาสตร์ซ้ำรอยกันอีกเลย

ในชีวิตประจำวัน เรามีโอกาสสละน้ำใจด้วยการตายต่อตัวเองจากความเห็นแก่ตัวในรูปแบบต่างๆ จนกระทั่งถลาลึกลงไปในบาปนาประการ ก็ยอมเพียงพอที่จะทำให้เราใช้เป็นวิถีของการเป็นมรณสักขีทางใจกันอยู่ทุกเมื่อเมื่อมีชีพหรือ

กระนั้นก็ดี ทุกวันนี้ก็ยังคงมีความเลวร้ายและโหดร้ายที่น่าประณามด้วยการเหยียบย่ำสัญลักษณ์ ทำทารุณจนกระทั่งเช่นฆ่าสมาชิก

ของศาสนาที่ตนกล่าวหาหรือถือว่าเป็นคู่อริ
จากอคติต่างๆ นานา

อย่างไรก็ตาม ความซอกซำระกำใจจะ
หนักหนาสาหัสแค่ไหนนั้น การแก้ปัญหาด้วย
การแก้แค้นจะไม่มีวันจบ เพราะเวรย่อมไม่ระงับ
ด้วยการจองเวรฉันใดก็ฉันนั้น การอภัยและ
อโหสิกรรมด้วยความรักที่เสียสละ เต็มเปี่ยม
ด้วยเมตตาธรรมถึงขั้นวีรกรรมตามต้นแบบ
พระเยซูคริสต์องค์พระคาสดา จึงจะสามารถ
ขจัดอคติและความอัสติยธรรมของเหล่าผู้
อาฆาตมาดร้ายและฆาตกรรมอำมหิตลงไปได้
ในที่สุด พระเจ้าองค์ความรักและความรักที่

เป็นจริงในองค์พระบุตรจะต้องนำพาพวกเรา
ให้เลียนแบบและเอาชนะปัญหาอุปสรรคแห่ง
ความจงเกลียดจงชังทั้งหลายทั้งปวงได้เยี่ยง
พระองค์อย่างแน่แท้

ในฐานะทุกศาสนาแสวงหาสันติสุข
ในใจ-สันติภาพในโลก เหตุการณ์และ
ปรากฏการณ์ที่เหี้ยมโหดโหดเขลาจนทำลาย
และทำร้ายศาสนสถาน ศาสนสมบัติและ
ศาสนบุคคลของศาสนาใดๆ ย่อมทำทายต่องาน
ศาสนสัมพันธ์ โดยหวังให้เราาร่วมกันผนึก
กำลังให้เป็นปึกแผ่น เพื่อสร้างสันติที่ถาวรและ
แท้จริง ^๕

คนที่มีความเชื่อศรัทธาในศาสนาอย่างจริงจัง จังจัง
และจริงแท้แน่นอนสำหรับชีวิต เขาย่อมให้คุณค่า
สูงสุดกับศาสนาที่ตนนับถือจนเป็นที่เกิดบุญบูชา
สักการะได้

วันละก้าวกับพระเยซู

ราฟาเอล

เมื่อท่านอธิษฐานภาวนา จงอย่าพูดซ้ำเหมือนคนต่างศาสนา เขาคิดว่าถ้าเขาพูดมากพระเจ้าจะทรงสถับฟัง
อย่าทำเหมือนเขาเลย เพราะพระบิดาของท่านทรงทราบแล้วว่าท่านต้องการอะไร ก่อนที่ท่านจะขอเสียอีก
ดังนั้น ท่านทั้งหลายจงอธิษฐานภาวนาดังนี้ “ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย พระองค์สถิตในสวรรค์ พระนาม
พระองค์จงเป็นที่สักการะ พระอาณาจักรจงมาถึง พระประสงค์จงสำเร็จในแผ่นดินเหมือนในสวรรค์ โปรดประทาน
อาหารประจำวันแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายในวันนี้ โปรดประทานอภัยแก่ข้าพเจ้า เหมือนข้าพเจ้าให้อภัยแก่ผู้อื่น โปรด
ช่วยข้าพเจ้าไม่ให้แก่การผจญ แต่โปรดช่วยให้พ้นจากความชั่วร้ายเทอญ” (มัทธิว 6:7-13)

สถิติของพระคัมภีร์

คุณ Shawshank ขึ้นชื่อว่าเป็นคุกที่ส่งเสริม
ให้ผู้ต้องขังสนใจพระคัมภีร์ มีนักโทษคนหนึ่งที่
ถูกตัดสินขังเดี่ยวเป็นเวลา 20 ปี นักโทษคน
นี้ไม่ได้รับอนุญาตให้พบใครได้เลย ช่วงเวลาที่นักโทษคน
นี้ถูกขังเป็นช่วงกลางศตวรรษที่ 20 ในขณะที่ยังไม่มี
เครื่องอุปกรณ์ที่สามารถให้เขา (นักโทษ) ใช้เวลาแต่ละ
วันในการติดต่อสื่อสารกับโลกภายนอก หรือให้ความ
เพลิดเพลินในการฟังเพลง หรือดูภาพยนตร์ในห้องขัง
จะมีก็แต่พระคัมภีร์เล่มเดียวที่พิศดี (warden) เป็น
ผู้มอบให้เขาได้อ่านได้ศึกษา

นักโทษคนนี้นิยมรับสถานการณ์ ก็เริ่ม
อ่านพระคัมภีร์นับแต่ประโยคแรกของบทแรกของ
ปฐมกาล (Genesis):

**“เมื่อแรกเริ่มนั้น พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างฟ้า
และแผ่นดิน**

**แผ่นดินยังเป็นที่ร้างไร้รูปร่าง ความมืดมิด
ปกคลุมอยู่เหนือทะเลลึก และลมพายุแรงกล้าพัดอยู่
เหนือน้ำ”** (ปฐมกาล 1:1-2)

และเขาก็ซื้อสัตย์ต่อหน้าที่นี้ (อ่าน ศึกษาพระ
คัมภีร์) ทุกวัน

จนเวลาผ่านไปนานเกิน 10 ปี นักโทษคน
นี้ก็พอสรุปสถิติบางอย่างที่น่าสนใจของพระคัมภีร์
เล่มนี้ (ฉบับภาษาอังกฤษ) ดังนี้:-

- พระคัมภีร์ทั้งเล่ม มีตัวอักษรทั้งหมดที่พิมพ์
รวม 3,589,489 อักษร (letters)
- มีประโยค 31,173 ประโยค (sentences)
- มีบท 1,189 บท (chapters)
- คำว่า “และ” (and) มีมากถึง 46,277 ครั้ง
- ประโยคที่อยู่กลาง (middle verse) ของ

พระคัมภีร์ คือ วรรคที่ 8 ของเพลงสดุดี
(Psalm) 118

- ตัวอักษรของพยัญชนะ (alphabet) ทุกตัว
(ตั้งแต่ A ถึง Z) ปรากฏใน Ezra 8:21
- ประโยคที่ยาวที่สุด คือ Esther 8:9
- ประโยคที่สั้นที่สุด คือ John 11:35

ถือว่านักโทษคนนี้ได้ใช้เวลาที่อยู่ในคุกให้ผ่าน
ไปอย่างไม่น่าเบื่อ แถมยังได้รวบรวมสถิติที่น่าสนใจ
เกี่ยวกับพระคัมภีร์ด้วย แต่ในรายงานปล่อยตัวของ
Shawshank ไม่ได้ระบุให้ทราบว่า เนื้อหาแก่นแท้ของ
พระคัมภีร์แต่ละคำ แต่ละวรรค แต่ละประโยค แต่ละ
บทเหล่านั้น ได้มีผลต่อจิตใจของนักโทษคนนี้หรือไม่....
เขาได้ออกจากคุกเป็นบุคคลใหม่ กลับใจจากชีวิตเก่าที่นำ
ให้เขาเข้าคุกหรือไม่?

.....เขาได้พบปะส่วนบุคคลกับพระเยซูคริสต์เจ้า
(personal encounter with Christ) หรือเปล่า?

ตามทฤษฎีการสัมผัสซาใหญ่ของพระศาสนจักร
คาทอลิกในประเทศไทย คริสตศักราช 2015 - ข้อที่
10-11 และ 12 ดังนี้

การพบปะส่วนบุคคลกับพระเยซูคริสต์เจ้า

10. การพบปะส่วนบุคคล (แบบตัวต่อตัว) กับ
พระเยซูคริสต์เจ้า (Personal encounter with
Christ) นี้คือเงื่อนไขสำคัญอันจะขาดมิได้ในชีวิตความ
เชื่อคริสตชน จำเป็นที่จะต้องสนับสนุนส่งเสริมช่วยให้
บุคคลเป้าหมายของการประกาศข่าวดีใหม่ทั้ง 3 กลุ่ม
ไม่ว่าจะเป็นคริสตชนที่มาร่วมปฏิบัติศาสนกิจเป็นประจำ
และคริสตชนที่ได้รับศีลล้างบาปแล้ว แต่ไม่ได้ดำเนินชีวิต
ตามพันธกิจของศีลล้างบาป รวมทั้งผู้ที่ยังไม่รู้จักพระเยซู
คริสต์เจ้า มีโอกาสได้พบปะส่วนบุคคลแบบตัวต่อตัว

กับพระเยซูคริสตเจ้า โดยได้รับเชิญให้เข้าร่วมในชุมชนคริสตชนย่อยที่มีบรรยากาศอารยธรรมแห่งความรัก ดังกล่าวนั้น อันจะเอื้ออำนวยให้พวกเขาที่มีประสบการณ์ และได้สัมผัสความรักของพระเจ้าผู้ประทับท่ามกลางคริสตชนที่รวมตัวกัน ในความรักและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

อนึ่ง การประกาศข่าวดีแรกเริ่ม (Initial Proclamation) หรือ kerygma อันเป็นขั้นตอนแรกที่สำคัญยิ่งของการประกาศข่าวดี จะสามารถทำได้โดยเกิดผลในชุมชนย่อยที่มีบรรยากาศอารยธรรมแห่งความรักนี้ และเนื้อหาสาระของข่าวดีแรกเริ่ม (kerygma) นี้ ก็คือประสบการณ์ความรักที่พระเจ้าได้ทรงกระทำในชีวิตของ “คริสตชนรุ่นพี่ในความเชื่อ” แต่ละคน ที่พวกเขาจะบอกเล่าแบ่งปันให้แก่ “คริสตชนรุ่นน้องในความเชื่อ” หรือผู้สนใจที่ปรารถนาจะรับฟังข่าวดีแห่งความรักของพระองค์

การกลับใจ (metanoia)

11. คริสตชนผู้ปฏิบัติศาสนกิจและผู้ละทิ้งการปฏิบัติฯ รวมทั้งบุคคลผู้สนใจเป็นคริสตชน เมื่อได้ลองจุ่มชีวิตลงในความรักของพระเจ้าโดยเข้าร่วมในชุมชนคริสตชนย่อยที่มีบรรยากาศอารยธรรมแห่งความรัก และได้เริ่มเจริญชีวิตตามบทบัญญัติแห่งความรักของพระคริสตเจ้า จนเกิดเป็นประสบการณ์ความเชื่อ ได้พบพระคริสตเจ้า ได้สัมผัสความรักของพระองค์แล้ว การกลับใจ (metanoia) จะเกิดตามมา เขาเองจะเปิดใจไตร่ตรองชีวิตของตน สำนึกในสภาพจริง ความกลัว ความว่างเปล่า ความล้มเหลว ความผิดพลาดบกพร่อง ความท้อใจในอดีต และจะก้าวเข้าสู่การตัดสินใจครั้งสำคัญยิ่งในชีวิต ที่จะเป็นการตอบรับ และจัดให้พระเจ้าองค์ความรักที่เขาได้สัมผัส เป็นเป้าหมายแรกและสำคัญสูงสุดของชีวิต เขา เขาจะเปิดใจยอมรับการฟื้นฟูชีวิตความเชื่อขึ้นใหม่ หรือสมัครใจ เข้ารับความเชื่อเป็นคริสตชน พร้อมทั้งจะก้าวเข้าร่วมชุมชนคริสตชนย่อยซึ่งเป็นเสมือน “เซลล์ชีวิตอารยธรรมความรัก” เพื่อเติบโตต่อไปในกระบวนการเรียนรู้คำสอนสำหรับผู้สนใจเป็นคริสตชน (RCIA) หรือกระบวนการเรียนคำสอนผู้ใหญ่ต่อเนื่องรูปแบบต่างๆ

สำหรับผู้ที่ได้รับศีลล้างบาปแล้ว เขาจะได้รับ การหล่อเลี้ยงให้เติบโตอย่างต่อเนื่องในความเชื่อต่อไป ในที่สุดเขาจะเปิดขอบฟ้าใหม่ ชีวิตความเชื่อของตน ก้าวสู่

พันธกิจการนำข่าวดีแห่งความรักของพระเจ้าไปแบ่งปันให้กับทุกคน โดยดำเนินชีวิตเป็นประจักษ์พยานแก่ผู้อื่น ตลอดช่วงระยะเวลาหนึ่งก่อน และ ณ เวลาอันเหมาะสม ก็จะเชิญชวนบุคคลผู้สนใจความเชื่อเหล่านั้น ให้มาลองสัมผัสความรักของพระเจ้าในชุมชนคริสตชนย่อยที่มีบรรยากาศอารยธรรมใหม่นี้ รวมทั้งพวกเขาเองก็จะร่วมมือกัน ในกิจการความรักเมตตาภาคปฏิบัติให้การสงเคราะห์ช่วยเหลือแก่พี่น้องผู้ยากไร้และบุคคลชายขอบ สังคมในวงกว้างกว่าเดิมตามกำลังความสามารถด้วย

การเสริมสร้างและหล่อเลี้ยงชีวิตความเชื่อด้วยพระวาจา พิธีกรรม ศีลศักดิ์สิทธิ์ และชีวิตสนิทสัมพันธ์เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

12. พระเยซูคริสตเจ้าองค์ความรักของพระเจ้าที่พระบิดาเจ้าโปรดประทานแก่มนุษยชาติพระองค์นี้ เราพบได้อย่างแท้จริงในพระธรรมล้ำลึกบัพติศมาแห่งการสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน และการกลับคืนพระชนม์ชีพของพระองค์

พระศาสนจักรตอบสนองความรักของพระเจ้า ด้วยการเจริญชีวิตในความรักและความสนิทสัมพันธ์ด้วยชีวิตจิตแห่งความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน (Spirituality of Communion) โดยมีพระเยซูคริสตเจ้า ผู้กลับคืนพระชนม์ชีพประทับท่ามกลางและเป็นพลังยิ่งใหญ่ ก่อเกิดการรวมตัวกันเป็นชุมชนคริสตชนเป็นพระศาสนจักร (ekklèsia) ที่มีชีวิตชีวา มีการร่วมชุมนุมพบปะกันอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอในรูปแบบชุมชนคริสตชนย่อยที่มีอารยธรรมแห่งความรักเป็นสายสัมพันธ์ (BEC) และมีการรวมตัวกันเป็นชุมชนความเชื่อ (Parish Church) ชุมชนวัดจึงเป็นชุมชนร่วมที่ประกอบด้วยชุมชนคริสตชนย่อยๆ (communion of communities) ของบ้านใกล้เรือนเคียงในละแวกเดียวกัน ได้รับการหล่อเลี้ยงให้เติบโตอย่างต่อเนื่องโดยการรับฟังพระวาจา ร่วมพิธีกรรมและรับศีลศักดิ์สิทธิ์ ร่วมชีวิตสนิทสัมพันธ์เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฉลองวันพระเจ้าอันเป็นบ่อเกิด (Source) และจุดสูงสุด (Summit) ของชีวิตคริสตชน ทั้งในมิติส่วนบุคคลและส่วนรวม รวมทั้งเป็นจุดเริ่มต้นพันธกิจ การประกาศข่าวดีใหม่แก่ผู้คนทั่วไปในสังคมรอบข้าง **๕**

คุยกับเภสัชกร

ผศ.ดร. มนต์ชูลี นิติพน ชมรมเวชบุคคผลคากออลิก

ฉลาดดูฉลาด

ก่อนที่จะซื้ออะไร ไม่ว่าจะเป็อาหาร ยา เครื่องสำอางต้องฉลาดดูฉลาดให้ถ้วนนถึ ให้ เข้าใจว่าจะบริโภคอะไร ไม่ว่าจะเป็อะไรต้องดู วันผลิต วันหมดอายุ ไม่ควรรซื้ออะไรที่ใกล้หมดอายุ ดูได้บนผลิตภัณฑ์ อาจจะใช้คำว่า ลัันอายุ หมดอายุ exp date หรือ best before ส่วนใหญ่บงบอกวันที่ เดือน ปี ปีที่ระบุอาจเป็ พ.ศ. หรือ ค.ศ.

ที่คุ้นเคยกันมาก คือ เครื่องหมาย ออย. คือ สัญลักษณ์ที่แสดงให้ผู้บริโภคได้ทราบว่ ผลิตภัณฑ์สุขภาพนั้นๆ ได้ผ่านการพิจารณา ด้านประสิทธิภาพ คุณภาพและความปลอดภัย ตามหลักเกณฑ์การผลิต และการนำเข้าไป สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา(ออย.) โดย ได้ปฏิบัติตามกฎหมายเบื้องต้นของ ออย. แล้ว แต่ไม่ได้หมายความว่ารวมถึงการได้รับอนุญาต โฆษณาสรรพคุณต่างๆ ดังนั้นเมื่อจำเป็นต้อง เลือกซื้อผลิตภัณฑ์สุขภาพ จึงควรพิจารณา ข้อความสรรพคุณที่แสดงไว้บนฉลากเท่านั้น

ผลิตภัณฑ์อาหาร จะมีเครื่องหมาย ออย. ที่แสดงบนฉลากว่าเลขสารบบอาหาร ซึ่ง “เลข สารบบอาหาร” คือ เลขประจำตัวผลิตภัณฑ์

อาหาร จะเป็ตัวเลข 13 หลัก แสดงอยู่ภายใน กรอบเครื่องหมาย ออย.ถูกนำมาใช้แทนตัวอักษร และตัวเลข โดยอยู่ในกรอบเครื่องหมาย ออย. แบบเดิม เลขสารบบอาหารนี้จะระบุข้อมูลสำคัญ เกี่ยวกับสถานที่ และข้อมูลผลิตภัณฑ์อาหารครบ ถ้วนมากกว่าในอดีต ช่วยให้เจ้าหน้าที่ติดตาม ตรวจสอบง่ายขึ้น

เลข 13 หลัก แบ่งออกเป็ 5 กลุ่ม กลุ่มแรก แสดงจังหวัดที่ผลิต กลุ่มที่สองแสดงหน่วยงาน ที่อนุญาตการผลิต กลุ่มที่สามเลขสามตัวแรก บ่งถึงจังหวัดที่ผลิต ส่วนเลขสองตัวสุดท้ายแสดง ปีพ.ศ.ที่อนุญาต กลุ่มที่สี่มีเลขหลักเดียวแสดงถึง จังหวัดที่อนุญาตผลิต กลุ่มที่ห้าระบุถึงเลขลำดับ ผลิตภัณฑ์ที่ผลิต

ข้อมูลโภชนาการ ฉลากโภชนาการจะ ต้องแสดงข้อมูลทางโภชนาการของอาหารชนิด นั้น ๆ กำกับไว้ เพื่อให้ผู้บริโภคได้เลือกตาม ความเหมาะสม และความต้องการทางสภาวะ โภชนาการของตัวเองได้ แต่ทั้งนี้กฎหมายก็ยังมี ไม่มีการบังคับให้ผู้ผลิตอาหารต้องแจกแจงหลัก โภชนาการบนฉลากอาหารทุกชนิด เพียงแต่มี ข้อบังคับสำหรับอาหารที่มีการอวดอ้างสรรพคุณ

ทางโภชนาการให้ต้องแสดงฉลากโภชนาการแปะเอาไว้ด้วย เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้บริโภคหลงกลในกรณีที่ผู้ผลิตอาหารอวดอ้างสรรพคุณทางโภชนาการเกินจริง

ฉลากมีข้อมูล ปริมาณแคลอรี ร้อยละของสารอาหารที่ควรได้รับต่อวัน ปริมาณสารอาหารสำคัญที่ร่างกายควรได้รับต่อวัน ร้อยละปริมาณสารอาหารที่ควรบริโภคต่อวัน สรุปร้อยละคุณค่าทางโภชนาการที่ควรได้รับต่อวัน อย่างไรก็ตามการอ่านฉลากโภชนาการให้เป็นก็ทำให้ได้รู้รายละเอียดของอาหาร รวมทั้งสามารถตีความได้ว่าภายใต้แพคเกจสวย ๆ หน้าตาอาหารดี ๆ นั้นซ่อนสิ่งใดไว้บ้าง ซึ่งก็นับว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่ได้เปรียบของการมีสุขภาพดี ห่างไกลโรคภัยอีกหลายชนิด

นอกจากนี้การอ่านฉลากโภชนาการให้ เป็นยังช่วยให้ผู้ป่วยโรคเบาหวานหรือคนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงแคลอรีสูง ผู้ที่ต้องควบคุมเกลือแร่ ผู้ป่วยโรคไต สามารถระมัดระวังเรื่องอาหารการกินของตัวเองได้อย่างแม่นยำขึ้นด้วย

ฉลากโลโก้ “ทางเลือกสุขภาพ” จะพิจารณาเรื่องของการลดน้ำตาล โซเดียม และไขมันเป็นหลัก โดยแต่ละชนิดขึ้นอยู่กับแต่ละผลิตภัณฑ์ ยกตัวอย่าง นมต้องไม่มีน้ำตาล แต่หากมีน้ำตาลผสมต้องไม่เกิน 6 กรัมต่อ 100 มิลลิลิตร หรือเครื่องปรุงรส อาทิ น้ำปลา ซีอิ๊ว ต้องมีโซเดียมลดลงร้อยละ 30 ขณะที่ไขมันแล้วแต่ผลิตภัณฑ์เช่นกัน แต่หากเป็นเครื่องดื่มประเภทนม จะต้องมีไขมันผสมไม่เกินร้อยละ 3.5

ถ้าหากเป็นยา **ยาไม่มี อย.** แต่ต้องมีการขึ้นทะเบียนตำรับยา ดังนั้นอย่าเสียเวลาหาเครื่องหมาย อย. บนฉลากยา แต่จะมีแสดงว่าผลิตภัณฑ์แท้ไหม lot no. การผลิตยาต้องมีเภสัชกรควบคุมการผลิตทุกขั้นตอน หากมีปัญหา

ยารุ่นไหน สามารถสืบค้นว่าใครเป็นผู้ควบคุมการผลิต สามารถเอาโทษได้ ฉลากต้องระบุวันที่ผลิตและวันหมดอายุ วันหมดอายุทางผู้ผลิตต้องทำการวิจัยว่ายาแต่ละสูตรนั้นมีอายุยาวได้ถึงเมื่อไหร่ ต้องระบุสถานที่ผลิตยาที่สำคัญคือ ชื่อยา ชื่อป่งใช้ ชื่อควรระวัง เครื่อง-สำอาง ต้องจดทะเบียนที่ผลิตยา

ต่อไปนี่ก่อนที่จะหาซื้อผลิตภัณฑ์อ่านฉลากให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ก่อน อย่าลืมหาอาหารลดหวาน ลดเค็ม ถึงแม้จะเป็นอาหารปรุงเองก็ตาม สุขภาพที่ดีหาซื้อไม่ได้ต้องทำเอง ออกกำลังกายสม่ำเสมอ ดูแลสุขภาพจิตด้วย สวดภาวนาประจำสม่ำเสมอด้วย **ศ**

BUBPHA WEDDING

คุณบุผา พิมพ์เจริญ (คุณคุณ)
089-524-0602
ผู้บริหาร ร้าน บุผา เว็ดดิง

เว็บไซต์ : www.bubpha-wedding.com
E-mail : bubpha-wedding@hotmail.com

-----o-----
BUBPHA WEDDING STUDIO
สำนักงาน : ถนนจ๊กกะทาก ปากน้ำ สมุทรปราการ
02-701-6871, 02-701-6873, 085-090-9549 (คุณน้ำ)

BUBPHA WEDDING DRESS
สำนักงาน : ถนนเพชรบุรีตัดใหม่-ตัดแยกเอกมัยเหนือ กรุงเทพฯ
02-716-6551-2, 081-758-5119 (คุณน้ำ)

BUBPHA WEDDING
สำนักงาน : ถนนสุขุมวิท(สายเก่า) รหัสทอง(คำทร.)สมุทรปราการ
02-323-1055, 089-870-4334 (คุณตา)

บันทึกธรรมทูต

มิสซัน

เปิดโลกทัศน์ในพระศาสนจักรเพื่อนบ้าน

แทบเป็นเรื่องที่น่าเหลือเชื่อ ที่ผมคิดถึงโครงการแสงบุญ และดูงานของสภาอภิบาลของวัดผม ลูกแกะที่หลากหลายพื้นเพและอายุวัย มันสืบเนื่องมาจากปีที่แล้วครับ ที่วัดนักบุญยอแซฟ พนมเปญ กลายเป็นจุดแสงบุญอย่างมีนัยสำคัญสำหรับปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตากรุณาที่ผ่านมา ซึ่งไม่ใช่แต่สัตบุรุษในกัมพูชาเท่านั้น แต่ยังมีพี่น้องจากเมืองไทยเราหลายคณะมาเยี่ยมชมหลายกลุ่ม โดยเฉพาะซิสเตอร์คณะพระหฤทัยของพระเยซูเจ้าแห่งกรุงเทพฯ ซึ่งมากันถึง 5 กลุ่ม และรายการ Power of Love จากสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทยเรา ยังไม่นับกลุ่มประจำๆ จากเวียดนาม แล้วลูกหลานของเราละ ก็น่าจะมีโอกาสไปเปิดหูเปิดตากันบ้างคงจะดี ด้วยความตั้งใจเด็ดเดี่ยว ผมก็เลยให้โครงการนี้เกิดขึ้น ในโอกาสเตรียมฉลอง 25 ปี พอดีของกลุ่มคริสตชนแห่งนี้ ซึ่งต้องเตรียมการนี้ถึง 6 เดือน

เป้าหมายหลักคือ กลุ่มสภาอภิบาล กรรมการและกลุ่มองค์กรคาทอลิกต่างๆ ซึ่งมีสมาชิก กว่าร้อยคน ก็เลยหึงเสียงดูก็ปรากฏว่ามีไปกันได้เกือบครึ่ง ซึ่งผมก็คิดไว้แล้ว เพราะหลายคนมีความจำกัดเรื่องเวลา สุขภาพ และปัจจัย แต่ที่สุดก็เต็มเต็มจนได้ตามลิมิตที่ 45 คน โดยมีคุณพ่อสน พระสงฆ์กัมพูชา เจ้าอาวาสเขตวัดสีหนุวิลล์ขอร่วมเดินทางไปด้วย

พระจิตเจ้าได้ทำงานอย่างเต็มที่ และพระญาณเอื้ออาทรทุกอย่างที่ทรงจัดทำให้ผมได้คิดวางแผนล่วงหน้าและจัดการเตรียมทุกอย่างได้อย่างดี พระคงดลใจคุณพ่อฤๅษญา (ไฉ้) ให้ผมไปเทศน์เข้าเงียบแบ่งปันให้พระสงฆ์ที่สังฆมณฑลเลยเป็นช่วงที่ดีในการติดต่อและส่งจดหมายไปก่อนล่วงหน้า ได้พบพระสงฆ์รุ่นพี่รุ่นน้อง ที่จะต้องติดต่อ ก่อนวันเดินทางก็กังวลนิดหน่อย เรื่องงานเตรียมสมโภชพระจิตเจ้า แต่ฝากไว้กับพระเจ้าแล้ว

ช่วงเวลาเดินทางก็น่าห่วงอยู่เพราะเข้า ถูดยุง อีกทั้งสถานที่ที่ไป ก็อยู่ในเขตดงฝนทั้ง นั้น ในเขตดินแดนบูรพาของประเทศไทย นั่นคือ สังฆมณฑลจันทบุรี ระยะเวลาคือ เริ่มวันจันทร์ที่ 28 พฤษภาคม ถึงวันศุกร์ที่ 2 มิถุนายน 2017

บรรยากาศการเดินทางวันแรก นับว่าเต็มไปด้วยพลังมาก ผมสังเกตเห็นกลุ่มพลมารีย์ ช่วยนำสวด กลุ่มเยาวชนก็ร้องแต่เพลงวัดหรือเพลงเยาวชนเป็น ส่วนใหญ่ วิดีโอบนรถ เราประเดิมเรื่องแรก คือ “การประจักษ์ของแม่พระที่ฟาติมา” จังหะการฉลอง ครบ 100 ปีแห่งการประจักษ์ และเมื่อถึงวัดคาทอลิก นักบุญมัทธิว ที่เกาะกง ก็พอดีที่พระรูปแม่พระฟาติมา ที่ได้รับบริจาคจากวัดจันทบุรี สมัยผมอยู่ที่นั่น ยัง ตั้งอยู่ในวัด เราจึงภาวนาได้อย่างจุใจ และไม่ลืมที่จะขอพระคุณการุญด้วย

การข้ามแดนหลักๆ เสนิดหน่อย เพราะแม้จะ บอกวิธีการกรอกเอกสาร แต่กว่าครึ่งของผู้เดินทาง ไม่เคยใช้พาสปอร์ต และหลายคนเขียนหนังสือ ไม่เป็นด้วย แต่กลุ่มเยาวชนได้มีส่วนช่วยอย่างมาก (อย่างไรก็ตาม สำหรับคนไม่รู้เรื่องจริงๆ ทาง เจ้าหน้าที่ ก็ยินดีบริการให้ในราคาร้อยบาท)

หลังจากผ่านจุดตรวจคนเข้าเมืองได้ เราก็ แวะวัดแรกคือ วัดพระฤๅษณ์ฯ ชลบุรี ซึ่งกำลังเตรียม ฉลองวัดพอดี แม้จะเข้าไปมาก แต่พี่น้องสภาและ คณะกรรมการเครดิตฯ ก็ให้การต้อนรับอย่างดี จนมีสัญญาใจโอกาสฉลอง 50 ปีของกลุ่มเครดิตฯ

เรามาถึงอาสนวิหารพระนางมารีอับภิสันนิ นิรมล จันทบุรี ในเวลาเย็น พอดีกับเวลามิสซาเย็น หลัง อาหารก็เข้าที่พัก ผู้ชายที่วัด ผู้หญิงที่อารามฟาติมา นับเป็นกลุ่มเล็กๆ ง่ายๆ ขอขอบคุณทั้งทางวัด และ ทางอารามในการจัดเตรียมต่างๆ

วันที่สอง เราไปร่วมมิสซาที่อารามฟาติมา **คุณแมโรส** ต้อนรับเราอย่างประทับใจ พร้อมทั้งอาหาร เช้าที่แสนอร่อย ช่วงสายเราดูงานของทางวัด **คุณพ่อ**

ทรงวุฒิ เจ้าอาวาส **พร้อมเสียดิษย์** และสภา อภิบาล มาช่วยบรรยายชีวิตของกลุ่มคริสตชน รวมทั้งการจัดการโครงการต่างๆ ให้เป็นแรงบันดาลใจสำหรับพวกเรา ตอนบ่าย **คุณเอ คุณแวก** ก็รับรองอาหารเที่ยงพวกเรา ที่สวนปลาโลมา โอเอซิส ซีวิลด์ ธุรกิจที่มีความเชื่อในพระเจ้า นับเป็นเรื่องอัศจรรย์ใจสำหรับพวกเราจริงๆ

หลังจากเดินเล่นที่หาดเจ้าหลาว ก็ถึง เวลากลับมาที่วัดจันทร์ แบบว่าพระจัดจริงๆ เพราะตรง กับ “วิถีชุมชนวัด” (BEC) ทำให้ พวกเราได้สัมผัสบรรยากาศแบ่งปันที่มีพระวาจา เป็นจุดศูนย์กลาง ขอขอบคุณ **ซิสเตอร์ขวัญเยี่ยม** และพี่น้องสัตบุรุษที่เชิญเรา และอดทนเป็นพิเศษ เพราะต้องมีการแปลภาษา ตลอดในการแบ่งปัน

วันที่สาม เป็นวันที่เราต้องเดินทางไกล ไปศรีราชา จ.ชลบุรี เราปรับเวลาออกให้เร็วขึ้น เพราะรู้ว่า คนเยอะ รถใหญ่ อย่างไม่รู้ต้องใช้เวลามากกว่าปกติ เรามาถึงตามเวลา โดยเริ่มที่ วัดพระฤๅษณ์ฯ ศรีราชา ก่อน เพราะ **คุณพ่อมานพ** และสภาอภิบาลมารอแล้ว เป็นครั้งแรกของคณะ เราทุกคนที่ได้เดินเข้ามาในวิหารของพระเจ้า ที่มีรูปลักษณ์แบบกระโจมที่บพระสัญญา วัดนี้ ทำให้ผมถูกกดดันทางอ้อมจากคณะเลยครับ เพราะกลุ่มคริสตชนที่ว้าใหญ่ของเรา ก็ยังไม่มีวัดเลย (ปัจจุบันเราใช้ ห้องโถงชั้นสองของอาคาร เป็นที่ชุมนุมภาวนา) ก็ฝากไว้กับพระเมตตาของ พระองค์

หลังจากฟังรายงานกิจการของวัดและ ภาวนาแล้ว พวกเราได้มีโอกาสพบ **พระคุณเจ้า สิริพงษ์ จรัสศรี** ที่ให้พวกเราได้พบที่บ้านพัก พร้อมของที่ระลึก พวกเราทานอาหารเที่ยง ที่ ได้รับการต้อนรับอย่างดี จาก **คุณพ่อธรรมรัตน์ (หน้อย)** คุณพ่อเลขาฯ และผู้ดูแลศูนย์ สังฆมณฑล หลายคนดีใจที่ได้เห็น **พระคุณเจ้า**

เทียนชัย สมานจิต ที่ได้บวชผมมาทานกับพวกเรากับ

จากนั้นก็เดินทางไปเยี่ยมกลุ่มคริสตชนที่วัดบางแสน ซึ่ง**คุณพ่อเฉลิม** และสภาอภิบาลก็เตรียมต้อนรับ คุณพ่อส่งภาษาเวียดนามกับบางคนในกลุ่มเรา เหมือนกับเป็นพี่น้องที่เคยรู้จักกันมานาน ผมได้จัดเวลาซื้อปั้งครั้งแรกสำหรับพวกเราที่ห่างแหลมทอง จากนั้นก็กลับมาช่วยพิธีบูชาขอบพระคุณกับน้องเนรเล็ก คุณพ่อภคฤชญา (อธิการ) และ**คุณพ่อโสภณ** จัดเต็มให้กับเรา ผมได้ยกตัวอย่าง ชีวิตของคุณพ่อสน พระสงฆ์เขมรเป็นแรงบันดาลใจให้กับน้องเนร คุณพ่อสนเคยเป็นเนรพุทธ หนีภัยสงคราม ไปอยู่ที่แคนาดา รับผิดชอบล้างบาปที่นั่น แต่ที่สุดท้ายกลับมามีชีวิตและได้บวชเป็นพระสงฆ์ที่อยู่กับพวกเขาตอนนี้ เราปิดท้ายด้วยเพลงประกอบทำด้วยกัน ทำให้ผมรู้ว่า ภาษาต่างกันไม่เป็นอุปสรรคเลยถ้ามี “ความรักและความเป็นหนึ่งเดียวกัน”

วันที่สี่ เป็นวันที่เราไปชมเมืองพัทยาแค่จากจุดชมวิว เพราะสิ่งสำคัญอยู่ที่กิจกรรมแห่งความรักที่พระศาสนจักรได้ทำเพื่อเด็กๆ กำพร้าที่พัทยา **คุณพ่อวิระ** พร้อมทีมงาน ได้แนะนำบ้าน และชีวิตใหม่ของเด็กๆ เกือบสองร้อยคน ที่ได้รับอุปการะทุกวัน นี้ แค่อำนาจแต่ละวัน ทำให้เราเห็นกิจการยิ่งใหญ่ของพระเจ้าแล้ว หลายคนไม่อยากจากไปเพราะเห็นเด็กๆ น่ารัก แต่ **คุณพ่ออดิศักดิ์ ชิสเตอร์มัลลิกา** กำลังรอพวกเราอยู่ เรามีพิธีบูชาขอบพระคุณด้วยกันที่วัดนักบุญนิโคลัส พัทยา พร้อมอาหารเที่ยง วัดนี้รักษาศิลปะไทยให้พวกเราเห็นแนวทางสำหรับวัดเราในอนาคต โอกาสนี้ **เจ็ซุย (นันทิยา)** ก็สนับสนุนการเปิดหูเปิดตาสำหรับพวกเราที่สวนหงษ์ ซึ่งตระการตาสำหรับพวกเรา มาก กลุ่มเยาวชนเรามีกลุ่มระบำ คงได้เห็นโอเคดีมากมาสำหรับการฉลองกลุ่มคริสตชน 25 ปีใน เดือนตุลาคมนี้แล้ว

เย็นวันนี้ เรามาภาวนาที่วัดแม่พระลูกประคำ

ลัดทึบ ที่เกือบครึ่งของสภาฯ เป็นเหล่าครอบครัวทหารเรือน้ำใจงามที่ไม่เพียงแต่รับใช้ชาติ แต่รับใช้พระอย่างสุดใจ ประวัติการก่อตั้งจากกลุ่มเล็กๆ จนถึงทุกวันนี้ ก็เป็นแนวทางสำหรับหลายชุมชนที่เรามี ขอขอบคุณ**คุณพ่อบรรจง**และสภาอภิบาล ทุกท่านที่รับรองอาหารเย็นให้กับพวกเราครับ หลังซื้อของที่ร้านสะดวกซื้อ เราก็เดินทางกลับจันทบุรี แม้จะดีแต่บนรถก็มีกิจกรรมแบ่งปันตลอดทาง

วันสุดท้ายในสังฆมณฑลจันทบุรี และประเทศไทย เราปิดท้ายด้วยมิสซาเช้าที่อารามคาร์เมล **คุณพ่อสมภาพ** รอรับเราแต่เช้า พร้อมกับสัตบุรุษบางส่วน หลังมิสซายังได้มีโอกาสพบบรรดามาเซอร์ ที่พักอยู่ในอารามด้วย **คุณแม่แบร์นาร์ดีน** กรูณาตอบคำถามข้อสงสัยถึงกระแสเรียกและชีวิตในอารามให้กับพวกเรา โดยเฉพาะเยาวชนส่วนหนึ่งของเรากำลังแสวงหา ขอขอบคุณคุณแม่โรส อีกครั้งที่รับรองอาหารเช้าพวกเรา และคุณพ่อทรงวุฒิ เจ้าอาวาสอาสนวิหาร ที่มารอส่งพวกเราด้วย

ผมไม่รู้จะพูดอะไรต่อ เพราะความอึดอัดใจท่วมท้น จากทุกวันที่ได้รับการแบ่งปันด้วยความรักแม่แต่สภาอภิบาลที่ไปด้วยกัน ก็มีความรู้สึกเดียวกัน แม้พวกเขาจะรู้สึกขอบคุณผม แต่ผมก็คิดว่า เป็นพวกเขาต้องสร้างกลุ่มคริสตชนให้เป็นศูนย์กลางแห่งการประกาศพระวรสาร การร่วมมือกันโดยมีความเชื่อเป็นศูนย์กลาง เป็นสิ่งสำคัญและสร้างอัศจรรย์ต่างๆ ให้กับชีวิตเรามากมาย การประชุมคราวหน้าเรามีการบ้านต้องทำมากมาย โดยเฉพาะการฉลอง 25 ปีในอีกไม่กี่เดือน ข้างหน้าขอบคุณทุกท่านที่ไม่อาจเอ่ยนามได้หมด พวกเราภาวนาให้ท่านเสมอ และถ้าพระเจ้าเมตตา โรงเรียนอนุบาลและศูนย์อภิบาลของวัด คงจะได้เป็นรูปร่างเร็วๆ นี้ (ติดต่อดู dentms@gmail.com) ขอพระอวยพรพี่น้องทุกคน **ศั**

บทความเตือนใจตนเอง

นายแพทย์คำนวณ อึ้งชูศักดิ์

หุบเขาศักดิ์สิทธิ์อินคา (1): ลิมา เปรู

ภาพของซากปรักหักพังแห่งอารยธรรม
เผ่าอินคาบนยอดเขามาซูปิกชูของประเทศเปรูที่
ปรากฏในนิตยสารท่องเที่ยว ยังคอยย้ำเตือน
ให้ผมหาทางไปเยือนสักครั้ง เมื่อปีที่แล้วหลังไป
ประชุมที่ประเทศเม็กซิโก ผมและภรรยา ก็เลย
วางแผนใช้เวลาอีก 5 วันบินต่อไปเปรู

เปรูมีประชากรประมาณ 30 ล้านคน
ตั้งอยู่ทางตะวันตกของทวีปอเมริกาใต้ แบ่ง
ภูมิภาคได้เป็นสามโซนคือชายฝั่งทะเล
ตะวันตกที่ติดมหาสมุทรแปซิฟิก แนวเทือกเขา
ตรงกลางประเทศ และเขตป่าดงดิบทางตะวันออก
ออกติดต่อบราซิล เปรูอุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากร

ในดินอย่างเช่นทองคำ เงิน ทองแดง และแร่
ไททาเนียมที่เอามาเป็นวัสดุทำเครื่องบิน ในอดีต
ดินแดนประเทศเปรูและบริเวณใกล้เคียงถือเป็น
อู่อารยธรรมที่ปกครองโดยเผ่าอินคา ในช่วง
ปี ค.ศ. 1448 ถึง 1528 เป็นช่วงรุ่งโรจน์
สูงสุด เผ่าอินคาครอบครองพื้นที่แถบนี้ถึงหนึ่ง
ล้านแปดแสนตารางกิโลเมตร มีพลเมืองถึง
16 ล้านคน ถือเป็นอาณาจักรที่ยิ่งใหญ่แห่งหนึ่ง
ซึ่งผมจะได้เล่าในตอนต่อไป เมืองหลวงปัจจุบัน
ของเปรูชื่อลิมา ใช้เวลาบินจากกรุงเม็กซิโกซิตี้
ไปสี่ชั่วโมง หนึ่งในสามของประชากรเปรูจะ
อาศัยในเมืองหลวงแห่งนี้ จึงไม่แปลกใจที่รถใน

ลิมาดิตขัดไม่ผิดจากกรุงเทพฯ เมืองฟ้าอมร
ของไทย

กลางกรุงลิมามีอารามและโบสถ์เก่าแก่
ของนักบวชฝรั่งเศสกัน เริ่มสร้างกันในปี 1774
ปัจจุบันส่วนหนึ่งถูกเปลี่ยนให้เป็นพิพิธภัณฑ์
เปิดให้นักท่องเที่ยวเข้าไปเยี่ยมชม ที่น่าทึ่งคือ
ห้องสมุดที่มีหนังสือถึง 25,000 เล่ม บางเล่ม
หนักถึง 25 กิโลกรัม มีทั้งหนังสือศาสนาเช่น
คัมภีร์ไบเบิลที่ใช้แทนพิมพ์รูนแรกนอกจากนี้ยังมี
หนังสือเกี่ยวกับเรื่องราวหลากหลาย นักบวช
สมัยนั้นเป็นนักการศึกษาด้วย มีการบันทึก
เหตุการณ์สำคัญๆ ต่างๆ ให้คนรุ่นหลังได้รับทราบ
ถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในสมัยนั้น ถัดจากห้องสมุดก็เป็น
ห้องทานอาหารของอาราม ในขณะที่นักบวชคน
อื่นๆ นั่งทานอาหารอยู่ จะมีการจัดเวรให้นักบวช
บางคนมาอ่านหนังสือหรือเรื่องราวที่น่าสนใจ
ให้คนทานได้ฟังด้วย เนื่องจากสมัยนั้นไม่มีวิทยุ
เลยต้องใช้คนอ่านแบบสดๆ

ด้านนอกของโบสถ์เป็นสีเหลืองและ
ขาวสดใส มีไม้ซีด้า (Cedar) ตกแต่งเป็น
ซุ้มสวยงาม ภายในตกแต่งแบบศิลปะบาร็อคมี
ภาพวาดอย่างวิจิตร ชั้นล่างเป็นที่นั่งของผู้มา
ร่วมพิธี ส่วนชั้นสองมีที่จัดไว้สำหรับร้องเพลง
สวด บรรดาพระสงฆ์ที่เป็นนักขับจะนั่งหันหน้า
เข้าหากัน ตรงกลางมีหนังสือเพลงเล่มยักษ์
วางบนเสาที่หมุนได้ เวลาร้องเพลงก็จะสลับ
กันร้องฝั่งซ้ายที่ฝั่งขวาที่ คนที่สำคัญที่สุดคือ
คนหมุนเสาให้นักขับฝั่งซ้ายและฝั่งขวาได้ดูเนื้อ
และเนื้อเพลง หากหมุนจังหวะไม่พอดี คงจะ
วุ่นวายกันน่าดู

สมัยก่อนชาวบ้านจะนิยมฝังศพในวัด
ใต้ถุนวัดขุดเป็นชั้นๆ ใช้เป็นสุสานฝังศพไปใน
ตัว เมื่อมีการปฏิสังขรณ์วัดแห่งนี้ นักโบราณคดี
ได้ค้นพบซากกระดูกและกะโหลกเกือบ 20,000
ศพ ทุกวันนี้ยังตั้งบางส่วนแสดงให้ผู้มาเยี่ยม
ได้ชมกัน เดินลงไปจะเห็นกระดูกแขนขาและ
กะโหลกเต็มไปหมด บางจุดจัดเรียงอย่างดีเป็น
รูปร่างต่างๆ พระสงฆ์ที่อยู่ในอารามสมัยนั้น
คงต้องจิตใจเข้มแข็งมาก นอกจากไม่กลัวผี
แล้วยังต้องทำให้ผีกลัวด้วย จึงจะอยู่กันได้แบบ
สงบสุข ต่อมามีการสร้างสุสานนอกเมือง จึงปรับ
ธรรมเนียมให้ไปฝังศพในป่าชานนอกเมืองแทน

ในวัดมีอยู่มุมหนึ่งที่มีคนมาสวดกัน
มากมาย มาทราบภายหลังว่าเป็นรูปปั้นโลหะ
ของนักบุญยูดาส ตอนแรกคิดว่าเป็นยูดาสที่
ทรยศพระเจ้า แต่ไม่ใช่เป็นนักบุญยูดาส
ที่ดีอุส ซึ่งบางครั้งเรียกให้แตกต่างเป็นนักบุญจู
(Jude) ที่เป็นหนึ่งในอัครสาวกสิบสองคน
นักบุญจูดาถือเป็นองค์อุปถัมภ์ของคนทีโหยหา
ความหวังโดยเฉพาะคนตกงาน คนที่เป็นโรค
ที่รักษาไม่หาย จึงไม่แปลกใจที่มีคนมาสวดกัน
มากมาย ทั้งคนที่ไม่มีงานและอยากได้งานทำก็
มาสวดขอ พอได้งานแล้วก็มักจะกลับมาขอบคุณ
พร้อมกับวางสัญลักษณ์บางอย่างไว้ แต่ก็มี
ความเชื่อว่ามีตนเองได้งานแล้วก็ต้องช่วยให้
คนอื่นอย่างน้อยอีกหนึ่งคนได้งานด้วยเป็นการ
ตอบแทนพระเจ้า ออกมานอกวัดระหว่างกลับ
ที่พักตอนเที่ยง ผมเห็นคนเรียงแถวยาวเหยียด
ออกมานอกถนน ถามจากคนขับรถของเราว่า
ชาวบ้านมาทำอะไรกัน เขาบอกว่าเป็นคนตกงาน

ที่ต้องมาขอรับส่วนแบ่งอาหารทานกัน องค์การ
กุศลและวัดจะมีบริการอาหารฟรีให้คนเหล่านี้
ใช้ประทังชีวิตในช่วงที่ยังไม่มีงาน

ความยากจนนั้นถือเป็นปัญหาใหญ่ของ
สังคมมนุษย์ คนที่ยากจนนั้นไม่มีอาหารไม่มี
ที่อยู่อาศัย ยามเจ็บป่วยก็ไม่มีเงินดูแลรักษา ไม่
สามารถส่งเสียลูกๆ ไปเรียนหนังสือได้ เกิดเป็น
วัฏจักรที่เราได้ยินบ่อยๆ ว่า จน-เจ็บ-โง่ สังคมไหน
มีคนยากจนมากๆ ก็จะเกิดปัญหาต่างๆ ตามมา
มากมาย ยิ่งมีช่องว่างทางสังคมระหว่างคนรวย
และคนยากจนกว้างเท่าไร สังคมก็จะไม่สามารถ
ดำรงอยู่ได้ การแก้ไขความยากจนจึงเป็นหน้าที่
ของรัฐที่จะต้องจัดระบบเศรษฐกิจให้มีการก
กระจายรายได้และทรัพยากรอย่างทั่วถึง ไม่ให้
ผูกขาดอยู่ในคนบางกลุ่ม ประเทศไทยเราโชคดี
ที่ดูเหมือนในขณะนี้เราได้หลุดพ้นจากประเทศ
ยากจนหรือรายได้ต่ำ มาอยู่ในกลุ่มของประเทศ
ที่มีรายได้ปานกลาง และตั้งความหวังว่าจะขยับ
ฐานะไปเป็นประเทศที่ประชาชนมีรายได้เฉลี่ยสูง
ประเทศหนึ่งในอนาคต

หลายคนเตือนผมว่าก่อนบินไปคูชโก
เมืองหลวงเก่าให้ไปที่ร้านขายชาที่ผสมเปลือก
ไม้ซินโคนา ดื่มแล้วจะทำให้ไม่มีอาการเมึ่่งง
เหตุผลคือคูชโกอยู่สูงกว่าระดับน้ำทะเลถึง
3,226 เมตร เวลาที่เราอยู่ที่ราบซึ่งมีออกซิเจนใน
ระดับปกติแล้วไปถึงที่สูงที่มีออกซิเจนเบาบางลง
ร่างกายอาจปรับตัวไม่ทัน โชคดีที่พอขึ้นเครื่อง
บินเขามีชาซินโคนาให้ดื่มฟรี ซินโคนาเป็นต้น
ไม้ที่มีถิ่นกำเนิดในเปรูและเทือกเขาแอนดีส
มีสรรพคุณรักษามาลาเรียได้ เอามาทำยาควินิน
เนื่องจากนักบวชเยสุอิตเป็นคนเอามาเผยแพร่

ในยุโรป สมัยแรกๆ เลยเรียกว่าเปลือกไม้ของ
เยสุอิต (Jesuit's bark)

ที่โชคดีอีกเรื่องคือได้รับความช่วยเหลือจาก
ผู้โดยสารที่นั่งติดกัน โดยปกติพอไปถึงคูชโก
แล้วนักท่องเที่ยวก็จะแยกย้ายกันไปตามสถานที่
ต่างๆ ซึ่งอยู่รอบๆ เมืองคูชโก บริเวณทั้งหมด
นั้นเรียกว่าหุบเขาคักดีลีทิสของเผ่าอินคา การ
จะไปแต่ละแห่งต้องว่าจ้างแท็กซี่ป้ายดำ ต่อรอง
ราคาและไว้วางใจกัน บังเอิญผู้หญิงที่นั่งติดกัน
นั้นคนท้องถิ่นจึงช่วยติดต่อกับแท็กซี่ที่ไว้ใจได้ให้
กับผมและภรรยา คนขับรถชื่อนายสุริโย เห็น
หน้าตาและท่าทางแกล้งก็รู้สึกว่าเป็นคนชื่อๆ ที่
อุ่นใจคือแกแขวนสายประคำไว้ที่กระจกมองหลัง
ด้วย แต่ปัญหาใหญ่คือแกพูดอังกฤษไม่เป็น พูด
เป็นแต่สเปน ส่วนผมนั้นพูดภาษาสเปนได้เพียง
คำเดียวคือ “โอลา อามิโก” หรือ “สวัสดีเพื่อน”
แล้วเราจะสื่อสารกันอย่างไรให้รู้เรื่อง คงต้องใช้
ภาษาไปกันจนเมื่อยมือแน่นอน

ขณะที่กำลังกังวลใจ นายสุริโยก็
หยิบสมาร์ทโฟนของแกออกมา แล้วเลือก
แอปพลิเคชันที่ใช้แปลภาษาสเปนเป็นอังกฤษ
แกถามผมเป็นภาษาสเปนว่ามาจากไหนผม
ตอบเป็นภาษาอังกฤษเจ้าโทรศัพท์ก็แปลเป็น
สเปนว่ามาจากเมืองไทย นายสุริโยก็ยิ้มน้อยๆ
แล้วเลือกโหมดภาษาไทย ตอนนั้นแกพูดสเปน
เครื่องจะแปลเป็นไทย ผมพูดไทยเครื่องแปล
เป็นสเปน แถมยังมีข้อความให้ตรวจสอบ
ความถูกต้องอีกด้วยการเดินทางจึงราบรื่น
เกินคาด

(ฉบับหน้าเราจะไปที่คูชโกและเรียนรู้
เรื่องราวของชาวอินคาในอดีต) ๕

เทววิทยาไซเบอร์/ดิจิทัล: การทบทวนความผูกพันระหว่างเรากับพระเป็นเจ้า และมนุษย์สัมพันธ์ในยุคดิจิทัล

คุณพ่อแอนโทนี่ เลอ ดีก, SVD*

ต่อจากฉบับที่แล้ว

การเช็คอินที่ได้ผลคือการแสดงให้เห็นเพื่อนของคุณเห็นว่าคุณอยู่ที่ใด ซึ่งไม่ได้อำนวยความสะดวกเรื่องการพบปะออนไลน์แต่พบปะต่อตัวด้วย⁶⁸ ดังนั้น การเช็คอินควรช่วยนำผู้คนที่คุณเหมือนว่าห่างไกลกันด้วยระยะทาง กลับใกล้ชิดกันมากขึ้น หรือแม้แต่สามารถเพื่อมาดื่มกาแฟ ดูหนัง หรือแม้แต่ต่ออกเตทกัน Antonio Spadaro ได้ตั้งคำถามว่า “อะไรเป็นสิ่งที่สนใจที่ส่งเสริมให้คุณคนละเมิดความเป็นส่วนตัวของตัวเองของพวกเขาเอง ในการส่งข่าวสารของตนอย่างเปิดเผยไปยังโลกดิจิทัล?”⁶⁹ Spadaro ตอบคำถามของตนเอง “แน่นอนว่า สิ่งที่คุณต้องการคือ “ความใกล้ชิด” ซึ่งเป็นความปรารถนาเพื่อยกระดับโลกแห่งความสัมพันธ์ของพวกเขาเองให้กับผู้ติดต่อในระดับที่แท้จริง (คำเน้นของผู้เขียน)⁷⁰ เทคโนโลยีระบุตำแหน่ง และคุณสมบัติการเช็คอินบนแอปพลิเคชันที่หลากหลายเป็นการประจักษ์ว่า ในวัฒนธรรมร่วมสมัยนี้ สิ่งที่เป็นจำเป็นสำหรับความสัมพันธ์ที่มีความหมายลึกซึ้งและการปฏิบัติสัมพันธ์กับผู้อื่นเป็นตัวบ่งชี้ด้านการพัฒนาเทคโนโลยีของเราโดยตรง ในขณะเดียวกัน ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเหล่านี้จะช่วยให้เรารับมือและชดเชยได้ในสถานการณ์เช่น โอกาสที่เราสามารถหยุดสนทนากับเพื่อนบ้านหรือการพบปะกับเพื่อนและครอบครัวหลังเลิกงาน หรือในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ ซึ่งโอกาสเหล่านี้หายากขึ้นเรื่อยๆ

ฉะนั้น จากตัวอย่างอุปมาเรื่องชาวสะมาเรียผู้ใจดีนั้น ข้อคิดเตือนใจที่สำคัญที่ได้รับคือ การเป็นมิตรที่ดีต้องมีความเมตตาอารีต่อผู้อื่น และการจะเป็นมิตรที่ดีนั้น ต้องแสดงออกด้วยวาจาที่ดี ใช้คำพูดที่นึกคิดที่ตรึงใจ ซึ่งมีความหมายมากกว่าความสัมพันธ์ทางกายภาพ การเป็นมิตรที่ดียังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อกัน โดยเฉพาะในช่วงเวลาของความยากลำบาก หรือช่วงประสบการณ์การสูญเสียใดๆ สภาพแวดล้อมแบบดิจิทัลไม่เพียงช่วยให้เราสามารถติดต่อกับผู้คนจำนวนมากกว่าที่เราสามารถจินตนาการได้ เมื่อเทียบกับสังคมแบบดั้งเดิม แต่ยังช่วยให้เราสามารถแสดงข้อมูลเหตุการณ์ในชีวิตให้คนอื่นในโลกได้รับรู้เช่นกัน

เมื่อไม่นานมานี้ การแพร่กระจายอย่างเฉียบพลันขององค์การการกุศล (viral philanthropy) ต่างๆ เข้ามามีบทบาทและเป็นที่ยอมรับอย่างรวดเร็ว โดยมีความคิดริเริ่มในระบบการระดมทุนและบริจาคเงินในจำนวนมหาศาลเพื่อจุดประสงค์หลักคือเพื่อการกุศลของแต่ละโครงการ ในปี 2012 Max Sidorove ผู้ใช้ Reddit เว็บไซต์ข่าวสังคมออนไลน์ ใช้เครือข่ายสังคม Reddit นี้เพื่อระดมทุนในการช่วยเหลือเหยื่อที่โดนทำร้ายร่างกาย และเป็นผู้คุมรดโดยสารชื่อ Karen Klein โดยใช้การณรงค์ที่มีชื่อว่า “ขอวันหยุดพักผ่อนให้คาเรน” โดย

ตั้งเป้าหมายเงินบริจาคไว้ 5,000 เหรียญดอลลาร์สหรัฐ แต่เงินบริจาคที่ได้ทั้งหมดกลับสูงถึง 703,833 เหรียญดอลลาร์สหรัฐ จากการสรุปยอดเงินเมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2012⁷¹ ผู้ใช้ Reddit ยังได้หาเงินบริจาคเพื่อช่วยด้วยเหตุผลอื่นๆ (100,000 เหรียญดอลลาร์สหรัฐ เพื่อยับยั้งการทำลายบ้านเลี้ยงเด็ก Faraja ในประเทศเคนยา / 212,000 เหรียญดอลลาร์สหรัฐ สำหรับโครงการแพทย์อาสาไร้พรมแดน Doctors Without Borders / 50,000 เหรียญดอลลาร์สหรัฐ เพื่อช่วยเหลือค่าใช้จ่ายการรักษาเด็กวัย 3 ขวบ ซึ่งป่วยเป็นโรคมะเร็งเม็ดเลือดที่หายาก ฯลฯ)⁷² เงินระดมที่ได้มาจากเครือข่ายสังคมนี้มีเอกลักษณ์ที่ห่างไกลจากความพยายามนบรื้อย่นับพันที่คนเพียงคนเดียวสามารถทำได้

ในขณะที่ยุคดิจิทัลได้พิสูจน์พลังและความเป็นไปได้ที่จะสร้างมิตรภาพแล้ว แต่ก็ยังไม่สามารถตอบสนองรูปแบบความต้องการทัศนคติของความสัมพันธ์ที่พระเยซูทรงวางไว้ ในเรื่องราวของชาวสะมาเรียผู้ใจดี ก่อนที่เขาจะเอาเงินออกจากกระเป๋าสตางค์เพื่อชำระค่าห้องโรงแรมสำหรับผู้ถูกทำร้ายได้พักฟื้นรักษาตัว เรื่องราวได้กล่าวถึงชาวสะมาเรียว่า “เขามองเห็นและนึกสงสารชายคนนั้น เขาเดินเข้าไป เอาผ้าพันแผลให้ เอาน้ำมันชโลมและเอาเหล้าองุ่นให้เขาดื่ม แล้วอุ้มชายคนนั้นขึ้นบนลาของเขา นำเขาไปยังที่โรงแรม และดูแลเขา”⁷³ ดังนั้น การเป็นมิตรที่ดี เป็นมากกว่าการเต็มใจที่จะจ่ายเงินให้ หากแต่ในความเป็นจริงแล้ว เงินไม่ได้มีความสำคัญเลยในการเป็นมิตร หรือเป็นเพื่อนบ้านที่ดี ในอุปมาของพระเยซูเจ้า การเป็นมิตรที่ดีนั้นหมายถึงการตระหนักถึงการมีตัวตนอยู่ และร่วมทุกข์ร่วมสุขกับคนเหล่านั้น นอกจากนี้ยังจำเป็น

ต้องให้ความสำคัญทางกายภาพ ซึ่งในคำอุปมาจะเห็นได้ที่ชาวสะมาเรียได้ทำแผลให้ชายเคราะห์ร้าย ยกเขาขึ้นหลังลา และพาเขาไปพักที่โรงแรม ซึ่งเป็นที่ประจักษ์ว่า ความใกล้ชิดและการให้ความช่วยเหลือส่วนตัว ในความสัมพันธ์ที่แท้จริง แสดงออกถึงมิติทางด้านจิตใจและจิตวิญญาณ การเป็นเพื่อนบ้านที่ดีตามที่สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ได้กล่าวไว้ นั้นภาพของชาวสะมาเรียที่เฝ้าดูแลชายเคราะห์ร้าย เป็นภาพของการแสดงออกที่เป็นมิตรอย่างแท้จริง⁷⁴ สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ได้เตือนสติเราว่า “เราต้องจำไว้เสมอว่า ระบบเสมือนจริงนั้นไม่สามารถนำมาทดแทนความสัมพันธ์ระหว่างกันของมนุษย์ได้”⁷⁵ นั่นเป็นเพราะความสัมพันธ์โดยตรงระหว่างกันของมนุษย์สามารถเห็นน้ำมันและรินเหล้าองุ่นล้างบาดแผลให้แก่กันได้ เหมือนในกรณีของชาวสะมาเรียที่ช่วยชายวัยเคราะห์ร้ายผู้นั้น หรือเช่นเดียวกับการที่พระเยซูเจ้าทรงล้างเท้าเหล่าสาวกในคืนอาหารค่ำมื้อสุดท้าย ดังนั้น ในทางอารมณ์และจิตวิญญาณระหว่างบุคคล ระบบดิจิทัลควรจะช่วยส่งเสริมความสัมพันธ์ทางกายภาพ เพื่อช่วยเพิ่มความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันด้วย

ดังที่เราได้เห็นแล้วว่า สภาพแวดล้อมดิจิทัลจะสร้างมิติใหม่ของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และยังมีข้อจำกัดในวิถีความสัมพันธ์ในชีวิตของเรา ยิ่งไปกว่านั้นความสัมพันธ์ที่ขึ้นอยู่กับการพัฒนาทางเทคโนโลยีจะพบกับอันตรายที่เกิดจากความไม่เท่าเทียมในการเข้าถึงการใช้เทคโนโลยีนั้นๆ ซึ่งเป็นสาเหตุให้มีช่องว่างระหว่างคนรวยและคนจนนั่นเอง ในช่องว่างของการเข้าถึงยุคดิจิทัลนี้ เป็นที่รู้จักกันในชื่อของ Digital Divide นั่นคือ ความเหลื่อมล้ำ

อ่านต่อฉบับหน้า

บัญญัติศัพท์

คณะกรรมการแปลและบัญญัติศัพท์

P

<i>parish</i>	= คริสตคาม
parish church	= โบสถ์คริสตคาม ชุมชนโบสถ์
parish priest	= ผู้อภิบาลชุมชนคริสต์ พระสงฆ์เจ้าอาวาส
parochial	= เกี่ยวกับชุมชนคริสต์
parochial Mass	= มิสซาสำหรับสัตบุรุษ
parochial vicar	= พระสงฆ์ผู้ช่วยเจ้าอาวาส
parousia	= การเสด็จกลับมาของพระคริสตเจ้า
parson	= คิษยาภิบาล
particular (adj)	= ส่วนเฉพาะ ส่วนย่อย
particular Church	= การปกครองพระศาสนจักรเฉพาะถิ่น
particular law	= กฎหมายเฉพาะถิ่น
Pascha	= ปีสกา
paschal (adj.)	= เกี่ยวกับปีสกา แห่งปีสกา
paschal candle	= เทียนปีสกา
paschal event	= เหตุการณ์ปีสกา
paschal Lamb	= ลูกแกะปีสกา (หมายถึง พระคริสตเจ้าผู้ทรงเป็นเครื่องบูชา)
paschal meal	= งานเลี้ยงปีสกา
paschal mystery	= ธรรมล้ำลึกปีสกา
paschaltide	= เทศกาลปีสกา
paschal Vigil	= คืนตื่นเฝ้าก่อนสมโภชปีสกา
passion	= 1) กิเลส 2) ความรู้สึกรุนแรง 3) การรับทรมาน
Passion (of Jesus Christ)	= การรับทรมาน (ของพระเยซูเจ้า)
Passion play	= การแสดงละครเรื่องพระทรมานของพระเยซูเจ้า
Passion Sunday, the	= วันอาทิตย์พระทรมาน
Passiontide	= เทศกาลพระทรมาน

ท่วงทำนองแห่งรัก

พจศิลลา

พี่กำลังพยายามครับ

พลทหารหนุ่มคนหนึ่งกำลังจะกลับบ้านในช่วงวันหยุดประจำปี เขาไปที่สถานีรถไฟ และพบว่ารถไฟขบวนที่ไปยังบ้านของเขา กำลังจะออกจากสถานี เขารีบวิ่งไปยังชานชลาให้เร็วที่สุด ด้วยความรีบร้อน เขาชนแผงขายผลไม้ และทำให้ผลไม้หลายชนิดที่เด็กชายคนหนึ่งกำลังนั่งขาย อยู่ตกกระจายลงบนพื้น พลทหารลืมนึกเลยว่า จะช่วยเด็กชายดีไหม เพราะรถไฟกำลังจะออกจากสถานี สุดท้ายเขาตัดสินใจก้มลงช่วยเด็กชายเก็บผลไม้ที่ตกเกลื่อนอยู่บนพื้น เขารู้สึกใจหาย เมื่อพบว่าเด็กชายตาบอด และก้มลงเก็บผลไม้แต่ละผลด้วยความยากลำบาก เขาประคองเด็กชายให้ลุกขึ้น กล่าวกับเด็กชายด้วยน้ำเสียงอ่อนโยนว่า “น้องไปนั่งเถิดครับ เดี่ยวทางนี้พี่จัดการเอง” เขาค่อยๆ บรรจงหยิบผลไม้แต่ละลูกขึ้นมา เช็ดผลไม้ทุกผลด้วยผ้าเช็ดหน้าของเขา จัดผลไม้เรียงบนแผงให้เป็นระเบียบจนดูสวยงามกว่าเดิม

หลังจากนั้นเขาเดินไปหาเด็กชาย นำเงินจำนวนหนึ่งใส่มือเด็กชายพลางกล่าวว่า “พี่ต้องขอโทษน้องด้วยนะที่วิ่งชนแผงผลไม้ของน้อง และทำให้น้องต้องลำบาก พี่มีเงินไม่มากนักแต่ขอมอบเงินจำนวนนี้ให้แก่ น้องถือเป็นค่าชดเชยความเสียหายที่น้องได้รับนะครับ” เด็กชายยิ้มกว้าง และมีสีหน้าที่เปี่ยมสุข เขาจับมือพลทหารพร้อมกับถามว่า “พี่ครับพี่ใจดีจริงๆ พี่คือพระเยซูใช่ไหมครับ???” พลทหารหนุ่มมึนงงและกล่าวตอบเด็กน้อยว่า “พี่ไม่ใช่พระเยซูหรอกครับ แต่พี่กำลังพยายามดำเนินชีวิตตามแบบอย่างของพระองค์ครับ”

บางครั้งเพราะความรีบเร่งที่จะทำให้ในสิ่งที่เรารับผิดชอบให้สำเร็จ หรือด้วยเหตุผลใดก็ตาม เราอาจไม่ใส่ใจหรือมองข้ามความเดือดร้อนของผู้อื่น แต่พระเยซูเจ้าทรงสอนเราให้รักโดยใส่ใจ และรับใช้ซึ่งกันและกัน ในอาหารค่ำมื้อสุดท้าย “เมื่อทรงล้างเท้าของบรรดาศิษย์เสร็จแล้ว พระเยซูเจ้าทรงสวมเสื้อคลุมอีกครั้งหนึ่ง เสด็จกลับไปใต้โต๊ะ ตรัสว่า “ท่านเข้าใจไหมว่าเราทำอะไรให้ท่าน” ท่านทั้งหลายเรียกเราว่าอาจารย์และองค์พระผู้เป็นเจ้า ก็ถูกแล้ว เพราะเราเป็นอย่างนั้นจริงๆ ในเมื่อเราซึ่งเป็นทั้งองค์พระผู้เป็นเจ้าและอาจารย์ยังล้างเท้าให้ท่าน ท่านก็ต้องล้างเท้าให้กันและกันด้วย เราวางแบบอย่างไว้ให้แล้ว ท่านจะได้ทำเหมือนกับที่เราทำกับท่าน” (ยน 13:12-15) โลกของเราในวันนี้คงน่าอยู่และสวยงามขึ้นเป็นกอง คุณว่าไหม???

กว่าจะเป็นนักบุญ

อันตรธาน

นักบุญยากอบ (องค์ใหญ่)

อัครสาวก

St. James the Greater

ฉลอง 25 กรกฎาคม

“ยากอบ เกิดที่เมืองเบธไซดา เป็นบุตรของเศเบดี และเป็นพี่ชายของนักบุญยอห์น อัครสาวก (ผู้นิพนธ์พระวรสาร) ท่านได้อยู่กับพระคริสตเจ้าเมื่อพระองค์ทรงกระทำการอัศจรรย์สำคัญๆ และท่านถูกกษัตริย์เฮโรด อากริปปา สั่งให้ประหารชีวิตประมาณปี ค.ศ.42”

ท่านยากอบ (ยาโกเบ) ซึ่งเราเรียกว่า “องค์ใหญ่” เพราะพระเยซูเจ้าทรงเรียกท่านให้มาเป็นศิษย์ติดตามพระองค์ก่อนที่จะเรียก ยากอบ “องค์เล็ก” เขาเป็นบุตรของอัลเฟอัส ส่วนยากอบ องค์ใหญ่ ที่เป็นพี่ของนักบุญยอห์น อัครสาวก มีบิดาชื่อเศเบดี ครอบครัวเขามีอาชีพเป็นชาวประมง

วันหนึ่ง ขณะที่สองพี่น้องกำลังปะอวนอยู่กับบิดา พระเยซูเจ้าดำเนินผ่านมา และก็ทรงเรียก ซึ่งเขาทั้งสองก็ได้ติดตามพระองค์ไปโดยไม่ลังเล

เมื่อพระเยซูเจ้าเสด็จขึ้นสวรรค์แล้ว ยากอบ

เดินทางไปประกาศข่าวดีที่ตามเมืองต่างๆ และเดินทางไปประกาศข่าวดีที่สเปน ภายหลังกลับมาที่กรุงเยรูซาเล็ม ท่านได้ทำให้คนเป็นอันมากกลับใจ แต่ท่านก็ถูกใส่ร้ายและถูกจับในข้อหาข่มขืนเมือง ให้กระด้างกระเดื่องต่อการปกครองกษัตริย์ จึงถูกนำตัวไปอยู่ต่อหน้ากษัตริย์เฮโรด อากริปปา การพิพากษาเป็นไปโดยเร็ว ไม่มีการอุทธรณ์ใดๆ ทั้งสิ้น เพราะเฮโรดต้องการทำให้เป็นที่พอใจแก่พวกยิว จึงตัดสินลงโทษให้ประหารชีวิตท่านยากอบ ด้วยการตัดศีรษะ

ณ แดนประหาร ท่านได้ให้อภัยต่อ ยอซีอาส ฟาริสีหัวรุนแรงที่ใส่ร้ายท่าน ที่สุดท่านยากอบมอบตนเป็นมรณสักขีถูกตัดศีรษะด้วยดาบ บรรดาศิษย์และผู้ติดตามได้นำศพของท่านไปฝังที่ประเทศสเปน ที่เมืองคัมโปสเทลลา ซึ่งที่นั่นมีวิหารที่สร้างขึ้นเพื่อถวายเป็นเกียรติแด่ท่าน นับเป็นสถานที่ที่มีผู้จาริกแสวงบุญกันอย่างมากมาย ❀

หนึ่งเดียวกันด้วยพระพรพระเจ้า

“พระพรพิเศษมีหลายประการ แต่มีพระจิตเจ้า พระองค์เดียว” (1คร 12:4)

ไม่น่าเชื่อว่า สามปีที่ผ่านมากับพระวาจาบทนี้ ข้าพเจ้าก็ยังเลือกประโยคเดิมอยู่ อาจจะเป็นเพราะพระพรพิเศษมีผลต่อชีวิตของข้าพเจ้ามาก ในเวลาที่ผ่านมา ข้าพเจ้าเรียนรู้ถึงพระพรพิเศษที่พระจิตเจ้าทรงประทานให้เราแต่ละคนนั้นแตกต่างกัน เพื่อให้เราเป็นหนึ่งเดียวกันผ่านความสุภาพ นอบนอบในชีวิต ด้วยการพึ่งพาอาศัยพระพรของกันและกันในการกระทำกิจการต่างๆ ให้สำเร็จไปได้ด้วยดี ข้าพเจ้าคิดถึงงานชิ้นหนึ่งที่ข้าพเจ้าได้รับมอบหมายให้กระทำ งานออกแบบแผ่นป้ายไวเนล เนื้อหาและรูปแบบที่ข้าพเจ้ามีอยู่ในความคิดนั้น จะแปรเปลี่ยนออกมาเป็นชิ้นงานที่สวยงามไม่ได้เลย ถ้าขาดเพื่อนร่วมงานอีกคนหนึ่งที่มีพระพรด้านคอมพิวเตอร์กราฟิก ไม่มีใครเก่งทุกอย่าง ไม่มีใครสมบูรณ์พร้อมทุกสิ่ง เราล้วนต้องเกื้อกูล พึ่งพาอาศัยกันและกัน เพราะพระจิตเจ้าทรงประทานพระพรให้เราแตกต่างกันออกไป เพื่อให้เราเป็นหนึ่งเดียวกันเหมือนอวัยวะในร่างกายที่เป็นหนึ่งเดียวกัน เกื้อกูลซึ่งกันและกัน

พระคุณ แห่งพระจิต สติมั่น ปรีชาญาณ ครบครัน หมั่นฝึกฝน
 เบี่ยมด้วย สติปัญญา ในกมล ความคิดอ่าน ท่วมท้น ล้นสิ่งดี
 เพิ่มพูน พละกำลัง ความกล้าหาญ มีความรู้ เชี่ยวชาญ ทุกถิ่นที่
 ศรัทธาล้น ด้วยวิญญาน กิจการดี ยาเกรง พระภูมิ ที่เมตตา
 คือพระคุณ พระจิต เจ็ดประการ ที่พระเจ้า ประทาน ด้วยคุณค่า
 เป็นพระพร พิเศษ ช่วยเยียวยา เกื้อกูล รักษา กันและกัน

และสำคัญยิ่ง พระพรที่พระจิตเจ้าทรงมอบให้เราแต่ละคนนั้น หากยังใช้พระพรนั้นเพื่อผู้อื่นหรือเพื่อกิจการของพระ เป็นความน่าอัศจรรย์ยิ่งนัก พระพรนั้นกลับทวีมากยิ่งขึ้น ไม่เคยมีพระพรใดที่เราจะใช้แล้วยิ่งเสื่อมสลายหายไปจากตัวเรา พระพรนั้นกลับยิ่งฝังรากแน่น ยึดติดอยู่กับวิญญานของเรา กลายเป็นแสงสว่างให้ตัวเราและแผ่ไปถึงคนรอบข้างได้เห็นชัดเจนขึ้นด้วย เมื่อครั้งที่พระจิตเจ้าเสด็จลงมายังอัครสาวก พวกเขาที่มีความกล้าหาญ เด็ดเดี่ยวที่จะออกไปประกาศข่าวดีของพระเจ้า ข้าพเจ้าอาจจะไม่ได้เดินทางทำหน้าที่เช่นอัครสาวกเมื่อครั้งกระโน้นได้ แต่สิ่งหนึ่งที่ข้าพเจ้าทำได้คือ ใช้พระพรที่ตนเองมี เพื่อพัฒนางานของพระเจ้าให้ชัดเจนในหน้าที่การงานของตนเอง ในกิจการที่ตนเองรับผิดชอบแต่ละวัน กับคนรอบข้างที่พบเจอในแต่ละช่วงเหตุการณ์ชีวิต ให้พวกเขาเห็นถึงความรักและพระเมตตาของพระเจ้าผ่านกิจการของเรา “ตรัสดังนี้แล้ว พระองค์ทรงเป่าลมเหนือเขาทั้งหลายกล่าวว่า ‘จงรับพระจิตเจ้าเถิด’ ” (ยอห์น 20:22) ❀

ตาแกชอบทำอะไร บ้าง บอๆ

ในช่วงปิดเทอมเมื่อมีโอกาสเลือกสถานที่ที่จะไป ระหว่างกรุงเทพฯ กับพระพุทธรบาทสระบุรี แนนอนฉันเลือกที่จะไปอยู่ที่บ้านคุณตาคุณยาย เพราะคุณยายมักจะพาฉันไปที่ไร่ไปปลูกถั่วปลูกข้าวโพดกับคนงานรับจ้าง ส่วนน้ำก็มักพาฉันไปไหนมาไหนที่ชอบมากที่สุดก็คงเป็นการได้นั่งรถไฟไปกลับ คู่มันท่่มากในเวลานั้น ส่วนเพื่อนก็คงเป็นการได้ไปยิงหนังสติ๊กชีวิตลูกหลานชาวไร่อย่างนี้เองที่ฉันว่ามีความสุขตามประสาเด็ก

“เอ็งไม่กลัวยายเขาว่าเอ็งรี มาเที่ยวอยู่กับตา” ตาถามในวันหนึ่งที่ได้ไปดูแกตกหญ้าแล้วโกยดินให้คุตั่นกล้วย ชอบนะ...เพราะคุณตา มีเรื่องราวดีๆ ของชีวิตบอกเล่าอยู่เสมอๆ มันเป็นเรื่องสอนตอนฉันแค่ ป.3-4 นับไปก็เกือบห้าสิบปีมาแล้ว

“เขาชวนตาให้สอนเรียน แต่ตาไม่ชอบอยากอิสระไม่ต้องฟังใครเป็นเจ้านาย เราเป็นนายตัวเอง ขยันมากก็มีมาก ชี้เกี่ยจกก็มีน้อยทำไร่แล้วอิสระจริงๆ ประเทศไทยเราอยู่ได้มีกินถ้าคิดเป็น”

“เลี้ยงวัวนะ ไม่ต้องลงทุนมาก มันกินหญ้า.....”

“หลานเอ๊ย จำไว้เถอะเดี๋ยวนี้ไ้ย่างตัวละไม่กี่ตั้งค์ แต่เอ็งโตขึ้นเชื่อมัยจะได้ซื้อ

ไ้ย่างกินตัวละเป็นร้อย พวกกบ เขียด อึ่งอ่างที่มีมากมายเวลาฝนตก เอ็งเชื่อเถอะเอ็งโตนี้ต้องมีการเลี้ยงขายกันแล้ว”

ฉันรับฟังแบบค้ำใจในใจหลายอย่าง มีอะไรมากมายที่ไม่น่าเป็นไปได้ แล้วในขณะที่ทำงานวันนั้นเอง ฉันถามตาว่าทำไมชอบปลูกต้นไม้

“เห็นต้นมะม่วงแก้วหน้าบ้านมัย ตาปลูกจากเมล็ดจนเดี๋ยวนี้มันโตเป็นร่มเป็นผลให้เราได้กินที่นอกชาน ปลูกไปเถอะต้นไม้ มันเป็นร่มเป็นผล บ้านก็เย็นและก็มีของอยู่ของกิน เราปลูกแค่เอาลงดิน แล้วมันก็งอกก็เกิดเองแหละ เราไม่ได้กินลูกหลานก็ได้กิน”

ไม่แปลกใจเลยวันนั้นเป็นคัมภีร์ชีวิตบทสำคัญที่ฉันจำติดตัวมา เราก็แค่ขุดดินและช่วยเอาเมล็ดพืชฝังไว้ในดิน ธรรมชาติจะทำงานต่อไป จะมีความสวยงามสดงามและร่มเงาความร่มรื่น จะมีความหวานชื่นเอร็ดอร่อยจากผลของมัน

.....
ถึงวันนี้คิดถึงคำที่คุณยายແຍ່เล่นเวลาที่ฉันชอบไปนั่งฟังคุณตาเล่าเรื่องราวต่างๆ เอ็งไปนั่งไปอยู่กับคนบ้าเอ็งไม่กลัวบ้าตามตาเอ็งนิ

จริงสิเวลาที่อ่านหนังสือเรื่องราวของชายที่หนีความโหดร้ายเพราะอาลัยถึงภรรยาที่เสียชีวิต ไปอยู่ที่ซึ่งคนเขาทิ้งจนร้างว่างเปล่า เลี้ยงสัตว์ไปก็เอาเมล็ดโอ๊กปลูกไปเรื่อย ๆ แล้วที่สุดกลายเป็นป่า เป็นที่อุดมสมบูรณ์

คิดถึงเวลาที่อ่านหรือที่เจอข่าวเรื่องของคนไทยที่ถูกมองว่าบ้า เทียวไปปลูกต้นไม้ตามทาง ตามที่อยู่อาศัยจนกลายเป็นร่มเงาให้คนให้สัตว์ และกลายเป็นตำนานแห่งการเรียกความชุ่มชื้นกลับคืนมา

ฉันมั่นใจว่ามีคนบ้าๆ อย่างนี้ในชีวิตของพวกเรา อย่างที่คุณยายชอบล้อเล่นกับคุณตาว่า แกสอนอะไรให้ลูกหลานฟังบ้าง เดี่ยวมันก็บ้าตามแกหรอก ฉันยังจำชายสูงวัยที่หัวเราะสนุกสนานแล้วพาฉันทำอะไรแปลกๆ ในสายตาคณะอื่น แต่มันก็เป็นพื้นฐานให้ชีวิตฉันจนกระทั่งทุกวันนี้

ไปทำงานที่ไหนฉันคงไม่ป่นว่าที่นี่ร้อนจัง ต้องหาเวลาไปสูดโอโซนที่ป่าเขา ที่ทะเล แต่ฉันจะเริ่มลงมือปลูกอย่างที่ตาเคยสอน และฉันก็สอนอะไรบ้าง อย่างที่คุณตาเคยทำ

.....

“วันนี้เราจะทำอะไรดีครับ” เสียงเด็กๆ ที่เลิกเรียนและขี่จักรยานมาหาฉันถาม

“วันนี้เราจะจับปลาไหลที่เลี้ยงมัยครับ”

“ทางหญ้าแล้วจุดไฟรมควันให้ต้นมะม่วงดีกว่า”

“.....” มีคำถามมากมายตามที

ฉันเคยพาทำในช่วงตอนเย็น

“เอจี้” ฉันสรุป “วันนี้เราชุดหลุมปลูกกล้วยดีกว่า”

“เฮ้ๆๆๆ” เสียงเด็กๆ เสด็จไปตามเพื่อน แล้วเราก็ลงมือขุดดินปลูกกล้วยน้ำหว่าพันธุ์เดียวกัน แล้วช่างโชคดีสำหรับคนบ้าอย่างพวกเรา พอขุดดินปลูกเสร็จ ฝนก็เทลงมาแรง เราได้อาบน้ำฝนด้วยกันเย็นฉ่ำ

ฉันก็ได้แต่มองบรรดาคนบ้ารุ่นใหม่ที่ฉันถ่ายทอดวิชาให้ ฉันมั่นใจว่าในอนาคตจะมีคนที่สร้างความร่วมมือให้โลกอีกหลายคนต่อไป คุณตาคงจะยิ้มดีใจจากฟ้าเพราะยายบอกว่าตาบ้า เพื่อนๆ บอกว่าฉันบ้าเรื่องปลูกต้นไม้ และวันนี้ฉันมองทายาทบ้าตัวน้อยๆ กำลังขี่จักรยานสนุกสนานท่ามกลางสายฝน จะไม่บ้าได้อย่างไร เพราะเวลาพ่อแม่เขามาเล่าให้ฟังว่า

“ดูมันว่า เล่นฝน เดียวก็ฟ้าผ่าตายหรอก” ลูกก็ตอบตามที่ได้ยินจากฉันว่า

“ไม่ต้องกลัวหรอก ฟ้าผ่า.....มันไม่เจ็บหรอก.....มันตายเลย”

กับเสียงตอบลากยาวทะเล้นๆ กับหน้าตาที่น่ารักแฝงทำทนายแบบเด็กๆ แค่นี้ก็แตกกระเจิงเพราะไม้เรียวที่เห็นเพียงหางตา เด็กๆ ก็รู้ว่าวันนี้ไม่ใช่วันของเขาแน่นอน

ปล. ว่าแต่ช่วงนี้ปลูกต้นไม้สร้างความร่วมมือให้โลกกันบ้างหรือเปล่าละ. ๕

อย่ามองข้ามเรื่องเล็กๆ

คนทั่วไปมักมองข้ามสิ่งเล็กๆ ที่เกิดขึ้นรอบตัวเขา ไม่เป็นคนช่างสังเกต ไม่สนใจและมองผ่านไป... อยากให้เราลองหันมาดูมีหลายๆ เหตุการณ์ ที่เกิดขึ้น แต่อยากจะขอยกตัวอย่างสักหนึ่งเรื่องเพื่อแบ่งปันให้ท่านผู้อ่านที่รักได้ลองวิเคราะห์ดูว่ามีเรื่องทำนองนี้เกิดขึ้นกับเราบ้างไหม และเราแก้ปัญหาที่นี้อย่างไร?

เรื่องที่จะแบ่งปันนี้เกิดขึ้นจริงที่ประเทศญี่ปุ่น มีแม่คนหนึ่งซึ่งที่มีฐานะยากจน ใส่เสื้อผ้าเก่าๆ เขาพาลูกชาย 2 คน คนหนึ่งอายุ 10 ขวบ และอีกคนอายุ 8 ขวบ ซึ่งลูกของเขาก็แต่งตัวด้วยเสื้อผ้าเก่าๆ ดุมือขอ ด่าคัล้า เขาทั้งสามคนค่อยๆ ก้าวเข้าไปในร้านขายเบหมีที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่ง ซึ่งเป็นร้านเบหมีที่มีคนมาทานกันมากเป็นลำดับต้นๆ เลยทีเดียว

วันนั้นมีลูกค้าจำนวนมากเข้าไปทานเบหมีกันตลอดทั้งวันจนแน่นร้าน ทำให้เจ้าของร้านสองสามีภรรยาลวกและปรุงเบหมีแทบจะไม่ทัน เพราะสืบเนื่องจากคนญี่ปุ่นเชื่อถือกันว่า การทานเบหมีเส้นยาวๆ ในวันสุดท้ายของปีจะนำโชคนำลาภมาให้ จะทำให้สุขภาพแข็งแรง อายุยืน และจะโชคดีตลอดปีด้วยเหตุนี้จึงมีคนมาอุดหนุนกันจนเต็มร้าน

แม่ลูกสามคนนี้จึงรอดอยจ้งหะให้ลูกค้าคนอื่นๆ ทานกันจนเสร็จก่อน แล้วจึงจะเข้าไปนั่งในร้านกับลูกๆ และเพราะพวกเขาที่มีความเกรงใจเจ้าของร้านด้วย แล้วในที่สุด การรอดอยสิ้นสุดลง และเจ้าของร้านเบหมีเขาก็ทำที่ท่าเหมือนกับว่ากำลังจะปิดร้านแล้วด้วย ที่สุดผู้เป็นแม่ก็ถามอย่างสุภาพ

ว่า “คุณจะทำอะไรไหม ถ้าดิฉันจะขอสิ่งเบหมีเพียง 1 ซาม ให้พวกเราสามคนได้ทานเบหมีที่อร่อยของคุณ”

สองสามีภรรยาเจ้าของร้านมองหน้ากันแล้วก็เชิญให้แม่ลูกสามคนนั้นเข้ามานั่งในร้าน เขาจัดโต๊ะเบอร์ 2 ซึ่งเป็นโต๊ะใหญ่อยู่กลางร้านให้หนึ่ง เด็กๆ ทั้งสองคนดีใจมาก รีบนั่งอย่างเรียบร้อย สักครู่หนึ่งกลิ่นเบหมีหอมๆ ก็โชยมา เบหมีหนึ่งซามร้อนๆ วางอยู่ตรงหน้าพวกเขา ในหนึ่งซามนั้นมีหมูแดงหลายชิ้น มีเส้นเบหมีพูนซาม จึงเป็นที่น่าแปลกใจว่าทำไมเจ้าของร้านจึงให้เบหมีเยอะมาก เขาคงจะใส่เบหมีมากกว่า 1 ก้อนแน่ๆ ผู้เป็นแม่มองเบหมีซามนั้นแล้วก็อดทวนใจไม่ได้ว่า เจ้าของร้านจะคิดราคาแพงไหมหนอ และเพราะเป็นครั้งแรกที่เขาพาลูกๆ มานั่งทานเบหมีที่ร้านนี้ด้วย

เจ้าของร้านมองดูแม่ลูกที่กำลังก้มหน้าก้มตาทานเบหมีกันอย่างเอร็ดอร่อย เหมือนกำลังทิวมาทั้งวัน ซึ่งทั้งเบหมีและหมูแดงในซามนั้นก็มามากพอสำหรับเขาสามคน เจ้าของร้านจึงเดินไปถามเด็กๆ ว่า “อร่อยไหม...ชอบไหม” ประจวบเหมาะกับพอดีเขากำลังจะเก็บร้านด้วย และเห็นว่ายังมีเส้นเบหมีเหลืออยู่ก็เลยทำใส่จานให้หมดเลย ถือว่าเป็นลูกค้าพิเศษก็แล้วกัน

พอทานเสร็จเจ้าของร้านก็รินน้ำชาอุ่นๆ มาให้ดื่มกันฟรีๆ อีกด้วย เมื่อทั้งสามคนอิ่มแล้วผู้เป็นแม่ก็ค่อยๆ หยิบเงินออกมาจากกระเป๋าเสื้อ ซึ่งมีเพียงเล็กน้อย เจ้าของร้านก็รีบชิงบอกราคาเบหมีซามนั้นไป ซึ่งเป็นราคาที่ถูกลงมาก จนผู้เป็น

แม่ต้องถามซ้ำอีกครั้ง แล้วเจ้าของร้านก็บอกว่า “ไม่เป็นไรครับ เรายินดีคิดราคาเท่าที่คุณพอจะจ่ายได้ เท่านั้นก็พอแล้วครับ” เจ้าของร้านกล่าวอีกว่า “ขอให้คุณและลูกๆ โชคดี ร่ำรวยตลอดปี และขอให้มีความสุข ความเจริญในปีใหม่ที่กำลังจะมาถึงในอีกไม่กี่นาทีนี้” นับเป็นคำอวยพรแรกของปีที่แม่และลูกครอบครัวนี้ได้รับ จากใจของผู้มีจิตสดีใสดวงาม มันทำให้แม่ลูกสามคนนั้นถึงกับน้ำตาคลอ ปลายปลี้ม มันเป็นยาชูกำลังและเป็นน้ำทิพย์ที่ชะโลมจิตใจ ที่สร้างความมุ่งมั่นที่จะทำให้ชีวิตประสบความสำเร็จ แม้จะเป็นเพียงคำพูดสั้นๆ แต่มีอำนาจมากเหลือเกิน

ผู้เป็นแม่ กล่าวขอบคุณ พร้อมโค้งตัวอย่างอ่อนน้อม ให้กับสองสามีภรรยาเจ้าของร้านบะหมี่ลูกๆ ก็ทำตามแม่และเดินจากไปด้วยหัวใจพองโต

ต่อจากนั้นมา ทุกวันสุดท้ายของปี ที่ร้านบะหมี่แห่งนี้ก็จะพบแม่ลูกสามคนนี้ มาทานบะหมี่เป็นชุดสุดท้ายตลอด ซึ่งเจ้าของร้านก็จะจัดที่ให้พวกเขาที่นั่งที่โต๊ะพิเศษเบอร์ 2 นั้นเป็นประจำ ซึ่งก่อนจะปิดร้านเจ้าของร้านจะมองหาแม่ลูกทั้งสามคนนี้เสมอๆ โดยเขาจะบริการให้ด้วยความเต็มใจและอ้อมใจที่ได้ทำบุญให้ครอบครัวนี้ ให้ได้ทานบะหมี่อย่างอร่อย และมีความสุขอย่างน้อยหนึ่งครั้งในแต่ละปี

เวลาผ่านไปหลายปีแล้ว ภาพของแม่ลูกที่จูงกันมาก็ไม่มีให้เห็นอีกแล้ว พวกเขาหายไปไหนทำไมเราไม่ได้เห็นภาพพวกเขพิเศษแม่ลูกสามคนนั้นอีกเลย เจ้าของร้านทั้งสามและภรรยาค่อยๆ ปิดร้านด้วยความเป็นห่วง เพราะคนที่เคยเห็นกันทุกปี แล้วภาพนั้นก็หลุดหายไปและแล้วเมื่อเวลาผ่านไป 20 ปี ร้านนี้ยังเปิดอยู่จนใกล้เที่ยงคืน ในวันสุดท้ายของ

ปีนั้นเองมีรถยนต์คันงามมาจอดหน้าร้าน หญิงวัยกลางคนเดินเข้ามาในร้านด้วยเสื้อผ้าเนื้อดีมีราคา เดินเข้ามาพร้อมกับชายหนุ่มสองคน ทุกคนยิ้มแย้มและทักทายเจ้าของร้านด้วยความสุภาพ “ผมขอบะหมี่หมูแดง 3 ชามครับ พวกเราจำท่านได้ “เจ้าของร้านผู้ใจดี” และไม่เคยลืมเลย ผมเป็นหมอแล้ว และน้องชายผมก็เป็นวิศวกร และนี่แม่ของผมที่เคยมาสั่งบะหมี่ 1 ชาม” “แล้วท่านล่ะ จำพวกเราสามคนได้ไหม พวกเราจากตำบลนี้ไปอยู่ในเมือง จึงไม่ค่อยมีโอกาสมาทานบะหมี่อร่อยๆ ของท่าน แต่วันนี้ผมชวนแม่และน้องชายให้มาที่นี่ มาทานบะหมี่และตั้งใจมาเยี่ยมท่านด้วยครับ”

สองสามีภรรยาเจ้าของร้านถึงกับน้ำตาไหลด้วยความปลี้มใจ ด้วยความผูกพันเหมือนญาติสนิท ซึ่งดูแลและคิดถึงพวกเขาอยู่เสมอ เจ้าของร้านบอกว่าโต๊ะเบอร์ 2 ยังเก็บไว้อย่างดีเพื่อรอให้ลูกค้ำพิเศษสามนี้ได้กลับมาชิมบะหมี่ตอนปลายปี มีลูกค้ำคนอื่นๆ ที่อยากรู้จักพวกเขาแม่ลูกสามคน เพราะเห็นเจ้าของร้านมักจะบ่นถึงลูกค้ำครอบครัวนี้

มันเป็นความผูกพันที่ยิ่งใหญ่ และคำอวยพรที่กล่าวจากใจนั้นยอมทำให้ผู้ป็นแม่มีความสุขและเพิ่มกำลังใจให้พวกเขาสามารถฟันฝ่าอุปสรรคจนประสบความสำเร็จได้

ท่านผู้อ่านที่รัก ถ้าเราทุกคนมีความเอื้ออาทรต่อกัน แบ่งปันความรู้สึกดีๆ ให้คนรอบข้าง เป็นดั่งน้ำหล่อเลี้ยงชีวิตเพื่อที่จะได้ก้าวเดินต่อไปข้างหน้าอย่างไม่ย่อท้อ ขอให้เราได้ช่วยเหลือกันและกัน เราอยู่ร่วมโลกเดียวกัน ดิฉันเชื่อว่าโอกาสที่จะทำสิ่งดีๆ ให้คนอื่นนั้นไม่ยาก ถ้าเราใส่ใจ สนใจ เรามาเริ่มต้นทำสิ่งดีให้แก่กันและกัน ๕

คำถาม สำคัญใจ

ชีวิตของคนเราจะเดินหน้า หรือ ถอยหลัง
ปัจจัยหนึ่งเกิดจากการตั้งคำถามของบุคคลๆ นั้น

ในแต่ละวัน เราจะสร้างคำถามขึ้นมาเป็น
จำนวนมาก เป็นคำถามที่ตั้งขึ้นมาถามด้วยความ
ตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ ประปนกัน การตั้งคำถาม ตั้งขึ้น
มาจากสิ่งที่เราได้ประสบเห็นด้วยตา ได้ยินด้วย
หู สูดดมด้วยกลิ่น ลิ้มด้วยรส ลองด้วยสัมผัส
หรือ ตั้งคำถามจากการหวนนึกถึงเรื่องราวใน
อดีต จากเหตุการณ์ต่างๆ ในปัจจุบัน ไปถึงใน
ห้วงเวลาแห่งอนาคตด้วย เป็นความสงสัยที่มีต่อ
ตัวเราต่อตนเอง ผู้อื่น ต่อโลก อาทิ

“เห็นก้อนๆ ที่วางอยู่ตรงนั้นไหม มันคือ
ก้อนอะไรกัน?” (การเห็นด้วยตา)

“ที่เขาพูดประโยคนั้นขึ้นมา เขามีเจตนา
อะไรกันแน่?” (การได้ยินด้วยหู)

“ทำงานต่างจังหวัดหลายเดือนกว่าจะ
กลับบ้าน ตอนนี้ ที่บ้านจะเป็นอย่างไรกันบ้าง?”
(ปัจจุบัน) “สมัยช่วงเรียน เคยทำกิจกรรมอะไร
มาบ้าง?” (อดีต)

คำถามที่ตั้งขึ้นมานั้น มีทั้งตั้งขึ้นเพื่อ
สื่อสารกับตัวเอง ตั้งขึ้นเพื่อสื่อสารกับผู้อื่น ตั้งขึ้น
มาลอยๆ ตั้งขึ้นเพื่อชวนสนทนาต่อ ตั้งขึ้นเพราะ
ความอยากรู้ ตั้งขึ้นเพราะสงสัย ตั้งขึ้นเพื่อหา
เรื่อง ตั้งเพื่อยกตนข่มท่าน ฯลฯ

ดังนั้น....

ลักษณะของการตั้งคำถามที่เราใช้ในชีวิต
ประจำวัน สามารถที่จะเปลี่ยนชีวิตของเรา
และสามารถที่จะเปลี่ยนคนรอบข้างเราได้ด้วย
เช่นกัน

ลักษณะการตั้งคำถามที่เราใช้กับผู้คน
สามารถสะท้อนถึงลักษณะนิสัยบางอย่างของเรา
ผ่านการถามคำถามนั้น

ลักษณะการตั้งคำถาม ทำให้คนที่ฟังรู้สึก
ได้ว่า เรามีความเข้าใจหรือไม่เข้าใจ จับประเด็นได้
หรือยังจับประเด็นไม่ได้

ลักษณะการตั้งคำถาม ยังสามารถสะท้อน
ได้ว่า ผู้ที่ถามมีอารมณ์ ความรู้สึกเช่นใดใน
ขณะนั้น

ลองอ่านตัวอย่างคำถาม แต่ละคำถาม
แล้วจะเริ่มเข้าใจว่า คำถาม มีความสำคัญกับ
การดำเนินชีวิตของเรา

“ทำไมวันนี้อากาศร้อนจัง?” “ทำไมคน
เยอะแยะอย่างนี้?” “ทำไมบ้านรกรุงรังอย่างนี้?”

“ครั้งที่แล้วบอกไปแล้วนะว่าให้ทำ
อย่างไร แล้วอะไรกันนี้ ที่ทำมา ผิดหมดทุกอย่าง
บอกหน่อยสิ ใครสั่งให้ทำแบบนี้ แล้วเอาอะไรคิด
จึงทำออกมาแบบนี้ อยากรู้จริงๆ?”

“วันนี้ ฉันว่านะ.. เลยกไปซัปปิ้งกันเลย
ดีกว่า ไม่ต้องขับรถไปที่ทำงานแล้วละ เข้าไปก็
ทำอะไรไม่ทันอยู่ดี เห็นด้วยไหมเธอ?”

“ใช้คนนั้นแน่ๆ เลย ที่เคยเป็นกิ๊ก กับ
แฟนเก่าเธอ ฉันพูดถูกไหม?”

“ชีวิตของฉันจะเป็นเช่นไร ในอีก 10 ปี
ข้างหน้าต่อจากนี้ หากฉันยังคงทำพฤติกรรมแบบ
ปัจจุบันนี้?”

ลักษณะการตั้งคำถาม บางคำถาม ดู
เหมือนตั้งคำถาม แต่แท้จริงแล้ว เป็นเพียงการบ่น
การระบาย การพูดลอยๆ ไม่ใช่เป็นการถาม

คำถามที่แท้จริง

คำถามที่ไม่เคยเป็นคำถามเหล่านี้ มักจะขึ้นด้วยคำว่า “ทำไม...” “ไม่เข้าใจเลยว่า ทำไม.....” ที่เรามักคุ้นหู คุ้นปากกัน แทบทุกวี่วัน

เมื่อคนที่ฟัง ฟังบ่อยๆ เข้า จึงรู้สึกเบื่อหน่าย และเริ่มเกิดอาการท้อทวนลม รู้สึกได้ถึงความรู้สึกจุกจิกจู้จี้ ขี้บ่นของผู้ถาม (ลอยๆ) เพราะคำถามประเภทนี้ ไม่ต้องการคำตอบจริง หรือหากตอบกลับไป ก็จะถูกสวนกลับมาจากผู้ถามได้ ชวนทะเลาะกันได้อย่างง่ายๆ และมีหลายครั้ง ที่การตั้งคำถามบางคำถาม เป็นการถาม ที่มีคำตอบสำเร็จรูปไว้ให้แล้ว เป็นการวางคำตอบให้ผู้ฟังต้องตอบตามความคิดเห็นของผู้ถาม โดยการวางประโยคนำไปก่อนเรียบร้อยด้วยคำพูดที่ว่า

“เธอว่าไหม.....”

“ฉันว่านะ.....”

“ใช่แน่ๆ เลยที่...”

แล้วจบลงด้วยการตั้งคำถาม ซึ่งเป็นลักษณะคำถามแบบปิด (คำถามปิด คือ คำถามที่ให้เลือกตอบ ใช่หรือไม่ใช่ ถูกหรือผิด จริงหรือไม่จริง) มีเพียงแค่คำตอบให้เลือกสองด้านที่แตกต่างกัน ผู้ฟังไม่มีโอกาสคิดไตร่ตรองเท่าใดนัก

คำถามเหล่านี้... เหมือนต้องการให้ผู้ฟังเออออตาม มากกว่าที่อยากให้อย่าง ต้องการผู้สนับสนุนคำตอบที่ตรงใจตนเอง ซึ่งโดยทั่วไปคู่สนทนาจะทำเพียงพยักหน้า สายหน้า หรือพูดว่า “จริงหรือ” “คงอย่างนั้นกระมัง” “เออ... ใช่เลย” ทำนองนี้ เพื่อเป็นการตอบรับ

แต่หากการพยักหน้าหรือสายหน้าไม่ตรงกับใจผู้ถามขึ้นมา ผู้ถามหลายคนจะหาเหตุผลร้อยแปด เพื่อให้เชื่อตามให้ได้ หากเกิดการแย้ง

จากที่มีความเห็นต่าง สิ่งที่เกิดตามมา คือการเริ่มถก เริ่มโต้กันยาวๆ เพราะความยึดมั่น ถือมั่นกับคำตอบที่มีอยู่

เมื่อเกิดเหตุการณ์หนึ่งขึ้นมา การตั้งคำถามในการสนทนา หรือการสื่อสาร สามารถทำให้สถานการณ์ที่มีอยู่ดีขึ้น แย่ลง บานปลาย หรือพลิกสถานการณ์ได้ การตั้งคำถามจึงสะท้อนได้ทั้งวุฒิคุณ คุณวุฒิของผู้พูด สะท้อนถึงอารมณ์ความรู้สึก ณ ขณะนั้น ของผู้ตั้งคำถาม

“ก็มันทำไปแล้ว ใครมีปัญหาเธอ?”

“ที่ว่า ทำแบบนี้ ไม่ดี มันไม่ดีตรงไหน ผิดตรงไหน?”

“อ้าว แล้วทำไมไม่บอกก่อนล่ะ แล้วจะรู้ใหม่ว่าแบบนี้ คือทำผิด?”

“ถ้าทำเช่นนี้ ไม่ถูกต้อง ช่วยแนะด้วยว่า ควรทำแบบใดดี จึงจะเหมาะสม?”

ถ้าเราเองมีความตระหนักรู้ มีความเข้าใจถึงความสำคัญในการตั้งคำถามที่ใช้ในการสื่อสาร การดำเนินชีวิตของเราจะเปลี่ยนแปลง และแตกต่างไปจากเดิม และเรายังสามารถช่วยให้คนที่อยู่รอบข้างของเราเกิดการพัฒนาด้าน

การตั้งคำถามที่ดี นำมาซึ่งคำตอบที่ดี ได้แนวทางแก้ไข ได้ผลลัพธ์ ได้ข้อคิด ได้ข้อสรุป เกิดความชัดเจน ความกระฉับ เกิดแรงบันดาลใจ

การตั้งคำถามที่ผิด นำมาซึ่งการหลงทาง ไม่ได้คำตอบ ชวนทะเลาะ เกิดความแตกแยก ไม่ได้ข้อสรุปใดๆ สร้างปัญหาเพิ่มขึ้นไปอีก ท้อแท้

เดือนหน้า มาเรียนรู้กันต่อถึงความสำคัญของการตั้งคำถาม เพื่อให้ได้คำถามที่ดี และได้คำถามที่ทรงพลัง

เปลี่ยนคำถาม เปลี่ยนชีวิต..... ❀

ศูนย์การเรียนรู้อัสสัมชัญ

สอบถามรายละเอียดและติดต่อจองศูนย์การเรียนรู้อัสสัมชัญ ได้ที่
เลขที่ 1/1 หมู่ 7 ตำบลจินดา อำเภอสามพราน จ.นครปฐม
โทร 0-2630-7111-25 ต่อ 414 หรือ 415 โทรสาร 0-2630-6212

WOODTECT
colors..beauty..infinity

คุณสีก หึงสู!
หึง ปกป้อง!
ด้วย วูดเทค

สีย้อมไม้ วูดเทค

นี่ล่ะ **'ตัวจริง'** ที่ผู้ใช้งานยืนยันจับใจ
สีย้อมไม้วูดเทค พัฒนาคุณสมบัติพิเศษของ
เม็ดสี **UV Block Double Nano** ในวูดเทคอะควา
เพิ่มพลังปกป้อง แดด ฝน ถึง 3 เท่า
ซึมลึกถึงเนื้อไม้ สวยทน ช่วยให้ไม้แตกออก
**พิสูจน์ความเป็น 'ตัวจริง' ด้วยประสิทธิภาพ
ที่เหนือชั้น และความคุ้มค่าที่เหนือกว่า**

woodtect.com

Chemglaze®

The ultimate
wooden floor protection.

โพลียูรีเทนแท้ 100% ที่ดีที่สุด จาก

เคมเกลซ

- ✓ เนื้อฟิล์มสีใส เสริมความงามลายไม้ให้สวยเด่น
- ✓ แผ่นฟิล์มหนา แข็ง เหนียวและยืดหยุ่นเป็นพิเศษ
ไม่เปราะแตก ไม่เป็นรอย ไม่หลุดล่อนโดยง่าย
- ✓ สวยทน ใช้งาน คุ้มค่า นานแสนนาน
- ✓ ทนต่อการขีดขูด กระจก น้ำร้อน น้ำเย็น กรด ต่าง

สวยงาม คุ้มค่า

เข้าใจคนรักไม้

* เคมเกลซ Z065 ชนิดเงาภายใน ขายดีที่สุด ในตระกูลเคมเกลซ

PRECISION
ENGINEERING CO., LTD.

บริษัท พรีซิชั่น เอนจิเนียริ่ง จำกัด

คุณเกษม - คุณนวลละออ ตรีชัยเจริญ

รับส่วนลดพิเศษสุด เพื่อช่วยเหลืองานคริสตจักรและคริสตชนทั่วประเทศ

คุณปิ๊ป สรรวิฐ "แพทริค" แดงเดช โทร.02-613-8989 ต่อ 431 , 090-972-4950

บริษัท พรีซิชั่น เอนจิเนียริ่ง จำกัด 153/13 ซอยรองเมือง 3 ถนนรองเมือง เขตปทุมวัน กทม. 10330

โทรสาร: 0-2217-0214 Website: www.woodtect.com, E-mail: mkt@woodtect.com

woodtect.com

คุณสีก หึงสู!
หึง ปกป้อง!
ด้วย วูดเทค

สีวูดเทค อัลตรา ชิลด์

• ออล เวเธอร์ •

สีน้ำอคริลิกแท้ 100% ชนิดกึ่งเงา สำหรับภายนอกและภายใน

Titanium Technology เทคโนโลยีไททาเนียม

มอก. 2321-2549
หนสทว:อากาศ

ฟิล์มสีหายใจใจ

ระบายความชื้นได้

ทำความสะอาดตัวเอง

เริ่มตั้งแต่ราคาตัวถัง 30,000 ทั้ง

LOTUS EFFECT

สีสิ้นเหมือนใบบัวไม่เปียกน้ำ
ระล้างคราบสกปรก

ด้วย Ultra Silicone เทคโนโลยี Super Hydrophobic โมเลกุลมีขนาดเล็มาก เรียงตัวกันอย่างหนาแน่น ทำให้น้ำไม่เกาะฟิล์มสี น้ำจึงรวมตัวเป็นหยดและระเหยกลับสู่บรรยากาศ เมื่อน้ำ และความชื้นไม่สะสม จึงทำให้ไม่เกิดเชื้อรา และตะไคร่น้ำ ป้องกันต่าง และคราบสกปรกได้โครงสร้างเหล็กด้ามไม้ไม่เกิดสนิม แต่ขณะเดียวกัน ยังคงความชื้นออกมา ป้องกันสีโป่งพอง คอกค้อน

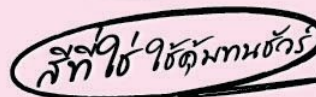

สีวูดเทค

แม็กซ์

สีน้ำอคริลิก 100% สำหรับภายนอกและภายใน
เกรด มอก.

Titanium Technology เทคโนโลยีไททาเนียม

มอก. 272-2549

ปกปิด พื้นผิวได้ดีเยี่ยม

Titanium MAX

สูตรเพิ่มสารไททาเนียมทำให้ **ปกปิด** พื้นผิวได้ดีเยี่ยม โมเลกุลของสีขนาดเล็กเพิ่มประสิทธิภาพแทรกซึมลึก ยึดเกาะเป็นเนื้อเดียวกับผนังปูนได้ดี

ปกป้อง พื้นผิวให้สวยงามนาน

Shield MAX

สูตรผสมผสานการ **ปกป้อง** พื้นผิวให้สวยงามนาน ปกป้องจากรังสียูวี ไม่สะสมความชื้นไว้ ทำให้สีไม่ลอกคร่อน ป้องกันเชื้อรา และคราบสกปรก

ประหยัด งบประมาณ

Saving MAX

สูตรเนื้อสีเข้มข้น เพิ่มพื้นที่ในการทา **ประหยัด** งบประมาณ เนื้อสีแน่น ปกปิดพื้นผิวได้เร็ว ทาได้พื้นที่มากขึ้น ประหยัดเวลา และงบประมาณ

PRECISION ENGINEERING CO., LTD.
บริษัท ตรีซีเอส อเนกประสงค์ จำกัด
คุณเกษม - คุณนวลละออ ทรัพย์เจริญ

รับส่วนลดพิเศษสุด เพื่อช่วยเหลืองานคริสตจักรและคริสตชนทั่วประเทศ
คุณปิอป สหรัฐ "แพทริก" วัฒนะ โทร.02-613-8989 ต่อ 431 , 090-972-4950
บริษัท ตรีซีเอส อเนกประสงค์ จำกัด 153/13 ซอยรองเมือง 3 ถนนรองเมือง แขวงรองเมือง เขตปทุมวัน ถนน 10330
โทรสาร: 0-2217-0214 Website: www.woodtect.com, E-mail: mkt@woodtect.com

woodtect.com

ต่อจากหน้า 32

ผู้เขียนรู้สึกสะท้อนใจ เมื่อทราบต่อมา ภายหลังว่า ความปรารถนาก่อนสิ้นลมหายใจของผู้ริเริ่มออกแบบมหาวิหารนักบุญไอแซคอันยิ่งใหญ่ Auguste Montferrand ไม่ได้รับการตอบสนอง ต่อเมื่อมีการร้องขอให้ฝังศพเขาไว้ที่มหาวิหารแห่งนี้ แต่กลับถูกปฏิเสธจากพระเจ้านิโคลัสที่หนึ่ง เพียงเพราะมหาวิหารนักบุญไอแซค นั้น ยิ่งใหญ่เกินกว่าที่ช่างฝีมือธรรมดาจะนำศพมาเก็บไว้ที่นี่ได้

อย่างไรก็ตามนับเป็นความโชคดีของผู้เขียน ที่ได้มาเยี่ยมชมมหาวิหารนักบุญไอแซค ในช่วงเข้าสู่เทศกาลอีสเตอร์ (Easter) พอดี เพราะนอกจากผู้เขียนจะได้เข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนาคริสต์นิกายออร์ทอดอกซ์ โดยที่ไม่ต้องเสียค่าเข้าชม อันเนื่องจากทางมหาวิหารเปิดโอกาสให้คริสตชนเข้าร่วมพิธีอันยิ่งใหญ่อย่าง

เป็นทางการ มีการบันทึกภาพออกอากาศทางโทรทัศน์ท้องถิ่นในช่วงรายงานข่าวภาคค่ำ ตัวผู้เขียนเองนั้นยังมีโอกาสได้บันทึกภาพเหตุการณ์พิธีกรรมทางศาสนาครั้งสำคัญและยิ่งใหญ่ที่ประเทศนี้ด้วยเช่นกัน

และที่ภาคภูมิใจเพิ่มขึ้นมาอีกกล่าวคือ ผู้เขียนเป็นคนไทยและชาวเอเชียเพียงคนเดียว ในพิธีกรรมอันศักดิ์สิทธิ์วันนั้น ช่างเป็นความประทับใจและตราตรึงมาจนกระทั่งแม้ขณะที่เขียนบทความนี้ ผู้เขียนยังจำได้ถึงภาพคริสตชนร่วมกันสวดมนต์ ภาพการทำเครื่องหมายกางเขนที่ชาวรัสเซียมีความศรัทธามากถึงขนาดก้มลงไปสัมผัสพื้น ภาพเด็ก ๆ และผู้ใหญ่รับศีลจากบาทหลวง เสียงก้องกังวานของระฆังที่ใครก็ตามที่ได้ยินต้องหยุดฟังเหมือนต้องมนต์สะกด

เสียงร้องเพลงสวดมนต์ของคณะประสานเสียงที่ไพเราะชะง่อนไม่จำเป็นต้องรู้ความหมาย แต่เสียงขับร้องสลับกับเสียงนำสวดของพระนำสวดก็สามารถทำให้สาวไทยเพียงคนเดียวในพิธียืนหลังน้ำตาด้วยความปีติยินดีในความโชคดีที่พระเจ้าได้ประทานโอกาสให้ในวันนั้น จนอดคิดไม่ได้ว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและดำเนินมาทั้งหมดนี้ ผู้เขียนเป็นเพียงผู้ออกแบบการเดินทาง และพาตัวเองมายังเมืองแห่งนี้เท่านั้น หากแต่สิ่งมหัศจรรย์ ความลงตัว และความโชคดีที่บังเกิดขึ้นนั้น เป็นไปตามแผนการที่พระเจ้าได้กำหนดให้

ผู้อ่านบางท่านอาจจะมองเป็นเรื่องของความบังเอิญ ในทางตรงกันข้าม ผู้เขียนกลับเชื่อว่า ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นไปได้เพราะพระเจ้าได้

วางแผนการชีวิตไว้ให้แก่เรา พระองค์มีคำตอบให้กับเราทุกคนเสมอ ผู้เขียนลองกลับมาตรองดูว่า หากผู้เขียนเลือกเดินทางให้เร็วขึ้น หรือกลับเมืองไทยช้ากว่าเดิม ผู้เขียนอาจจะเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ประสบภัยจากการเสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บจากเหตุการณ์ที่ไม่ทราบมาก่อนล่วงหน้า หรือแม้แต่เหตุการณ์ลำบากที่ผู้เขียนผจญในระหว่างการเดินทาง ไม่ว่าจะเป็นการได้รับความช่วยเหลือโดยไม่คาดคิดจากคนรัสเซียในยามหลงทางในรวงผึ้งรถไฟใต้ดิน แท็กซี่ใจดีที่อยู่ ๆ ก็ขับผ่านมารับตรงหน้าและพาไปส่งสนามบินทันเวลาแถมลดราคาให้อีก เจ้าของโรงแรมที่พักที่แสนจะใจดีและให้ความช่วยเหลือทุกอย่าง คนขับ

รถโดยสารที่ปลุกเราเมื่อถึงที่หมายไม่ปล่อยให้เลยปายไปไกล เจ้าหน้าที่ตำรวจภายใต้ชุดเครื่องแบบเครื่องขริมสีดำแต่แฝงไว้ด้วยน้ำใจไมตรีคอยชี้เส้นทางและให้ความอุ่นใจทุกทีเพื่อนร่วมทางชาวรัสเซียที่ไม่เพียงแค่อธิบายเส้นทาง แต่ลงทุนเดินไปเป็นเพื่อนเพราะกลัวผู้เขียนหลงทางซ้ำอีก ล้วนต่างหยิบยื่นน้ำใจและมิตรภาพอันดีงามจนสร้างความประหลาดใจให้ผู้เขียนมากมายมหาศาลเกินความคาดคิด และทุกครั้งที่ยังเกิดสิ่งดีงามกับผู้เขียน ก็อดไม่ได้ที่จะแอบยิ้ม และมองขึ้นไปบนท้องฟ้าขอบคุณค่ะ พระเจ้า ที่คุ้มครองดูแลลูกทุกทีและตลอดเวลา

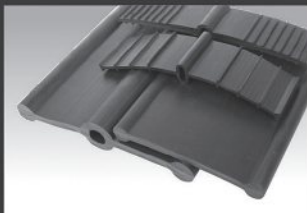
ที่นี่ถ้ามีใครมาถามผู้เขียนอีกว่า “ไม่กลัวหรือ เดินทางคนเดียว” ผู้อ่านคงพอทราบคำตอบในใจของผู้เขียนแล้วว่า

“หากวันนี้ เราได้เลือกวางใจในพระเจ้า มอบชีวิตให้พระองค์ได้ร่วมออกแบบเส้นทางการเดินทางชีวิตของเราแล้ว มีสิ่งใดอีกเล่า ที่เราต้องกลัวและเป็นกังวล ในเมื่อพระองค์จะทรงร่วมเดินทางไปกับเราทุกหนทุกแห่ง และคอยปกป้องคุ้มครองดูแลเรา พระเจ้ามีคำตอบที่ดีและสมบูรณ์ให้กับแผนการชีวิตของลูกแกะของพระองค์เสมอ” ❧

**UNION
ASSOCIATES
THAI
CO., LTD.**
Since 1969

ผู้ผลิตและจำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง
พร้อมบริการติดตั้งงานระบบป้องกันการรั่วซึมทุกชนิดของอาคาร
งานเคลือบพื้นโรงงานอุตสาหกรรม
งานเสริมความแข็งแรงและซ่อมแซมโครงสร้างคอนกรีต
แก้ไขรอยแตกร้าวของอาคาร งานป้องกันสนิมโครงสร้าง
งานหยุดน้ำรั่วกันที่ด้วยวัสดุที่มีคุณภาพและทันสมัย
โดยช่างที่มีความชำนาญ และประสบการณ์สูง
พร้อมการรับประกันผลงาน

- จำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง บำบัดผสมคอนกรีต
ซีเมนต์กันซึม วัสดุซ่อมแซม ฯลฯ
- รับเคลือบพื้น EPOXY, PU และส่วนต่างๆ
ของโรงงาน เพื่อทนทานต่อแรงกระแทก
ลดการสึกกร่อน จากแรงเสียดสีและจากสารเคมี
- รับเคลือบสารป้องกัน การกัดกร่อนจากสารเคมี
- รับติดตั้งระบบป้องกันการรั่วซึมอาคารทุกชนิด

- งานหยุดร่องรอยต่อถนน พื้นโรงงาน และ
โครงสร้างคอนกรีต ด้วยวัสดุฉนวนกันน้ำหลายชนิด
- งานซ่อมแซมรอยรั่วซึม รอยแตกร้าวโครงสร้าง
คอนกรีตด้วยวิธี injection
- งานระบบสีกันความร้อน สะท้อนความร้อนจาก
แสง UV ได้มากกว่า 97%

บริษัทยูเนียน แอ็สโซซิเอทส์ (ไทย) จำกัด

20 ซอยประชาอุทิศ 59 แขวง 1 ถนนประชาอุทิศ
แขวงบางมด เขตทุ่งครุ กรุงเทพฯ 10140
โทรศัพท์ 02 4279380-1 แฟกซ์ 02 427 9492
email: sales@union-thai.com / www.union-thai.com

4 เคล็ดลับความสัมพันธ์ที่ดีขึ้น และจิตใจสงบสุข

มีคำถามจากผู้คนมากมายที่ผมพบว่า จะทำอย่างไรให้ความสัมพันธ์ที่บ้าน ที่ทำงาน ดีขึ้น และจิตใจของเราก็มีความสุขด้วยในเวลาเดียวกัน

ผมจึงเขียนสรุป 4 เคล็ดลับเพื่อช่วยให้ความสัมพันธ์ดีขึ้น และจิตใจสงบสุขมาแบ่งปันให้กับทุกท่านครับ หัวใจสำคัญคือเมื่อท่านสัมผัสความต้องการของท่านได้เร็วขึ้น จิตใจของท่านจะสงบสุขมากขึ้น มีความกรุณาเพิ่มขึ้น ความสัมพันธ์ และการทำงานร่วมกับคนอื่นจะเปลี่ยนแปลงในทางบวกด้วย

4 เคล็ดลับความสัมพันธ์ที่ดีขึ้นและจิตใจสงบสุข

ให้ท่านหาที่สงบๆ เปิดใจ ภาวนาขอพระเจ้าเป็นแสงสว่าง นำทางท่านและคนในครอบครัว ในที่ทำงานของท่าน ให้ท่านพบสิ่งดี มีความหมายในชีวิตและในความสัมพันธ์ ให้ทุกสิ่งเป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์

1) ตอนเย็นหรือตอนค่ำของทุกวัน ขอให้ท่านมองย้อนกลับและเขียนเหตุการณ์ด้านความสัมพันธ์หรือการทำงานที่กระทบใจท่านสั้นๆ 1-3 ประโยค เช่น

“วันนี้ฉันทำงานสำคัญที่ฉันรักอยู่งานหนึ่ง ฉันทุ่มเทอย่างเต็มที่ แต่ฉันรู้สึกหงุดหงิดเพื่อนร่วมงานคนหนึ่ง”

BRING Love
into each
Step.

2) ค้นหาความรู้สึกและความต้องการของท่าน

ค้นหาความรู้สึกและความต้องการของท่าน โดยดูรายการความรู้สึกและความต้องการด้านล่างของบทความนี้ แล้วขีดเส้นใต้ความรู้สึกและความต้องการเด่นๆ ที่เกิดขึ้นในตัวท่าน เช่น

“ฉันรู้สึกหงุดหงิดเพราะต้องการความร่วมมือ”

หายใจเข้าออกช้าๆ ลึกๆ กว่าปกติสักครั้งหนึ่ง และโฟกัสไปที่ความรู้สึกและความต้องการที่เกิดขึ้นนั้น

เมื่อท่านสัมผัสกับความรู้สึกและความต้องการที่เกิดขึ้นภายในตัวท่านสักพักหนึ่งแล้วลองสังเกตว่าความรู้สึกของท่านมี

การเปลี่ยนแปลงหรือไม่ อย่างไรบ้าง

3) ทหาความรู้สึกและความต้องการของ คู่กรณีของท่าน

ท่านสามารถหาความรู้สึกและความต้องการของคู่กรณีของท่าน โดยการคาดคะเนความรู้สึก ความต้องการของเขาจากรายการความรู้สึกและความต้องการ และขีดเส้นใต้ความรู้สึกและความต้องการเด่นๆ ของเขา โดยคาดคะเนว่าเขาคงรู้สึก ..... เพราะเขาต้องการ .....

เช่น เป็นไปได้ว่าอีกฝ่ายหนึ่งอาจรู้สึกกังวลใจ เพราะเขาต้องการรับผิดชอบ (ในงานอื่นๆ ของเขาด้วย) เขาจึงไม่ได้ให้ความร่วมมือกับท่านอย่างเต็มที่

4) ทหาทางเลือกใหม่ๆ ที่ตอบสนอง ความต้องการของท่านและของเขา

เมื่อท่านชัดเจนกับความรู้สึก ความต้องการของท่าน และเห็นความรู้สึก ความต้องการของคู่กรณีแล้ว ท่านสามารถตอบสนองความต้องการของทั้งสองฝ่ายได้ โดยการหาทางเลือกใหม่ๆ หลายๆ ทางที่ช่วยให้ท่านได้รับสิ่งที่ท่านต้องการ โดยปล่อยวางการติดยึดเรื่องบุคคลหรือวิธีการ เช่น

ท่านหงุดหงิดเพราะท่านต้องการความร่วมมือ แต่ท่านยังไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากคนคนหนึ่งในที่ทำงานของท่าน

ท่านเข้าใจว่า เขากำลังกังวลเพราะต้องรับผิดชอบงานหลายๆ อย่าง จึงไม่สามารถให้ความร่วมมือกับท่านได้อย่างเต็มที่

ดังนั้นท่านอาจหาทางเลือกใหม่ๆ ที่ช่วยให้ท่านได้รับความร่วมมือ เช่น ขอเวลา

ปรึกษาหารือกับเขาเพื่อหาทางออกร่วมกันที่ทำให้ทั้งสองฝ่ายสบายใจ หรือ ท่านอาจขอให้ทีมงานคนอื่นมาช่วยท่าน ฯลฯ

จบด้วยการขอบพระคุณพระเจ้าและขอบพระคุณแห่งการรู้ตัวในพระองค์ ให้ท่านติดตามพระเยซูเจ้าและแม่พระในหนทางแห่งความเชื่อ ความหวัง และความรัก ในทุกวันของชีวิต

เมื่อท่านปฏิบัติตามเคล็ดลับทั้ง 4 ประการนี้อย่างต่อเนื่องกัน 1-14 วัน ท่านจะสังเกตเห็นการเปลี่ยนแปลงในทางบวกเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ทั้งด้านความสัมพันธ์และความสงบสุขในจิตใจของท่าน

ขอพระเยซูเจ้าและแม่พระอวยพรท่านผู้อ่านทุกท่านและทุกคนในครอบครัว มีความสัมพันธ์ที่ดีขึ้นๆ และมีความสุขในจิตใจนะคะ

เรียบเรียงจากหนังสือ "สื่อสารสร้างสันติ" (2559) โดย ดร.ไพรินทร์ โชติสกุลรัตน์ และ นริศ มณีขาว. สถาบันสิทธิมนุษยชนและสันติศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล, 2559.

"ฝึกใจกาย สลายเครียด อารมณ์ลบ & แผลใจ" ผลลัพธ์ : จิตใจสงบสุข งานดี สัมพันธ์ดีขึ้นในทันที ด้วย TRE® รวม 9 ศาสตร์ใหม่ ครั้งที่ 9 เรียนครั้งเดียว นำใช้ได้ตลอดชีวิต โดยไม่ต้องเล่าเรื่องของคุณให้ใครฟัง วันที่ 5-6 สิงหาคม 2560 เวลา 09.00-17.00 น. มูลนิธิ เซนต์คาเบรียล ซ.ทองหล่อ สุขุมวิท

วิทยากร : นริศ มณีขาว. ดูรายละเอียด Website/Facebook บ้านใส่ใจ carefor.org สมัครได้ที่ Line ID: narislove โทร. 09-3445-1665

ความรู้สึก

ความรู้สึกเกิดจากความต้องการของเรา- ไม่ใช่เกิดจากการกระทำของผู้อื่น
 ันรับผิดชอบต่อความรู้สึกของฉันทัน โดยรู้ว่าเบื้องหลังความรู้สึกคือความต้องการอะไร

ความรู้สึกเมื่อความต้องการไม่ได้รับการตอบสนอง

กลัว ใจเสีย, ใจหาย, ระแวง, ตกใจ, ประหม่า	สับสน ลังเล, งง, ส่องจิต, สองใจ, ไม่นั่นใจ, สงสัย, หวั่นไหว	อาย ละอายใจ, ขายหน้า
เครียด วิตกกังวล, กลุ้มใจ, หงุดหงิด, เป็นห่วง, ว้าวุ่นใจ, หนักใจ, กัดฟัน, อึดอัด, ผินใจ, ลำบากใจ, กระวนกระวาย, ปั่นป่วน, ร้อนใจ, อึดอัดใจ, วุ่นวายใจ, กระสับกระส่าย, จำใจ, เตือดร้อน		
เขิน เห็นทาง, เขินขา, ไหมแยแส, ไม่ยินดียินร้าย, เข็ง	เหนียว ท้อ, หมัดกำลังใจ, หมัดไฟ, หมัดแรง, อ่อนใจ, ซึม, เพลีย, อึดโรย, เหี่ยวเฉา, ล้า, อ่อนแรง	
โกรธ เคือง, แค้น, โหมโห, สะใจ, เจ็บใจ, บาดหมาง, ผิดใจ	รำคาญ กวนใจ, ขัดใจ	
เสียใจ เศร้า, ทุกข์ใจ, เจ็บ, ผิดหวัง, สลดใจ, สะเทือนใจ, เจ็บปวด, ทรมาน	ตกใจ แปลกใจ, ประหลาดใจ, ช็อค	อ่อนแอ เปราะบาง, ไม่มีมั่นคง
เกลียด หมั่นไส้, ไม่ชอบ, รังเกียจ, ขยี้ขย้าง	อิจฉา โหยหา, น้อยใจ, เหนง, ว้าวุ่น, งอน ขยี้ขย้าง	

ความรู้สึกเมื่อความต้องการได้รับการตอบสนอง

สงบ สันติ, สบายใจ, เย็นใจ, นิ่ง, เต็มอิ่ม, ปล่อยวาง, เบาใจ, ผ่อนคลาย, ราบเรียบ, โล่งใจ, พอใจ, วางใจ, อิ่มใจ	สนุก เป็นสุข, ตลกขบขัน, ดีใจ, ยินดี, ปลื้ม, ครื้นครึกใจ	
จำใจ สดชื่น, คึกคัก, เบิกบาน, สดใสกระตือรือร้น, กระปรี้กระเปร่า, ชื่นใจ	ขอบคุณ ซาบซึ้ง, ประทับใจ, ตื้นตันใจ	ตื่นเต้น ประหลาดใจ, ตื่นตาตื่นใจ
สนใจ ใส่ใจ, ตื่นตัว มีความหวัง มีกำลังใจ	มั่นคง มั่นใจ, มีพลัง, ภูมิใจ, อุ่นใจ, เข้มแข็ง, หนักแน่น, ปลอดภัย, เต็มใจ, แน่ใจ	รัก อ่อนโยน, เห็นใจ, เปิดใจ, เป็นมิตร, อบอุ่น, เอ็นดู, ถูกใจ, ชอบใจ

เรียนเรียงและปรับปรุงจาก cnvc.org

ความต้องการ (คุณค่า)

เบื้องหลังการกระทำของมนุษย์คือการตอบสนองความต้องการบางอย่าง

ความต้องการ(คุณค่า)พื้นฐานของมนุษย์	ความต้องการ(คุณค่า)หลัก ความเข้าใจ
อิสรภาพ ทางเลือก, ทำอะไรได้ด้วยตัวเอง, การเติบโต, ความเคารพ, คุณค่าในตัวเอง	การเฉลิมฉลอง ความหวัง, การแสดงความยินดี, การแสดงความรักเสียดใจ
ความชัดเจน/ความเข้าใจ การเรียนรู้, ปัญญา, ประสบการณ์, ความรู้, สติรู้คิด	การอุทิศตน ความสามารถ, ประสิทธิภาพ, ความราบรื่น, เป้าหมายชีวิต, การทำอะไรเพื่อผู้อื่น
ความคิดสร้างสรรค์ ความสุข, ความสนุก, ความสดชื่น, แร้งบันดาลใจ, ความมีระเบียบ, ความยืดหยุ่น, การเล่น, การค้นพบ, วิสัยทัศน์, อารมณ์ขัน	ชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณ ความรัก, สันติสุข, ความสงบ, ทิศทางชีวิต, การดูแลฝ่ายจิตใจ, ความใกล้ชิด- ธรรมชาติ-พระเจ้า-พระธรรม, ความงดงาม
การเป็นตัวของตัวเอง ความหมายชีวิต, ศักดิ์ศรี	การอิงอาศัยกัน ความรัก, การยอมรับ, ความชื่นชม, ความ ใกล้ชิด, มิตรภาพ, ความกรุณา, ความสัมพันธ์, ความร่วมมือ, ความเห็นอกเห็นใจ, การช่วยเหลือ, ความมีน้ำใจ, ความเข้าใจ, การดูแลเอาใจใส่, กำลังใจ, ความเท่าเทียม, ความกลมเกลียว, ความซื่อสัตย์, ความสามัคคี, ความมั่นใจ, การสนับสนุน, ความไว้วางใจ, ความเป็นหนึ่งเดียว, ความอบอุ่น, ความจริงใจ, ความเคารพ, การสื่อสาร, การรับฟัง
การดูแลร่างกาย อากาศ, อาหาร, น้ำ, สัมผัส, ที่อยู่อาศัย, การพักผ่อน, ความสบายกาย, การออกกำลังกาย, การแสดงออกทางเพศ, พื้นที่ส่วนตัว, ความวางใจ	ความปลอดภัย การคุ้มครองจากภัยอันตราย, ความสบายใจ, ความมั่นคง, ความเชื่อถือได้, การเยียวยารักษา, ความยุติธรรม, การมีชีวิตรอด

เรียนเรียงและปรับปรุงจาก cnvc.org

เยาวชนของเรา

ศิษย์พระคริสต์

สัมผัสชีวิตเทเซ่

น้องแพรว นางสาวชนิดาภา จันทรเพ็ญ สังกัดวัดแม่พระปฏิสนธินิรมล

สวัสดีค่ะเพื่อน ๆ เยาวชนทุกท่าน คอลัมน์ “เยาวชนของเรา” ฉบับนี้ขอแนะนำผู้แทนเยาวชนไทย ที่จะเข้าร่วมสัมผัสชีวิตเทเซ่ ระยะ 3 เดือน ซึ่งในปีนี้เป็นทางไปพร้อมกัน 3 ท่าน ได้แก่ **น้องแพรว** จากองค์กรนิสิตนักศึกษาคาทอลิกฯ **น้องพลอย** จากสังฆมณฑลอุบลราชธานี และ**น้องตี่ง** จากนิยายลูเธอรัน ทั้งสามท่านจะเดินทางโดยสายการบินเตอร์กิช แอร์ไลน์ ในวันที่อาทิตย์ที่ 16 กรกฎาคม 2017 และร่วมสัมผัสชีวิตเทเซ่ 3 เดือน ถึงวันอาทิตย์ที่ 8 ตุลาคม 2017

น้องแพรว นางสาวชนิดาภา จันทรเพ็ญ เกิดวันที่ 26 พฤษภาคม ค.ศ. 1995 สังกัดวัดแม่พระปฏิสนธินิรมล บ้านน้อยสามเหลี่ยม จ.ขอนแก่น อยู่บ้านเลขที่ 61/16 ซ.กสิกรทุ่งสร้าง 5 หมู่ 13 ถ.กสิกรทุ่งสร้าง ต.ในเมือง อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40000 ในโอกาสนี้แพรวขอแบ่งปันประสบการณ์การมีส่วนร่วมในงานอภิบาลเยาวชนแก่เพื่อน ๆ

กิจกรรมในการมีส่วนร่วมกับทางวัดที่สังกัดในปัจจุบัน คือ หนูได้รับมอบหมายให้อ่านบท

อ่าน สลับกับน้องๆ เยาวชนที่มาวัดเหมือนกัน เดิน ถูทาบ้าง สั่นกระดิ่ง และช่วยพี่ๆ เขาร้องเพลงเป็นหลักค่ะ พอมีฉลองวัดอย่างครั้งล่าสุดก็ช่วยกันทำวุ้นกับพี่ยุ้ย และน้องๆ ของชมรมไปแจก

บทบาทที่ได้รับมอบหมายกับการมีส่วนร่วมกับเยาวชน และองค์กร คือ หนูศึกษาที่มหาวิทยาลัยขอนแก่น และที่นี่ก็มีชมรมนักศึกษาคาทอลิก หนูจึงได้รับมอบหมายให้เป็นเหรียญก ในการดูแลเรื่องเงินของชมรม แต่จริงๆ ในการทำงานกับชมรมนักศึกษาคาทอลิกนั้น เราไม่ใช่แค่ดูแลเพียงเรื่องเงินอย่างเดียว แต่เรายังต้องดูแลเรื่องการดำเนินการยื่นเอกสาร เขียนโครงการ ในการทำกิจกรรมของชมรมแก่มหาวิทยาลัยอีกด้วย ด้วยเหตุที่ว่าชมรมของเราสมาชิกค่อนข้างที่จะมีฐานะหลายอย่าง เราจึงต้องช่วยเหลือกันและแบ่งงานกันเท่าที่จะทำได้

ส่วนกิจกรรมในด้านของเยาวชนของสังฆมณฑล หนูเคยได้ไปค่ายเยาวชนระดับชาติที่เชียงใหม่ ปกติแล้วก็ได้ช่วยงานพี่ๆ อยู่บ่อยๆ และในปีที่ผ่านมาได้ช่วยงานยุวธรรมทูตสัญจร ไปตาม

งานฉลองวัด ในสังฆมณฑลจะพาเด็กๆ วาดรูประบายสี ตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับยุวธรรมทูต และงานล่าสุดคือได้รับโอกาสเป็นตัวแทนเยาวชนของสังฆมณฑลอุดรธานี เข้าร่วมงานเยาวชนโลก ที่จัดขึ้น ณ ประเทศโปแลนด์ ซึ่งเป็นพระพร และโอกาสที่ดีมากๆ ในการที่ได้ไปครั้งนั้น

ในโอกาสที่หนูได้รับคัดเลือกจากองค์กรนิสิตนักศึกษาคาทอลิกฯ ให้เป็นผู้แทนเยาวชนเข้าร่วมการสัมผัสชีวิตเทเซ่ ครั้งนี้ หนูคิดว่าเราเป็นตัวแทนของหลายคนที่ได้รับโอกาสที่มีค่ามากๆ ในการได้ไปก็จะตั้งใจเรียนรู้และพยายามตั้งใจทำทุกอย่างให้ดีที่สุด ให้สมกับโอกาสที่ได้รับ และเก็บเกี่ยวความรู้ในทุกๆ ด้าน มาปรับใช้ในชีวิตของตนเอง เรียนรู้การแบ่งปันของตนเอง และผู้อื่นให้เกิดประโยชน์สูงสุดและหลังกลับมาจากการสัมผัสชีวิตที่เทเซ่ หนูจะพยายามแบ่งปันการใช้ชีวิตที่นั่น ประสบการณ์ความรู้ในการสวดภาวนาเทเซ่ แก่ทุกคนเมื่อมีโอกาส ที่สำคัญหนูอยากจัดเทเซ่เป็นหลายๆ เพราะหนูได้รับมอบหมายให้จัดสวดเทเซ่ที่ไร ไม่ค่อยดีเลย

หนูอยากจัดสวดเทเซ่เพื่อคนอื่นเยอะๆ และจะนำประสบการณ์ที่ได้ไปแก้ปัญหา ในสิ่งที่เรานับอุปสรรคที่เกิดขึ้นกับทั้งตัวเราและคนรอบข้างได้ไม่มากนัก

จากการฟังหลายๆ คนได้แบ่งปัน และเคยเปิดเจอพี่ที่เขาเคยไปแล้วมาเล่าแบ่งปันให้ฟัง คือเทเซ่เป็นหมู่บ้านเล็กๆ แห่งหนึ่งในประเทศฝรั่งเศส เป็นชุมชนของคริสตศาสนา โดยมีผู้ก่อตั้งคือ **ภราดาโรเจอร์** แต่ปัจจุบันท่านได้เสียชีวิตลง ในขณะที่มีการภาวนาเทเซ่ในหมู่บ้าน การทำเทเซ่เป็นการสวดภาวนาเพื่อทุกคน มีการไต่รตรองจากการร้องเพลงซ้าๆ จนจิตใจเราสงบ และยังเป็นการสวดที่คริสตชนทุกนิกายใช้สวดภาวนา ไม่เฉพาะคาทอลิกเท่านั้น ที่นั่นจะมีการทำกิจวัตรมากมาย และที่สำคัญคือสวดภาวนาเทเซ่บ่อยๆ

หนูคิดว่าหลังจากกลับมาจากการสัมผัสชีวิตเทเซ่ คุณพ่อน่าจะคาดหวังให้หนูช่วยรวบรวมเยาวชนให้เข้มแข็งมากขึ้น ผ่านทางกิจกรรม ค่าย หรือการทำงาน **☺**

ต่อจากหน้า 4

พระสัญญาข้อที่ 4

“เราจะเป็นที่ลี้ภัยอันปลอดภัย
ของผู้ที่อยู่ในภัยอันตรายของศัตรูแห่งชีวิต
และเป็นต้นเมื่อใกล้จะตาย”

พระสัญญาข้อที่ 5

“เราจะประทานพระพรอย่างอุดมสมบูรณ์
มายังกิจการงานทุกอย่างของเขา”

พระสัญญาข้อที่ 6

“คนบาปจะพบที่อาหารและมหาสมุทร
แห่งความเมตตาที่ไม่มีขอบเขต
ในพระหฤทัยของเรา”

พระสัญญาข้อที่ 7

“วิญญาณที่ศรัทธาร้อนรน
จะก้าวสู่ความศักดิ์สิทธิ์ที่สูงขึ้น”

พระสัญญาข้อที่ 8

“เราจะอวยพรทุกบ้านที่มีรูปพระหฤทัย
ของเราตั้งไว้เป็นที่เคารพบูชา”

พระสัญญาข้อที่ 9

“วิญญาณที่เย็นเฉยจะกลับเป็น
วิญญาณที่ร้อนรน”

พระสัญญาข้อที่ 10

“เราจะประทานพระพรให้พระสงฆ์
สามารถเข้าถึงจิตใจของผู้มีใจแข็งกระด้าง”

พระสัญญาข้อที่ 11

“เราจะจารึกชื่อของผู้ที่เผยแพร่ความศรัทธา
ไว้ในพระหฤทัยของเราตลอดไป”

พระสัญญาข้อที่ 12

“ผู้ที่รับศีลมหาสนิทในวันศุกร์ต้นเดือน
9 ครั้งต่อเนื่องกัน จะได้รับพระพร
แห่งการเป็นทุกข์ถึงบาปในวาระสุดท้าย”

DaDa Sound System
www.dadasoundsystem.com

Professional Light & Sound Systems

We provide a variety of equipments that are suitable for all type of events; Grand Opening, Product Launches, Concert, Fashion Show, Wedding, Seminar, Conference, Party, Exhibition & Expo.

tel: +66(0)2-424-6150, +66(0)2-434-0912
contact: www.dadasoundsystem.com
facebook.com/dadasoundsystem
dadasoundsystem@yahoo.com
dada_sound@hotmail.com
IG: @dadasoundsystem

รับจัดระบบแสงสีเสียงและเครื่องดนตรี สำหรับงานแต่งงานทั่วประเทศ

คุณสมโภชน์ - จินดา ศรีประยูร

บริษัท ดาดาซาวด์ จำกัด

63/3 ถนนบางขุนนนท์ แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700

โทร./แฟกซ์. 0-2424-6150, 0-2434-0912

ราคาพิเศษสุด..สำหรับงานคริสตชน

ติดต่อ คุณสุภาดา 081-823-7860

ชวนน้องคุย

ชวนน้องคุย

“ยิ้ม ยิ้ม ยิ้ม 2017”

“รอยยิ้ม” ทำให้โลกสวย เสริมสร้างกำลังใจ ...ทุกครั้งที่น้องๆ มีภาพสวยๆ ยิ้มๆ ก็รีบส่งภาพ มาร่วมสนุกแบ่งปันรอยยิ้ม กับโครงการ “ยิ้ม... ยิ้ม... ยิ้ม... 2017” กับสโมสรอุดมศึกษา ในคอลัมน์ “จูเนียร์ไฟโต้” ขอแบบเป็นรอยยิ้มซดๆ นะครับ

พี่ป๋อง ขอขอบคุณบรรดาคุณพ่อ คุณแม่ ผู้ปกครอง และผู้ใหญ่ใจดีทุกๆ ท่าน ที่คอยสนับสนุนกิจกรรมนี้ ขอขอบคุณอีกครั้งสำหรับความกรุณาต่างๆ มา ณ โอกาสนี้ และในเวลาเดียวกันขอเชิญชวนให้ส่งภาพ “ยิ้ม ยิ้ม ยิ้ม” ของน้องๆ เด็กๆ เข้ามาร่วมสนุกกันเยอะๆ เมื่อส่งภาพมาร่วมสนุก...อย่าลืมเขียนชื่อ ที่อยู่ และ “ตั้งชื่อภาพ” มาด้วยก็จะดีมาก ๆ ครับ

ส่งมาที่ พี่ป๋อง สโมสรอุดมศึกษา ชั้น 8 เลขที่ 122/11 ซ.นนทรี 14 ถนนนนทรี ยานนาวา กรุงเทพมหานคร 10120 หรือส่งทาง E-mail: udomsarn@gmail.com นะครับ

“...สิ่งเดียวที่คิดจะแข่งขัน นั่นคือตัวของเรา อาจจะเคยดีแล้วเมื่อวันเก่า แต่ก็ยังไม่พอ ต้องดีกว่าเก่า ต้องดีกว่า บอกตัวเองไว้ทุกวัน”

สวัสดีน้องๆ ที่น่ารักทุกคน พี่ขอให้น้องๆ เด็กๆ ทุกคนมีความขยันและตั้งใจจริงๆ ที่จะปรับเปลี่ยนตัวเองในการเรียนหนังสือ และ “ขอย้ำ” ว่า “อย่าเข้าไปเชื่อมต่อกับสื่อออนไลน์ที่ไร้สาระ” มันจะทำให้น้องๆ ตกหลุมพราง และกลายเป็น “เด็กติดสื่อออนไลน์จอมแถม” แล้วน้องๆ จะเสียการเรียนในที่สุด

“จงหยุด!” และปรับเปลี่ยนตัวเอง ขยันศึกษาเล่าเรียนเพื่อคุณพ่อคุณแม่ พี่ขอเป็นกำลังใจให้น้องๆ ทุกคน “สู้..! สู้..!” นะครับ

สำหรับน้องๆ ที่สนใจ อยากจะสมัครเป็นสมาชิกของสโมสรอุดมศึกษา “สมัครฟรี” รีบกรอก “แบบฟอร์มใบสมัคร” แล้วส่งมาตามที่อยู่ของสโมสรอุดมศึกษา ยินดีต้อนรับทุกคน ครับผม

รางวัลชมเชย

น้องปารุดา อ่อนสุวรรณ น้องคณิตม์ อ่อนสุวรรณ น้องอเล็กซานเดอร์ รอส น้องธันวา เสนาจักร
น้องดรุณี สร้อยมาลา น้องจันทราทิพย์ กิจไพศาล

รักพระคัมภีร์

เพื่อนลับเพื่อนให้คม

เธอเคยเห็นที่เปิดกระป๋องไฟฟ้าที่สามารถเป็นที่ลับมีดได้ด้วยหรือไม่ มันมีที่สำหรับให้ใส่มีดลงไปข้างใน และชิ้นส่วนของโลหะจะฉุดมีดอย่างแรงและจะทำให้มีดคมขึ้น เธอทราบหรือไม่ว่า เพื่อนคนหนึ่งสามารถเป็นเหมือนกับที่ลับมีด ในพระคัมภีร์มีกล่าวไว้ว่า “เหล็กลับเหล็กให้คมขึ้นได้ คนคนหนึ่งก็ช่วยเพื่อนให้ฉลาดขึ้นได้ด้วย” เธอลองเดาดูว่าสิ่งนี้หมายถึงอะไร?

***

เธอเคยมีความคิดที่ยอดเยียมและนำไปบอกกับเพื่อนคนหนึ่ง เพื่อนของเธอตื่นเต้นและเขาเริ่มเสริมความคิดอันนั้นของเธอ ซึ่งช่วยให้ความคิดของเธอดีขึ้น ความคิดใหม่ที่เพื่อนของเธอให้ก็ยังคงเป็นความคิดอีกอันหนึ่ง

โดยเวลาที่เธอได้บอกความคิดทั้งหมดออกมา ความคิดที่ยอดเยียมครั้งแรกนั้นจะกลายเป็นความคิดที่ยอดเยียมมากขึ้น นี่คือความหมายของพระคัมภีร์... คนเราต้องการผู้อื่นเพื่อ “ถูกซัดเกลา” เหมือนเป็นการลับความคิดและจิตใจ เมื่อเธอพูดเรื่องพระกับเพื่อน มันจะเกิดสิ่งที่น่าสนใจคือ ความคิดของเธอและของเพื่อนจะช่วยเสริมซึ่งกันและกัน เธอจะรู้สึกแปลกใจแน่นอน เพราะนั่นเป็นพระจิตเจ้าที่ช่วยหล่อเลี้ยงความเชื่อ ความศรัทธาในเวลาที่เราคิดถึงองค์พระผู้เป็นเจ้า

น้องๆ ควรอ่าน พระคัมภีร์ ภาคพันธสัญญาเดิม ในหนังสือสุภาษิต บทที่ 27 ข้อ 17 นะครับ

การ์ตูน...คนดี

“รู้ว่าเมื่อใดควรเฉลิมฉลอง”
...know when to celebrate

จากการ์ตูน Saints...are...ขอโม้
ถอดความโดย : ครุบ้านนอก

สมาชิกใหม่

สวัสดีครับ...มาถึงช่วงของ “สมาชิกใหม่” จุดประสงค์ของสโมสรฯ เพื่อให้เพื่อนๆ ได้รู้จัก “เพื่อนใหม่” สโมสรฯ แต่หากต้องการรู้จักกันมากขึ้น แลกเปลี่ยนความคิด แบ่งปันประสบการณ์ ก็ขอให้ติดต่อผ่านทางโรงเรียน หรือ สถาบันที่เพื่อนใหม่สังกัด นะครับ

*น้องณัฐพร โล่ (น้องหวน) *3276*

เกิด : 26 พฤศจิกายน

การศึกษา : โรงเรียนศิริมาตย์เทวี

วิชาที่ชอบ : คณิต เพราะมีความเข้าใจง่าย

อนาคตอยากเป็น : ชีสเตอร์ เพราะอยู่กับพระมาก

เป็นคนมีนิสัย : สนุกสนาน

สัตว์ที่ชอบ : แมว สุนัข กระจ่า

ชอบใช้เวลาว่าง : วาดภาพ

กีฬาที่ชอบ : วิ่งแข่ง ว่ายน้ำ

อาหารที่ชอบ : ก๋วยเตี๋ยว

ความสามารถพิเศษ : วาดรูป

อื่นๆ : มีพี่น้อง 2 คน เป็นหญิง 2 คน เป็นคนที่ 2

*น้องกมลพร พิศวน์ (น้องหุก) *3277*

เกิด : 10 ตุลาคม

การศึกษา : โรงเรียนโยนออฟอาร์ค

วิชาที่ชอบ : พละ เพราะได้ออกกำลังกาย

อนาคตอยากเป็น : แพทย์ เพราะได้ช่วยเหลือผู้อื่น

เป็นคนมีนิสัย : ร่าเริง ใจดี

สัตว์ที่ชอบ : แมว

ชอบใช้เวลาว่าง : ฟังเพลง ดูหนัง

กีฬาที่ชอบ : บาสเกตบอล

อาหารที่ชอบ : น้ำพริกกะปิ

ความสามารถพิเศษ : ร้องเพลง วิ่ง เต้น วาดรูป เล่นกีฬา

อื่นๆ : มีพี่น้อง 2 คน เป็นหญิง 2 คน เป็นที่ 1

ผ่อนคลายสไตล์พี่อ้อย

พี่อ้อย

สวัสดีค่ะน้องๆ ที่น่ารักทุกคน ฉบับนี้พี่อ้อยมีนิทานมาฝากอีกเช่นเคย ชื่อเรื่อง “รวมกันเราอยู่” เรื่องมีอยู่ว่า

ครั้งหนึ่งมีแม่วัวอยู่ 4 ตัว ทั้ง 4 ตัวอยู่ด้วยกันในฝูงมาตั้งแต่เล็กๆ และแม่วัวทั้งสี่ตัวก็มีลูกวัวตัวเล็กๆ ที่มันต้องคอยดูแล บรรดาแม่ๆ จะช่วยเหลือซึ่งกันและกันตลอดในการดูแล อย่างเวลาที่ลูกของตัวไหนเดินออกนอกเส้นทาง บรรดาแม่วัวก็จะช่วยกันดูแลให้ลูกๆ ของทั้งฝูงปลอดภัย

วันหนึ่ง มีเสือตัวหนึ่งมาด้อมๆ มองๆ มันคิดอยากจะกินลูกวัว คิดว่าเนื้อคงจะนุ่มอร่อย คิดแล้วมันก็วิ่งเข้าไปที่จะตะครุบลูกวัวแต่แม่วัวทั้ง 4 ก็เอาเท้ามาช่วยกันถีบและไล่เสือออกไป เมื่อรวมกันทั้ง 4 ตัวแล้วเสือกก็หาทางหลบหลีก และต้องถอยกลับไป

เจ้าเสือกู้สึกเสียหน้ามากที่สู้วัวไม่ได้ มันกลับไปครุ่นคิดว่าจะทำอย่างไร ยิ่งไงๆ มันจะต้องกินลูกวัวให้ได้ วันรุ่งขึ้นเสือกก็ปลอมตัวไปเป็นวัวเพื่อไปคุยกับแม่วัวตัวที่ 1 มันทำเสียงอ่อนหวานเพื่อคุยกับแม่วัวตัวนั้นว่า “เธอจ้า ฉันได้ยินมาว่าเมื่อวาน พวกเธอสามารถไล่เสือไปได้ไม่ทำให้มันกินลูกๆ เก่งจังเลย ใครเป็นหัวหน้าของกลุ่มเธอจ๊ะ?” แม่วัวก็ตอบไปว่า “เราไม่ได้มีหัวหน้า แต่เราร่วมมือกันจ๊ะ” เสือกในคราบวัวก็พูดต่อว่า “เอ๊ะ ที่ฉันได้ยินมาไม่ใช่อย่างนั้นนะ” แม่วัวตัวที่สองบอกว่า นางเก่งที่สุดและเป็นผู้นำ ถีบได้แรงสุด”

แม่วัวตัวที่หนึ่ง รู้สึกโกรธเลยไปหาแม่วัวตัวที่สองแล้วพูดว่า “เข้าหนักใช้ไหม นี่แหละ” แล้วก็ถีบแม่วัวตัวที่สองเลยโดยไม่พูดคุยอะไรกัน แม่วัวตัวที่สอง ทั้งตกใจทั้งโกรธ แม่วัวตัวที่สามและสี่ เห็นเหตุการณ์แล้วก็ตกใจเช่นกัน รีบเข้ามาห้าม พอถามไปถามมาว่าเกิดอะไรขึ้น แม่วัวตัวที่สองก็บอกว่าไม่เคยพูดจาแบบนี้เลย และแม่วัวตัวที่สามและสี่ ก็เป็นพยานยืนยันได้ แม่วัวตัวแรกจึงรู้สึกเสียใจที่ทำอะไรไปโดยไม่ได้อถาม แล้วทั้งสี่ตัวก็คิดเอะใจได้ว่า แม่วัวที่มาพูดเรื่องนี้คือใครนะ ไม่เคยเห็นมาก่อนในฝูง

ในระหว่างที่บรรดาแม่วัวกำลังทะเลาะและถกเถียงกันอยู่นั้น เสือกก็แอบไปตะครุบลูกวัวตัวหนึ่ง ลูกวัวส่งเสียงร้อง เมื่อแม่วัวได้ยินเสียงร้องก็รีบวิ่งไปดูแต่ก็ไม่ทันแล้ว เสือกได้กินลูกวัวไปแล้ว และมันกำลังจะไปตะครุบลูกวัวอีกตัวหนึ่งด้วย แม่วัวทั้งสี่ตัวตกใจมาก แต่ก็ตั้งสติร่วมกัน ออกแรงถีบเสือกอีกครั้งให้ล้ม เสือกตกใจว่า ทำไมบรรดาแม่วัวสามารถกลับมาร่วมมือกันได้อีก ทั้งๆ ที่มันได้ยุยงให้แตกคอกันไปแล้ว

หลังจากนั้นเสือกก็วิ่งหนีไปและไม่กลับมาพยายามกินลูกวัวฝูงนี้อีก ส่วนแม่วัวก็คุยกันว่าจะไม่ใจร้อนวุ่นวายและจะร่วมมือกันเป็นอย่างดี

เรื่องนี้สอนให้รู้ว่ารวมกันเราอยู่ การมีความสามัคคียอมช่วยให้การอยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะเป็นไปได้ด้วยดีนะ และอีกเรื่องคือ อย่าหูเบา ใครมาพูดอะไร น้องๆ ควรดูก่อนว่าเป็นเรื่องจริงหรือเปล่า แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้า **อ้อ**

แบบฟอร์มสมัครสมาชิกใหม่ สโมสรอุดมคานต์

ชื่อเล่น.....
ชื่อ.....นามสกุล.....อายุ.....ปี
ที่อยู่.....
โทรศัพท์.....
เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
ชื่อบิดา.....นามสกุล.....
ชื่อมารดา.....นามสกุล.....
มีพี่น้อง.....คน เป็นชาย.....คน เป็นหญิง.....คน เป็นคนที่.....
เรียนที่โรงเรียน.....ชั้น.....
วิชาที่ชอบ.....เพราะ.....
อนาคตอยากเป็น.....
เพราะ.....
เป็นคนมีนิสัย.....
สัตว์เลี้ยงที่ชอบ.....
ชอบใช้เวลาว่าง.....
กีฬาที่ชอบ.....
อาหารที่ชอบ.....
ความสามารถพิเศษ.....
อื่นๆ.....

หมายเหตุ : ขอบภาพถ่าย 2 ใบ จะเป็นภาพสีหรือขาว-ดำ ก็ได้
กรอกใบสมัครแล้วรีบส่งมาที่ **ฟิวเจอร์**

สโมสรอุดมคานต์

ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11

ช.นาคสุวรรณ (นทรี 14) ถ.นทรี ซ่องนทรี ยานนาวา กทม. 10120

ยินดีต้อนรับน้องๆ ทุกคน

สู่ สโมสรอุดมคานต์ ครับ

มุมเด็กศิลป์คราวนี้ชื่อภาพ “พระเยซูรักเด็กๆ”

ระบายสีเสร็จแล้วส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ
(หมดเขตรับผลงานวันที่ 9 สิงหาคม 2017)

คำภาวนาขอลูกขอการให้อภัย

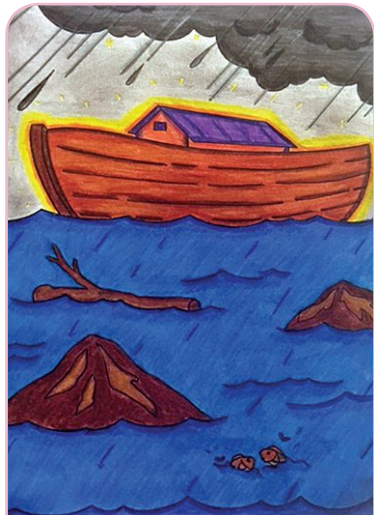
- ลูกขอโทษพระองค์
ที่ขอบพุดว่าหากได้รับจากที่ลูกลขอ
อีกสักสองสามอย่าง
ลูกจะสามารถรับใช้พระองค์ได้
อย่างมีประสิทธิภาพ
ท่ามกลางสิ่งที่มีอย่างเหลือเฟือ
มากกว่าผู้ยากไร้คนอื่น ๆ
  - ลูกขอโทษพระองค์
ที่มักเลือกทำอย่างที่ต้องการ
และภาวนาขอพระองค์
ทรงสนับสนุนสิ่งที่ลูกลวางแผนไว้
แต่ไม่เคยภาวนาขอให้ได้เดินตาม
แผนการที่พระองค์ทรงวางไว้ให้กับลูก
  - ลูกขอโทษพระองค์
ที่ขอบเสียใจว่าได้อยู่กับคนที่ “ใช่” หรือ “ไม่”
มากกว่าจะสนใจว่าลูกปฏิบัติอย่างไรกับเขา
ขอบตรวจสอบว่าได้ทำงานโดดเด่นอะไร
- มากกว่าใครจะคิดว่าได้ทำหน้าที่
ในงานที่ลูกทำอยู่อย่างไร
  - ลูกขอโทษพระองค์
ในการอยากเป็นคนดีเพียงพอพิสูจน์ว่า
คนคิดต่างจากลูกเป็นคนที่ใช้ไม่ได้
ขอบคิดว่าพระองค์ได้บาปลูก
มีคุณค่าเพียงพอให้ลูกได้ไปสวรรค์
แต่ไม่สมบรูณ์พอให้ลูกได้กลับใจในโลกนี้
  - ลูกขอโทษพระองค์
ที่ไม่รู้จักพอในการเข้ามารบกวนพระองค์
อยู่เสมอตลอดเวลา นั่นก็เพราะว่า
พระองค์ไม่ได้ทรงไถ่กู้ลูกมาให้ทำบางอย่างได้
แล้วถอยห่างจากพระองค์แต่ทรงไถ่กู้ลูกมา
แล้วยังทรงอุ้มชูลูกไว้ตลอดไป.

พงศ์ ประมวล
10 มิถุนายน 2017

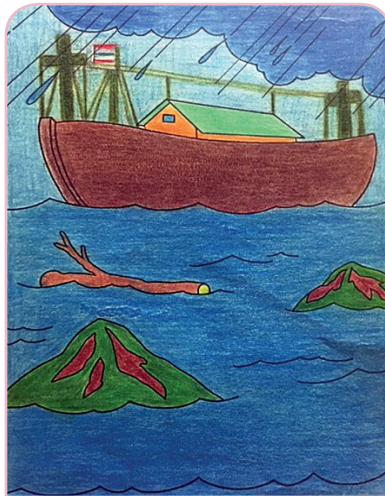
สโมสรรอดมศพานต์

พื้ป้องแลละช่าวคณะ

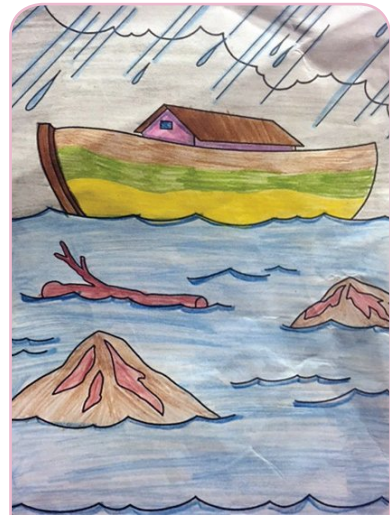
พลการประกวดภาพวาดระบายสี

1 ด.ญ. มนัสยา คำธรา
โรงเรียนเขตท่าทรายแขวง
จ.พระนครศรีอยุธยา

2 ด.ญ. กมลพร พิศุจน์
โรงเรียนโยนออฟอาร์ค
จ.กรุงเทพมหานคร

3 ด.ญ. สุวีชรา มีตรประยูร
โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์
จ.กรุงเทพมหานคร

จูเนียร์ ไฟล์

ชื้อภาพ : เข็มๆ บ้างก็บวัก
ด.ช.ธีรวัฒน์ พูลโกคพล
ผู้ส่ง : คุณอัครวิช พูลโกคพล

ชื้อภาพ : “ยิ้มใสๆ ใจสวยๆ”
ด.ญ.ลลลลดา ลลลลลลลลลล (น้องพิณพิณ)
ผู้ส่ง : คุณสิริภัก พูลโกคพล

เมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2017 สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ทรงมอบหมายให้ผู้แทน คือพระคาร์ดินัล ฟรังซิสเซเวียร์ เกรียงศักดิ์ โกวิทวาณิช ประมุขแห่งอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ และประธานสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย พร้อมด้วยพระสังฆราชยอห์น บอสโก บัญญา กฤษเจริญ พระสังฆราชยอแซฟ ชูศักดิ์ สิริสุทธิ์ มงซินญอร์ ดร.วิษณุ รัญญอนันต์ และคณะ เข้ารับมอบพระคัมภีร์ซึ่งเขียนด้วยอักษรขอมเป็นภาษาบาลีและภาษาไทย ที่ปวิวรรต (แปล) แล้วเสร็จจากคณะสงฆ์วัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม (วัดโพธิ์) โดยมีพระเทพวิราภรณ์ เจ้าอาวาสวัดพระเชตุพนฯ เป็นประธานส่งมอบ

Delivering

Satisfaction

Worldwide

บินตลอด 24 ชม.

บนที่ให้คุณหลับ เครื่องบินของเรา
GLOBAL DISTRIBUTION ALLIANCE
กำลังทะยานสู่ท้องฟ้า

WWW.GDA.CO.TH
0-2713-5500

บริการส่งพัสดุภัณฑ์ทางอากาศ บริการประทับใจ ทั่วโลก

ไม่ว่าจะเป็นกลางวันหรือกลางคืน หรือความแตกต่างของเวลาแต่ละประเทศบนโลก ก็ไม่เป็นอุปสรรคต่อการทำงานของเรา GDA เพราะเราทำงานกันตลอด 24 ชั่วโมง เพื่อนำส่งพัสดุภัณฑ์ของท่านสู่จุดหมายอย่างปลอดภัยและตรงเวลา ครอบคลุมทั่วโลกยังไม่หยุดหมุน เรา GDA จะไม่หยุดทำงานให้แก่ท่านเช่นกัน

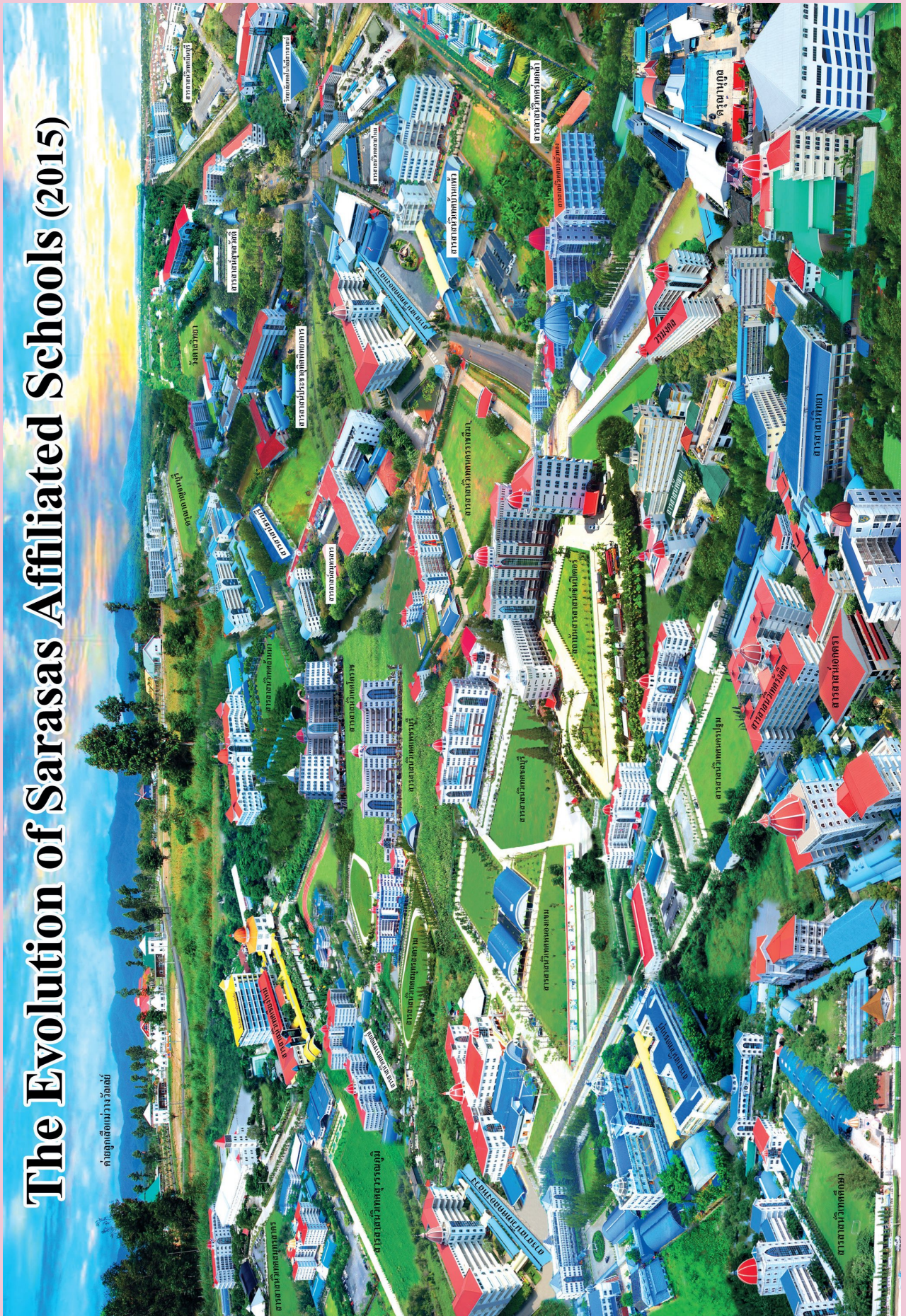
คุณจึงมั่นใจได้ว่า "GDA...รอบรู้ทุกเส้นทางทั่วโลก"

GLOBAL DISTRIBUTION ALLIANCE : Head Office 47 Soi Sukchai (Yak Ban Kluyay Tai), Sukhumvit 42 Road, Prakanong, Bangkok 10110 Thailand.

The Evolution of Sarasas Affiliated Schools (2015)

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

เกมสโมสรอดมศานต์

พื้บอจ

พระเยซูเจ้าเสด็จข้ามทะเลสาบกาลิลีหรือทิบเบเรียส ประชาชนจำนวนมากตามพระองค์ไป เพราะเห็นเครื่องหมายอัศจรรย์ที่ทรงกระทำแก่ผู้เจ็บป่วย (ยอห์น 6:1-2)

สำหรับเกมฯ ครั้งนี้อยากให้น้องๆ ช่วยกันค้นหาจุดต่างที่มีอยู่ใน 2 ภาพนี้รวม 10 แห่ง ใครค้นพบครบแล้ว รีบส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ

(A)

(B)

เพียงเธอห่วงใยใส่ใจวัยเยาว์

นุ่นววย

JOYFUL ASIAN YOUTH!
LIVING THE GOSPEL IN MULTICULTURAL ASIA

สวัสดีค่ะเพื่อน ๆ เยาวชนทุกท่าน ในเดือนกรกฎาคมนี้ ผู้แทนเยาวชนไทย 3 ท่าน ได้รับเชิญให้ไปสัมผัสชีวิตเทเช่ระยะ 3 เดือน ที่ประเทศฝรั่งเศส โดยน้องเยาวชน 2 ท่านมาจากนิกายคาทอลิก คือ **น้องพลอย กมลวรรณ ภาคิ** จากสังฆมณฑลอุบลราชธานี และ **น้องแพรว ชนิดาภา จันท์เพ็งเพ็ญ** จากองค์กรนิสิตนักศึกษาคาทอลิก และอีก 1 ท่าน จากนิกายลูเธอรัน คือ **น้องตัง นางสาวจิราพร ชมศรี**

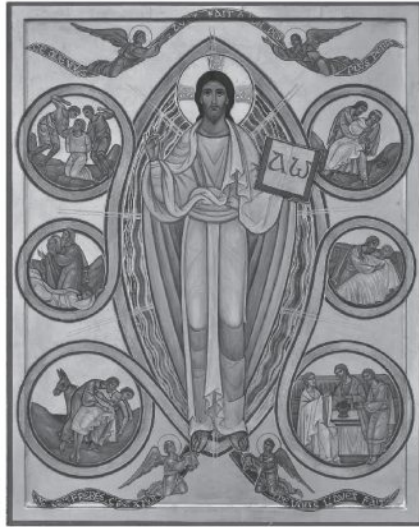
น้อง ๆ จะเดินทางในวันอาทิตย์ที่ 16 กรกฎาคม 2017 เวลา 21.30 น. โดยสายการบินเตอร์กิช แอร์ไลน์ และจะเดินทางกลับถึงประเทศไทยในวันจันทร์ที่ 9 ตุลาคม เวลา 09.25 น. จากนั้นจะเข้าร่วมค่ายผู้นำเยาวชนระดับชาติที่สังฆมณฑลราชบุรี วันที่ 18-22 ตุลาคม 2017

หมู่คณะเทเช่ ก่อตั้งโดย **ภราดาโรเจอร์ หลุยส์ ซอต-มาร์โซส** ท่านเกิดในสมัยสงครามโลก ครั้งที่ 2 จึงมีความใฝ่ฝันว่าจะตั้งกลุ่มผู้อุทิศตนให้กับการคืนดี ท่านจึงตัดสินใจเดินทางออกจากบ้านเกิดในประเทศสวิตเซอร์แลนด์ มาพำนักในประเทศฝรั่งเศสอันเป็น

ถิ่นฐานเดิมของมารดาของท่าน เพื่อช่วยเหลือผู้คนที่ได้รับความทุกข์ยากจากผลของสงคราม ท่านอุทิศชีวิตในการแสวงหาวิถีทางเอาชนะการแบ่งแยกระหว่างคริสตชนและผู้อยู่ในครอบครัวมนุษยชาติ จึงเชิญชวนเพื่อนบ้านมาร่วมภาวนาเพื่อสันติภาพและการคืนดี จนขยายเป็นหมู่คณะเทเช่ แม้ว่าภราดาโรเจอร์ จะสิ้นชีวิตไปแล้ว แต่จิตตารมณ์แห่งการช่วยเหลือและการภาวนาเพื่อสันติภาพและการคืนดียังคงอยู่ และเป็นที่รู้จักสำหรับเยาวชนและผู้ที่ต้องการแสวงหาความสงบและสันติสุขในพระคริสตเจ้าและในช่วงปลายเดือนกรกฎาคมที่จะถึงนี้ ผู้แทนพระสังฆราชพระสงฆ์และผู้แทนเยาวชนจำนวน 24 ท่าน จะเดินทางไปร่วมงานวันเยาวชนเอเชีย ครั้งที่ 7 ณ เมืองจอร์คยาการ์ต้า ประเทศอินโดนีเซีย โดยจะเดินทางระหว่างวันที่ 29 กรกฎาคม - 9 สิงหาคม 2017

งานวันเยาวชนเอเชีย จัดขึ้นครั้งแรกที่ประเทศไทย ในปี ค.ศ. 1999 ที่หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์ และงานวันเยาวชนเอเชีย ครั้งที่ 7 นี้ เจ้าภาพผู้จัดงานปรารถนาเพื่อ

Taizé จาริกความวางใจบนแผ่นดิน

เปิดโอกาสให้เยาวชนคาทอลิกในเอเชีย รื้อฟื้น และเพิ่มพูนความเชื่อให้ลึกซึ้งขึ้นในฐานะเป็น ศิษย์พระคริสต์ ด้วยการเป็นประจักษ์พยาน ถึงความชื่นชมยินดีแห่งความรักของพระเจ้า ในบริบทความหลากหลายทางวัฒนธรรมของ เอเชีย เพื่อให้เยาวชนมีโอกาสค้นหา ไตร่ตรอง และแบ่งปันประสบการณ์ทางความเชื่อ เท่ากับ ที่พระศาสนจักรท้องถิ่นเป็นชุมชนที่มีความ แตกต่างทางวัฒนธรรมในความหลากหลาย ในเอเชีย และเพื่อแนะนำ แบ่งปัน และเป็น ประจักษ์พยานถึงความเชื่อของพระศาสนจักร ท้องถิ่นของอินโดนีเซีย ในบริบทของความ แตกต่างทางสังคม-วัฒนธรรม-ศาสนาและ ใส่ใจในสิ่งแวดล้อม ที่สุดเพื่อส่งเสริมให้

เยาวชนหนุ่มตนเองในพันธกิจการประกาศ ข่าวดีของพระศาสนจักร เพื่อว่าพวกเขาจะ แบ่งปันคุณค่าพระอาณาจักรของพระเจ้า ด้วยการเป็นประจักษ์พยานชีวิตความชื่นชม ยินดีในการเสวนาความหลากหลายทาง วัฒนธรรมและทำงานเพื่อความยุติธรรมและ สันติในสังคม

สุดท้ายนี้ทางแผนกเยาวชนฯ ขอ คำภาวนาเป็นพิเศษจากพี่น้องคริสตชนที่รัก ทุกท่าน เพื่องานอภิบาลเด็กและเยาวชนที่จะ เกิดขึ้นนี้ให้ประสบผลตามวัตถุประสงค์ที่ทาง ผู้จัดงานได้ตั้งใจไว้ และให้เกิดผลที่ดีกับผู้นำ เยาวชนที่ร่วมกิจกรรม เพื่อเขาจะได้นำกลับมา แบ่งปันให้กับเพื่อน ๆ เยาวชนต่อไป ❀

ปลาตัวที่อร่อยที่สุด

เมื่อต้นเดือนมิถุนายนที่ผ่านมา ผมได้มีโอกาสเดินทางร่วมกับเด็กนักเรียนชั้นปีที่ 2 หลักสูตรวิศวกรรมดนตรีและสื่อประสม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ไปศึกษาดูงานที่ประเทศญี่ปุ่น กิจกรรมนี้จัดขึ้นเป็นครั้งที่ 2 แล้ว และมีความตั้งใจว่าจะจัดขึ้นเป็นประจำทุกปี จุดประสงค์ของการเดินทางคือ “ไปเรียนรู้” โดยมีกิจกรรมหลักคือ การไปเยี่ยมชมโรงงานผลิตเครื่องดนตรีและเครื่องเสียงของบริษัท Yamaha เยี่ยมชมเทคโนโลยีของสถานีวิทยุและโทรทัศน์ NHK รวมทั้งเข้าร่วมทำกิจกรรมและพูดคุยความร่วมมือทางวิชาการกับมหาวิทยาลัยต่างๆ เช่น Tokai University, Waseda University และ Tokyo University of the Arts

ผมอยากจะเรียกการเดินทางครั้งนี้ว่า “ทัศนศึกษา” คำๆ นี้ทำให้ผมนึกถึงตัวเองในวัยเด็กที่เรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษา ผมมักจะตื่นตื่นเมื่อได้ไปเยี่ยมชมโบราณสถานแปลกตา รับประทานอาหารประวัติศาสตร์ และเกร็ดความรู้ต่างๆ ที่ไม่เคยได้ยินและไม่เคยพบเห็นมาก่อน มันเยอะเยอะไปหมด ผมได้แต่เดินดู เพลิดเพลินไปกับเรื่องเล่าและชื่นชมไปกับมัน การเดินทางไปที่ทัศนศึกษาที่ประเทศญี่ปุ่นครั้งนี้แตกต่างจากการไปทัศนศึกษาในวัยเด็กตรงที่ เนื่องหลังเรื่องราวและเหตุการณ์ที่น่าประทับใจนั้น มีเหตุผลที่น่าสนใจซ่อนอยู่ มันท้าทายให้เราตั้งคำถามและเรียนรู้อยู่เสมอ

ช่วงเวลาที่น่าสนใจของนักศึกษาทั้ง 14 คน และอาจารย์อีก 3 คนในการเดินทางครั้งนี้คือ แทบทุกคืนก่อนที่เราจะแยกย้ายกันไปนอน เราจะมารวมตัวกันพูดคุย สรุป และแบ่งปันกันว่า วันนี้พวกเราได้อะไรไปบ้าง ใครมีความคิดเห็นต่อสิ่งที่เราพบเจออย่างไร และแผนการในวันพรุ่งนี้จะเป็นอย่างไร

ในการพูดคุยสรุปนั้น มักมีประเด็นหรือข้อสังเกตหนึ่งที่ถูกหยิบยกมาพูดถึงเสมอ นั่นคือ “การดำเนินชีวิตของคนญี่ปุ่น” นักศึกษาหลายคนมักชื่นชมความมีวินัยและการดำเนินชีวิตที่ “ตระหนักถึงส่วนรวม”

ที่โดดเด่นของคนญี่ปุ่น เช่น การเข้าแถวในทุกกิจกรรมทางเดินเท้าที่สะอาดเรียบร้อยไม่มีสิ่งกีดขวางหรือรถมอเตอร์ไซด์มาวิ่งบนทางเท้า งานบริการที่เป็นมิตรและจริงใจ ห้องน้ำที่สะอาดสะอาดและพร้อมไปด้วยเทคโนโลยีอำนวยความสะดวก การแยกขยะ รวมไปถึงการรักษาความสงบในที่สาธารณะ

ในหลากหลายพฤติกรรมที่สะท้อนถึงแนวคิดการตระหนักถึงส่วนรวมของคนญี่ปุ่นนั้น มีอยู่สิ่งหนึ่งที่เรารู้สึกประทับใจเหมือนกันคือ “ความรักและซื่อสัตย์ต่ออาชีพ” อาจารย์อาวุโสท่านหนึ่งที่เคยศึกษาอยู่ที่ประเทศญี่ปุ่นเป็นเวลาหลายปี และเป็นหัวเรี่ยวหัวแรงของการเดินทางครั้งนี้แบ่งปันให้เราฟังว่า “เด็กญี่ปุ่นจะถูกสอนให้เห็นถึงความสำคัญของทุกอาชีพเท่าเทียมกัน และไม่ว่าเมื่อเด็กเติบโตขึ้นมาจะเลือกประกอบอาชีพอะไร เขาจะภูมิใจที่ได้ทำหน้าที่นั้นอย่างดีที่สุด” อาจารย์ยังเล่าให้ฟังต่ออีกว่า “ทุกๆเช้า ชาวประมงจะออกไปหาปลาพร้อมกับพูดกับตัวเองว่า “วันนี้ฉันจะจับปลาตัวที่อร่อยที่สุดให้ผู้คนได้กิน” ...หลังจากการพูดคุยสรุปในคืนนั้น ผมก็กลับเข้าห้องพักพร้อมกับความสงสัยที่ว่า “ปลาตัวที่อร่อยที่สุด” นั้นเป็นอย่างไร

ช่วงวันหยุดๆ ของการเดินทาง พวกเราได้มีโอกาสไปเยี่ยมชมเมืองคามาคุระ เมืองที่มีวิวทิวทัศน์และศาลเจ้าเก่าแก่อยู่มากมาย เหตุเพราะเคยเป็นเมืองหลวงของญี่ปุ่นมาก่อน การเยี่ยมชมครั้งนี้มีความพิเศษตรงที่ เรามีไกด์หรือมัคคุเทศก์คอยดูแลพวกเราทั้ง 17 คน ในวันนั้นพวกเราเดินทางไปถึงสถานที่นัดหมายแต่กลับไม่พบไกด์ของเรา เมื่อยืนรออยู่ประมาณ 15 นาที ก็มีลุงชาวญี่ปุ่นสูงอายุก่อนหนึ่งเดินเข้ามาทักพวกเราว่า “สวัสดีครับ ใช้คนไทยหรือเปล่าครับ?” ผมและอาจารย์อีกท่านตอบกลับไปพร้อมพูดคุยกับคุณลุงท่านนี้เป็นภาษาไทยก็ได้เรื่องราวของคุณลุงเป็นไกด์ของพวกเรา เหตุที่เขามาช้าเพราะเขาและเพื่อนอีก 3 คนได้ยืนรอเราอยู่คนละฝั่งประตูทางออกของสถานีรถไฟ เมื่อเราได้พบไกด์ทั้ง 4 คนเป็นครั้งแรกก็รู้สึกประหลาดใจกับอายุของพวกเขา เพราะดูแล้วทุกคนน่าจะ

อยู่ในวัยเกษียณกันแล้ว แต่ก็ไม่มีใครกล้าถามอายุของพวกเขาเพราะกลัวจะเป็นการเสียมารยาท ไกด์ทั้งสี่แต่งตัวอย่างสุภาพเรียบร้อย บางคนใส่เสื้อเชิ้ตผูกไท บางคนใส่เสื้อเชิ้ตพร้อมสวมเสื้อสูททับ บางคนมีเสื้อกั๊กสีลันน่ารักใส่ทับเสื้อเชิ้ตอีกชั้นหนึ่ง

ไกด์ท่านหนึ่งเริ่มด้วยการแนะนำตัวพร้อมทั้งแจกเอกสารเกี่ยวกับเมืองคามาคุระ ที่เขียนไว้ด้วยภาษาไทยทั้งหมด พร้อมทั้งบอกแผนชมเมืองว่าเราจะไปเยี่ยมชมที่ไหนบ้าง และจะใช้เวลากับแต่ละสถานที่นานเท่าไร เราเริ่มกิจกรรมแรกก่อนชมเมืองด้วยการซื้อข้าวกล่องติดตัวไว้สำหรับอาหารเที่ยงตามคำแนะนำของไกด์ หลังจากนั้นทุกอย่างก็เป็นที่ไปตามแผนจนถึงการเยี่ยมชมวัดซึ่งเป็นสถานที่สุดท้ายที่เราจะไปชมกัน ซึ่งเวลาในขณะนั้นก็ได้ล่วงเลยไปเกือบบ่าย 3 โมงแล้ว ไกด์ได้ถามพวกเราว่าเป็นอย่างไรบ้าง พร้อมทั้งจะเดินไปต่อหรือยัง เด็กนักศึกษาหลายคนแสดงท่าทางเหนื่อยล้าอย่างเห็นได้ชัด ผมเองก็ตกใจกับสิ่งที่ไกด์ถามเราเช่นกัน เพราะไกด์ทั้ง 4 คน (ที่รู้ภายหลังว่า แต่ละคนอายุเกือบ 70 ปี) ไม่ได้มีท่าทางเหนื่อยล้าเลยแม้แต่นิด สีหน้าของพวกเราขยับยิ้มแย้ม คอยดูแลและให้กำลังใจพวกเราอยู่เสมอเมื่อเป็นเช่นนั้นเราก็เลยตกลงกันว่าจะไม่ไปเยี่ยมชมวัดสุดท้ายแต่จะเดินทางกลับที่พักเลยทันที

ก่อนลาจากกันไกด์ได้ให้ตุ๊กตาขนาดเล็กที่พับจากกระดาษแจกให้เราเป็นของที่ระลึกคนละหนึ่งตัว พร้อมพูดกับพวกเราเป็นภาษาอังกฤษได้ความว่า “ตุ๊กตา รูปเด็กผู้หญิงทำจากกระดาษที่พวกเรากำลังถืออยู่นี้ พับด้วยมือโดยใช้กระดาษ Washi พวกเขาต้องการมอบให้เป็นของขวัญแทนมิตรภาพที่เราได้รู้จักกัน...”

คำวันนั้นเราไม่มีการพูดคุยสรุปดังเช่นทุกวันนี้ เพราะทุกคนดูเหนื่อยกันมาก ต่างแยกย้ายกันไปพักผ่อนปล่อยให้ภาพใบหน้าอันมีชีวิตชีวาของไกด์ทั้ง 4 คน ยังอยู่บนแว่นอยู่ในความคิดของผม ผมอดสงสัยไม่ได้ว่า “อะไรที่ทำให้พวกเขาดูมีความสุขตลอดทั้งวันที่เขาอยู่กับพวกเรา” หรือสิ่งที่พวกเขาทำอาจจะจะเป็น **“ปลาตัวที่อร่อยที่สุด”** ที่พวกเขาต้องการจะมอบให้กับเรา

คืนสุดท้ายของการพูดคุยสรุปก่อนที่เราจะเดินทางกลับประเทศไทย นักศึกษาหลายคนเปรียบเทียบ

สิ่งที่เขาพบเห็นที่ประเทศญี่ปุ่นกับประเทศไทยว่า ประเทศเราน่าจะมีแบบนี้บ้าง แบบนั้นบ้าง บ้านเมืองเขาดูปลอดภัยจังเลย ทำไมคนไทยไม่เหมือนคนญี่ปุ่นที่ทำอะไรก็คำนึงถึงผลกระทบต่อส่วนรวมก่อนเสมอ ฯลฯ

ไม่กี่วันหลังกลับจากประเทศญี่ปุ่น ผมได้มีโอกาสไปทำธุระแถวชองยามดูพลี ผมจำได้ว่าเช้าวันนั้นผมนั่งรถไฟใต้ดินไปลงสถานีลุมพินีและเดินไปตามถนนพระราม 4 เพื่อลิ้มรสชาติชองยามดูพลี ระหว่างทางผมพบกับรถเข็นขายไอศกรีมคันเล็กที่เข็นสวนทางมาหาผม รถเข็นทำท่าจะเลยผมไป แต่แล้วผมก็ตัดสินใจเรียกให้หยุดกะทันหัน อาจเป็นเพราะผมเพิ่งจะสังเกตเห็นว่าคนขายเป็นคุณลุงอายุประมาณ 60 กว่าปี เลยอยากช่วยอุดหนุนก็เป็นได้ เมื่อผมบอกคุณลุงว่ามีไอศกรีมอะไรให้เลือกบ้าง คุณลุงก็ตอบมาว่า “เดี๋ยวผมขอขยับรถเข็นหลบมาทางนี้ก่อน จะได้ไม่เกะกะขวางทาง”

ผมเลือกไอศกรีมชิ้นที่ราคาสูงที่สุดแล้วหยิบเงินออกมาจ่าย คุณลุงก็ถามกลับมาว่า “จะกินเลยไหม ถ้ายัง เดี่ยวใส่ถุงเก็บความเย็นไปให้ จะได้ไม่ละลาย” ผมถึงกับแปลกใจมากเมื่อลุงพูดถึงถุงเก็บความเย็นในใจก็คิดว่า “ไอศกรีมหนึ่งแท่งลุงจะได้กำไรเท่าไรกันเชียวะ” แล้วทำไมลุงยังกล้าที่จะลงทุนกับถุงเก็บความเย็นเพื่อไอศกรีมเพียงแท่งเดียวอีก เมื่อผมบอกลุงว่าจะกินเลยไม่ต้องใส่ถุง ลุงก็ยื่นไอศกรีมให้พร้อมกับรับเงินจากมือผมไป แล้วยกมือไหว้ขอบคุณผม สิ่งนี้ทำให้ผมตกใจยิ่งกว่า เพราะคุณลุงอายุมากแล้วแต่ยังยกมือไหว้ขอบคุณลูกค้าที่เป็นเด็กอีก ผมได้สอบถามลุงเล็กน้อยว่าเข็นรถไอศกรีมมาจากไหนและกำลังจะไปไหน ลุงตอบว่า “เข็นมาจากบ้านแถวโลตัสพระราม 4 และกำลังเข็นไปขายที่เยาวราช” ผมขอบขอบคุณคุณลุงอีกครั้งพร้อมเดินจากมา... และแล้วผมค้นพบว่า การได้มาซึ่ง **“ปลาตัวที่อร่อยที่สุด”** เริ่มต้นได้ง่ายๆ จากตัวเราก่อน

“เราทั้งหลายไม่สามารถทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่ได้ เราทำได้แต่สิ่งเล็กๆ น้อยๆ ด้วยความรักที่ยิ่งใหญ่เท่านั้น” (นักบุญคุณแม่เทเรซา แห่งกัลกัตตา) และด้วยความรักที่ยิ่งใหญ่นี้กลับเปลี่ยนให้สิ่งเล็กๆ น้อยๆ ที่คุณแม่ได้ทำอย่างซื่อสัตย์ตลอดชีวิตบนโลกนี้ของคุณแม่ให้กลายเป็นช่อดอกไม้ช่อใหญ่ที่ได้มอบให้แก่โลก **๕**

จดหมายจากผู้อ่าน

My Little Prayers: บทสวดของฉวี

WACOM IV

ข้าแต่พระเป็นเจ้า ใน 1 ปี ที่มี 365 วัน ย่อมจะต้องมีบางวันที่มีความหมายกับชีวิตของเรามากกว่าวันอื่นๆ ยิ่งอายุมากขึ้น ก็น่าที่จะมีวันที่มีความหมายมากขึ้นตามวัน

สำหรับลูก มีหลายวันที่ ที่มีความหมายเป็นพิเศษ เพราะชีวิตของลูกผ่านเรื่องราวทั้งที่น่าตื่นเต้น น่าจดจำ และน่าลืมนามากต่อมาก และหนึ่งในวันที่ลูกจดจำได้แม่นย่ำเป็นพิเศษจนถึงวันนี้คือ

วันที่ 17 มกราคม 1994 ...

วันที่พระเจ้าทรงส่งสารลูก เพราะลูกได้ใช้เวลาชีวิตถึง 14 ปีเต็ม ที่ผ่านมา 10 ปีกับการหนีความผิดที่ลูกไม่ได้ทำ และอีก 4 ปีในการค้นหาความจริงด้วยตัวเอง วันนั้นลูกได้ค้นพบเอกสารที่พิสูจน์ความบริสุทธิ์ของลูกได้อย่างปราศจากข้อโต้แย้งใดๆ ...

แล้ว... ใครจะคิดแล้วว่า 23 ปีต่อมาในวันเดียวกัน

วันที่ 17 มกราคม 2017...

ลูกก็ได้มายืนท่ามกลางผู้ฟังที่มาจากทั่วโลก แบ่งปันประสบการณ์ชีวิตของตนเองเป็นพยานถึงพระเมตตาของพระองค์ในงาน WACOM IV หรืองานพระเมตตาโลก

มันช่างเป็นเหตุการณ์และประสบการณ์ที่ แม้แต่ตัวลูกเองที่เป็นผู้แบ่งปันก็ไม่สามารถวางแผนหรือวางบทบาทให้ตนเองได้เลย

งาน WACOM IV ครั้งนี้จัดขึ้นที่กรุงมะนิลา เมืองหลวงของประเทศฟิลิปปินส์ ตั้งแต่วันที่ 16-20 มกราคม 2017 คราวนี้รายการแตกต่างจากงานพระเมตตาครั้งก่อนๆ เพราะผู้ที่ได้รับเชิญมาพูดนั้นเป็นผู้ใหญ่ของพระศาสนจักรจากทั่วโลกเสียส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นพระคาร์ดินัล พระสังฆราช และพระสงฆ์ มีฆราวาสเพียง 2 คนที่ได้รับเชิญคือ ลูก และนักธุรกิจอีกคนหนึ่งจากประเทศอินโดนีเซีย วันแรกคือวันที่ 16 มกราคม เป็นพิธีเปิด โปรแกรมเริ่มจริงๆ คือวันที่ 17 มกราคม และพวกเขาได้จัดให้ผู้เข้าร่วมประชุมย้ายสถานที่แต่ละวันของการประชุม ลูกได้เป็นผู้พูดแบ่งปันคนสุดท้ายของวันแรกคือวันที่ 17 มกราคม หลังจากฆราวาสอีกคนจากประเทศอินโดนีเซีย

ที่ผ่านมา ลูกได้รับเชิญให้พูดตั้งแต่ 30 นาที 40 นาที ตลอดจนถึง 1 ชั่วโมง แต่คราวนี้ผู้จัดกำหนดให้เวลาลูกและฆราวาสอีกคนเพียงคนละ 15 นาที เท่านั้น

จากประสบการณ์ชีวิตกว่า 40 ปีของลูก ลูกต้องย่อความแล้วย่อความอีกให้เนื้อหาสาระครบถ้วน แต่ต้องสั้นแล้วได้ใจความภายในเวลาที่กำหนดคือ เพียง 15 นาที แน่นนอน... ลูกหันไปหาพระจิตเจ้าเพื่อขอความช่วยเหลือในการเตรียมบทแบ่งปันนั้น และลูกก็สามารถเตรียมเรื่องที่จะไปพูดให้ได้ใจความที่ควรจะเป็นภายในเวลา 15 นาทีพอดี เบ๊าะ ไม่ขาดไม่เกิน

ขอบพระคุณพระจิตเจ้า พระเจ้าข้า

ตามโปรแกรม ลูกจะได้พูดตอน 16.20 น. และจบตอน 16.35 น. ตามด้วยพิธีบูชาขอบพระคุณ โดยพระสังฆราชองค์หนึ่ง ปรากฏว่าโปรแกรมได้ล่าช้ากว่าที่กำหนดไว้เป็นอย่างมากและฆราวาสก่อนหน้า ลูกได้เริ่มพูดตอนเกือบ 17.00 น. ซึ่งเขาคควรจะจบตอน 17.15 น. เวลาผ่านไป 15 นาทีก็แล้ว ครึ่งชั่วโมงก็แล้ว 40 นาทีก็แล้ว แต่เขาก็ยังไม่มีที่ท่าว่าจะจบการแบ่งปัน ผู้ฟังเริ่มกระสับกระส่าย ลูกเองต้องพยายามทำใจให้นิ่งเฉย ไม่เมือหน้าหรือกังวล ในที่สุด เขาก็จบการแบ่งปันโดยใช้เวลาเกือบ 50 นาที

เมื่อลูกก้าวขึ้นไปบนโพเดียม ผู้ฟังส่วนใหญ่มองนาฬิกา คนนี้จะใช้เวลาแค่ไหนหนอ? ยังมีพิธีบูชาขอบพระคุณรออยู่...

เมื่อลูกเริ่มพูด ทุกคนในสเตเดียมนั้นต่างเงิบและพวกเขาได้ให้กำลังใจแก่ลูกด้วยการปรบมือเป็นระยะๆ เมื่อลูกพูดจบในเวลา 15 นาทีตรง ทุกคนต่างลุกขึ้นพร้อมกับการปรบมือให้เกียรติอีกยาวนาน

เป็นอีกครั้งหนึ่งที่ลูกอธิษฐานในใจว่า

“This is for the Glory of You, not the glory of me, my Lord!”

หลังลูกพูดจบในช่วงที่เขาเตรียมจัดสถานที่เพื่อประกอบพิธีบูชาขอบพระคุณ ผู้เข้าร่วมประชุมจำนวนมากที่ได้ซื้อหนังสือ Moving the Mountain ฉบับภาษาอังกฤษที่พิธีกรได้ประกาศโฆษณาได้เข้ามาขอลายเซ็น และหลังมิสซาก็มีแถมยาวเหยียดมาขอลายเซ็นอีก

ลูกไม่ทราบจะขอบพระคุณพระองค์อย่างไร จึงเพียงพอกับพระพรที่พระองค์ทรงประทานให้แก่ลูกในการรับใช้พระองค์ครั้งแล้วครั้งเล่าที่น่ามีความสุข เช่นนี้ให้แก่ลูก

สมัยก่อนลูกเคยคิดเสมอว่า ทำไมถึงเกิดเรื่องเช่นนี้กับลูกหนอ? มาบัดนี้ ลูกกลับมีความรู้สึกว่าเป็นพระพรสุดที่จะบรรยายด้วยคำพูดสำหรับสตรีตัวเล็กๆ อย่างลูกที่มีชีวิตที่สามารถนำมาถวายเกียรติแด่พระองค์ได้ ลูกรู้สึกตัวเองไม่เหมาะสมที่ได้รับการเลือกสรรเช่นนี้เสียด้วยซ้ำ ในเวลาเดียวกัน ลูกก็ได้ค้นพบพระองค์มากขึ้นๆ จากการเป็นพยานถึงความรักและพระเมตตาของพระองค์หลายต่อหลายครั้งที่ต่างประเทศให้คนทั่วโลกฟัง มันเป็นความรู้สึกที่ลึกซึ้งและส่วนตัวมากระหว่างลูกกับพระองค์ ที่ลูกไม่สามารถบรรยายเป็นตัวหนังสือได้ แต่ทุกครั้งสิ่งที่แทนคำบรรยายคือ น้ำตาที่ไหลรินโดยไม่รู้ตัว ดังเช่นที่เป็นอยู่ ณ ขณะนี้

ลูกไม่ทราบว่าจะพระองค์จะทรงใช้ลูกให้ทำอะไรที่เหนือในการรับใช้พระองค์อีก แต่ลูกพร้อมที่จะน้อมรับและจะขออุทิศชีวิตทั้งครบในการรับใช้พระองค์ตามน้ำพระทัยของพระองค์จริงๆ ขึ้นไปจนกว่าชีวิตจะหาไม่ พระเจ้าข้า

“สิ่งที่ตาไม่เคยเห็น และหูไม่เคยได้ยิน และจิตใจของมนุษย์คิดไม่ถึง

คือสิ่งที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้สำหรับผู้ที่รักพระองค์” (1โครินธ์ 2:9)

อาแมน

ลูกของพระองค์คนหนึ่ง

เขียนบทวิ เขียนชีวิต

ภัสร์

ขอพระองค์ทรงนำทาง

...พระหัตถ์ดุจพู่กัน
ทรงรังสรรค์สรรพสิ่ง
พระจิตองค์ความจริง
คือแรงฝันบันดาลใจ

...ข้าเป็นเช่นภาพหนึ่ง
คือภาพซึ่งทรงวาดไว้
งดงามนำพระทัย
ที่พรหมพรางอย่างเพียงพอ

...ข้าย่ำลำนึกมัน
เป็นพู่กันรังสรรค์ต่อ
ชีวิตมีรื้อ
ขอพระองค์ทรงนำทาง

9 มิถุนายน 2017

บริษัท นานตีอินเตอร์เทรด จำกัด
NANDEE INTER-TRADE CO., LTD.

TEL. 0-2675-8230 - 44 # 141 - 146 <http://www.nandeestationery.com>

LIHIT LAB.

DESKTOP STAND

TEFFA
DESKTOP STAND

& SHIKIRI RACK

เชื่อว่าทุกๆ ท่านเคยประสบปัญหา โต๊ะทำงานไม่เป็นระเบียบ ของใช้วาง กระจัดกระจายเต็มโต๊ะ ท่านทราบหรือไม่ว่าความยุ่งเหยิงวุ่นวายบนโต๊ะทำงานอาจทำให้ชีวิตของเรายุ่งเหยิงตามไปด้วย วันนี้เรามีตัวช่วย “LIHIT Desktop stand & Shikiri rack” จากประเทศญี่ปุ่น ที่จะทำให้ของใช้ต่างๆ บนโต๊ะทำงานของคุณสามารถวางได้อย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย โดยการแบ่งพื้นที่วางของให้เป็นสัดส่วนชัดเจนและสามารถหยิบใช้ได้ง่าย รวมถึงสามารถเพิ่มพื้นที่ให้กับผู้ที่มีโต๊ะทำงานแคบหรือมีพื้นที่จำกัด ส่งผลให้การทำงานสะดวกรวดเร็ว มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มีให้เลือกหลายขนาด หลากสี สันให้เหมาะกับโต๊ะทำงานของคุณ

Boasting Bangkok's most impressive location, the Arnoma Grand is situated in the heart of the thriving Siam area. With Central World, the largest Shopping Mall in Asia, at its doorstep the BTS just a few steps away and just a short walk from the famous Erawan shrine, Arnoma is the perfect city lover's escape.

Address : 99 Ratchadamri Road, Pathumwan, Bangkok 10330, Thailand Telephone : +66 0 2655 5555

E-mail : reservations@arnoma.com www.arnoma.com

Experience the new Arnoma Grand

Felix River Kwai Resort Kanchanaburi being the only 5 stars property in Kanchanaburi is built on a 130-rai plot of pristine riverfront land adjacent to the world famous Bridge on The River Kwai. Each of 255 rooms luxuriously appointed residences offers spacious interiors with warm wood finishing and private balconies that open out to spectacular gardens or magnificent view of the River Kwai.

In additional to the full amenities and an uncompromising standard of service, there is also a complete range of facilities which included two large swimming pools, spa, saunas, a health and massage center, a fitness center, tennis courts and jogging track along the riverside and outstanding food and beverage outlets.

Address : 9/1 Moo 3 Thamakhom Aphur Muang, Kanchanaburi 71000 Tel : +66(0) 3455-1000, Fax +66(0) 3455-1033 Email : felix@felixriverkwai.co.th

Bangkok Sales & Reservations Center 9th Floor, PASO Tower, 88 Silom Road, Suriyawong Bangkok 10500, Thailand
Tel : +662 634-4111 Fax : +662 634-4595-7 Email : sales@felixriverkwai.co.th www.felixriverkwai.co.th